

PIRMDIENA, 2009. GADA 14. DECEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Paziņojumu par ceturtdien, 2009. gada 26. novembrī, pārtrauktās Eiropas Parlamenta sesijas atsākšanu.

2. Prezidentūras paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Atklājot pēdējo Eiropas Parlamenta sesiju 2009. gadā, es, pirmkārt, gribētu jūs, visus kolēģus, Parlamenta deputātus, sirsnīgi sveikt gaidāmajos Ziemassvētkos, Hanukas svētkos, kuri jau ir sākušies, kā arī gaidāmajā Jaunajā gadā. Visu Eiropas Parlamenta deputātu vārdā es tāpat vēlētos sveikt administrāciju un visus, kuri tiešā veidā sadarbojas ar Parlamentu un sniedz atbalstu mūsu darbā.

Es vēlētos arī pieminēt uzbrukumu Itālijas premjerministram *Silvio Berlusconi*. Uzbrukums ir pelnījis vienbalsīgu nosodījumu. Politiskās diskusijas nav risināmas šādā veidā. Vakardienas incidentam nevajadzēja notikt. Mēs ceram, ka *Berlusconi* kungs jau drīz varēs pamest slimnīcu, un novēlam viņam ātru atveseļošanos.

Ar jūsu atļauju es vēlētos pieminēt arī kādu gadadienu, kas man ir personiski būtiska. Vakar aizritēja 28 gadi, kopš komunistiskās varas iestādes Polijā izsludināja kara stāvokli. Tā rezultātā dzīvību zaudēja gandrīz 100 cilvēku, ieskaitot 9 ogļračus, kuri tika nošauti streika laikā *Wujek* ogļraktuvē. Tūkstošiem demokrātiskās opozīcijas aktivistu internēja un vairākus no viņiem pat apcietināja. Tas tik darīts, lai sašķeltu un iznīcinātu arodbiedrību „Solidaritāte”. Es atsaucos uz šiem notikumiem, jo es vēlētos pievērst uzmanību tam, cik lielā mērā pēdējās divās vai trijās desmitgadēs ir mainījusies Eiropa, kā arī tam, kā mums vajadzētu cīnīties par mieru un cilvēktiesībām mūsu kontinentā un visā pasaulē.

Es vēlētos arī izmantot iespēju, lai atgādinātu, ka trešdien plkst. 12.00 notiks apbalvošanas ceremonija, kurā pasniegs Saharova balvu par domas brīvību. Šogad balva ir piešķirta *Lyudmila Alexeyeva*, *Sergei Kovalev* un *Oleg Orlov*, kuri pārstāv Krievijas cilvēktiesību aizsardzības organizāciju *Memorial*. 20. gadsimta gaitā mūsu kontinents ir pārdzīvojis lielas ciešanas, tādējādi mēs ļoti labi izprotam, cik būtiski ir centieni nodrošināt cilvēktiesības visā pasaulē, jo īpaši Eiropā. Tādēļ šis notikums mums ir īpaši svarīgs.

Francesco Enrico Speroni, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, atvainojos, ja uzstājos, pārkāpjot atbilstošo procedūru, bet vēlējos paust savu un savas grupas solidaritāti ar premjerministru *Berlusconi* kungu.

Priekšsēdētājs. – Es uzstājos visa Eiropas Parlamenta vārdā.

Gianni Pittella, *S&D grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es kopā ar *Sassoli* kungu un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas Demokrātisko partiju vēlētos atkārtot jūsu vārdus par solidaritāti ar Itālijas premjerministru *Silvio Berlusconi* un uzsvērt, ka notikušais uzbrukums izraisa riebumu, tas ir nepieņemams un nav attaisnojams.

Mēs esam dedzīgi *Berlusconi* kunga oponenti, bet mēs esam politiskie pretinieki. Mēs neuzskatām *Berlusconi* kungu vai jebkuru citu oponentu par savu ienaidnieku. Vienīgais cīņas un uzvaras veids ir politiska un pilsoniska cīņa. Mēs nevienam neļausim ieviezt aktīvas politiskās debates naida un vardarbības gultnē, kas ir pirmais solis ceļā uz autoritāru un nedemokrātisku pārvaldi. Atzīstami, ka šis parlaments atkal apliecina tā teicamo nosvērtību, cieņas pilno attieksmi un briedumu demokrātijas principu jomā.

Mario Mauro, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, savā un arī savas grupas vārdā es vēlētos neoficiāli no sirds pateikties, pirmkārt, visiem jums, kuri ar vispiemērotākajiem vārdiem raksturoja notikušo kā „necienīgu”, bet vēl jo vairāk, ja iespējams, maniem itāļu kolēģiem Parlamenta deputātiem, jo īpaši *Pittella* kungam, par paustajiem vārdiem.

Es neiesaistīšos nekādās politiskās spekulācijās. Notikušais mūs patiesi varēja novest gandrīz bezdibeņa malā, un parlamenta vienbalsīgais aicinājums ir vienīgais, kas var mūs vadīt šajos grūtajos laikos. Tādēļ es pateicos Parlamentam un Eiropai par ieguldījumu Itālijas valsts dzīvē un demokrātiskajā attīstībā.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

6. Reglamenta interpretācija (sk. protokolu)

7. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

10. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

11. Lūgumraksti (sk. protokolu)

12. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Ir publicēta darba kārtības galīgā versija Priekšsēdētāju konferences 10. decembra sanāksmei saskaņā ar Reglamenta 137. pantu. Ierosināti šādi grozījumi:

Pirmā diena — bez grozījumiem

Otrā diena

No grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” esmu saņēmis pieprasījumu iekļaut jautājumu, uz kuru Komisijai jāatbild mutiski, par subsidiaritātes principu. Tas bija rakstisks, Eiropas Parlamenta birojā iesniegts pieprasījums. Es vēlētos aicināt EFD grupas pārstāvi izteikties par šo jautājumu.

Francesco Enrico Speroni, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs esam lūguši dienas kārtībā iekļaut šo jautājumu, jo uzskatām, ka Parlamentam šādā būtiskā lietā būtu jāsaņem pienācīga atbilde, tādēļ aicinām veikt šo grozījumu dienas kārtībā.

(Parlaments prasībai piekrita)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, lūdzu, ņemiet vērā, ka šis jautājums tiks iekļauts kā pēdējais dienas kārtības punkts izskatīšanai otrdienas vakarā. Rezolūciju priekšlikumu iesniegšanas termiņš ir otrdienā, 15. decembris, plkst. 10.00, un kopīgu rezolūciju priekšlikumu un grozījumu iesniegšanas termiņš ir trešdienā, 16. decembris, plkst. 10.00. Balsojums notiks ceturtdien. Tātad tas ir pēdējais jautājums rītdien, rezolūciju priekšlikumi — trešdien un balsošana — ceturtdien.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ja mēs sapratām pareizi, jūs atsaucāties uz rezolūciju saistībā ar sākotnēji iesniegto priekšlikumu. Tomēr mēs neesam skaidri vienojušies, vai rezolūcija ir jāpieņem.

Priekšsēdētājs. – Faktiski jums ir taisnība. Pieprasījums tika iesniegts kopā ar rezolūciju.

Trešā diena — bez grozījumiem

Ceturtdiena

Vai kādam no klātesošajiem ir komentāri par ceturtdienu?

Fiorello Provera, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nākamās ceturtdienas darba kārtībā ir paredzēti vairāki steidzami jautājumi. Kā trešais no šiem steidzamajiem jautājumiem mums ir jāapspriež situācija Azerbaidžānā. Plašsaziņas līdzekļi, tostarp arī Rietumos publicētie, ir ziņojuši par sabiedriskā vietā notikušu sadursmi, kurā bija iesaistīti divi jaunieši emuāristi un divas citas personas. Tika veikts arests un pieņemts spriedums, un es uzskatu, ka ir tikai pareizi noskaidrot lietas būtību un pārliecināties, vai visi īstenotie pasākumi atbilst likumam.

Tomēr pēdējo dienu laikā Filipīnas ir piemēklējuši ārkārtīgi smagi notikumi: bruņots grupējums nogalināja 57 cilvēkus prezidenta kandidātu pavadošajā konvojā. Šis grupējums izmantoja revolucionāro situāciju, lai ar ieročiem vērstos pret valdību, kā rezultātā Filipīnās tika izsludināts ārkārtas stāvoklis.

Dāmas un kungi, tādēļ es jūs aicinu aizstāt ceturtdien izskatāmo jautājumu par Azerbaidžānu ar jautājumu par situāciju Filipīnās. Ir skaidri redzams, ka notikumi Azerbaidžānā ir mazāk smagi salīdzinājumā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

(Parlaments noraidīja prasību)

Debates par Azerbaidžānu paliek darba kārtībā, un tādējādi ceturtdienas darba kārtība netiek grozīta.

(Darba kārtība tika pieņemta)

13. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

14. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es nezinu, vai tas, par ko gatavojos runāt, aizvien attiecas uz darba kārtību, bet domāju, ka šis ir vispiemērotākais brīdis, lai to norādītu. Saistībā ar Lisabonas līguma noslēgšanu vienas no pārmaiņām, protams, ir tādas, ka Parlamenta deputātu skaits mainīsies, un attiecībā uz Austriju tas nozīmē, ka Parlamentam pievienosies divi jauni deputāti. Šie deputāti ir gatavi darbam, viņi ir ievēlēti, un ir būtiski, lai viņi šeit ierastos drīz.

Es vēlētos jums vaicāt, kādi pasākumi jau ir veikti, lai šiem deputātiem nodrošinātu iespēju drīzumā šeit sākt darbu novērotāju vai pilntiesīgu locekļu statusā, vai kādus pasākumus jūs plānojat veikt, lai tas notiktu bez kavēšanās.

Priekšsēdētājs. – Pirmais pasākums šajā jautājumā ir jāveic Eiropadomei. Es uzstājos Eiropadomē pagājušajā ceturtdienā un skaidri norādīju, ka Parlamentam ir ārkārtīgi svarīgi, lai Padome veiktu pirmos juridiskos pasākumus un mēs varētu pieņemt papildu deputātus un zinātu, no kurām valstīm šie deputāti ir gaidāmi. Tas jādara saskaņā ar tiesiskajiem principiem, un šis pasākums tagad ir jāveic Padomei. Es pastāvīgi aicinu Padomi atbilstoši rīkoties. Pēc tam, kad Padome pieņems sākotnējo lēmumu, nākamās pasākumus veiks Parlaments.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es šeit, Parlamentā, vēlētos paust nosodījumu nepārtrauktajām Venecuēlas prezidenta *Hugo Chávez* provokācijām, varas ļaunprātīgai izmantošanai un draudiem. Realizējot savu diktatorisko pārvaldi, viņš cita starpā apdraud vārda brīvību Venecuēlā un demokrātisko kārtību Latīņamerikā.

Prezidents *Hugo Chávez* ir slēdzis trīsdesmit radio staciju un vairākus televīzijas kanālus. Viņš izsaka draudus un soda Venecuēlas žurnālistus par to, ka tie neatbalsta viņa despotisko režīmu.

Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar visu iepriekš teikto ir jānorāda arī tas, ka, lai gan Venecuēlā ir enerģijas padeves pārtraukumi, ūdens un pārtikas trūkums un *Hugo Chávez* valdības sliktās pārvaldes dēļ pieaug nabadzība, Venecuēlas tirāns cenšas to noslēpt, uzspriodzinot tiltus uz robežas un izsakot draudus Kolumbijai. Viņš slavina starptautiskos teroristus un sadarbojas ar pasaules despotiskajiem diktatoriem, turklāt viņa vārdi un uzrunas ir pastāvīgas provokācijas un aicinājumi uz sadursmēm, lai destabilizētu situāciju Amerikas kontinentā.

Tādēļ Parlamentam, kas vienmēr atbalsta brīvību un demokrātiju ikvienā vietā pasaulē, ir jāpauž stingrs nosodījums *Hugo Chávez* patvaļīgajai un diktatoriskajai politikai Venecuēlā.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos saņemt sīkāku informāciju par sekām, ko radīja lēmums par 40 % samazināt tunzivju nozvejas kvotas pasaulē.

15. novembrī *Recife* Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija (ICCAT) pieņēma lēmumu, ka visām līgumslēdzējām pusēm jāsamazina nozvejas jauda vismaz par 40 %. Tas nozīmē, ka zilo tunzivju pasaules nozvejas kvota samazināsies no 22 000 tonnām, kas ir pašreizējais nozvejas apjoms, līdz 13 500 tonnām 2010. gadā.

ICCAT dalībvalstis pieņēma lēmumu risināt savu zvejas flošu pārlietu lielās jaudas jautājumu, lai līdz 2011. gadam uz pusi samazinātu to apjomu. Arī tunzivju seineru zvejas sezona tiks saīsinātā līdz vienam mēnesim, nepieļaujot pagarinājuma iespēju. Šie pasākumi, kas ir nepieciešami sugu saglabāšanai un kas tiks transponēti Eiropas Savienības tiesību aktos, apdraudēs Eiropas zvejnieku darbību.

Es vēlētos uzzināt, kādi pasākumi ir paredzēti zvejnieku iztikas atbalstam un flotes samazināšanas pārtraukšanai. Kādi pasākumi ir veikti, lai samazinātu ļoti būtiskās sociālekonomiskās sekas, ko radīs šo ICCAT lēmumu transponēšana ES tiesību aktos?

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Kā zināms, stratēģiju un rīcības programmu īstenošana 2007.–2013. gadam aizvien ir sākuma stadijā, un Rumānijai pirmo reizi ir iespēja saņemt ES finansējumu kohēzijas politikas ietvaros. Reģionālās attīstības politika ir viena no sarežģītākajām un nozīmīgākajām Eiropas Savienības politikas jomām. Tās mērķim ir jābūt pastāvošo ekonomisko un sociālo atšķirību mazināšanai starp dažādiem Eiropas reģioniem.

Es vēlētos norādīt, ka visas dalībvalstis cenšas integrēt kohēzijas politikas galvenās prioritātes valstu rīcības programmās. Tomēr uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāuzņemas stratēģiskais pienākums, lai šīs rīcības programmas pēc iespējas drīzāk varētu īstenot visās dalībvalstīs, tādējādi sekmējot tās institucionālo spēju nostiprināšanai paredzētos pasākumus atbilstoši katras dalībvalsts specifiskajām vajadzībām.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ziņot par dziļo ekonomikas krīzi, kurā jau vairākus gadus atrodas Katalonijas un Eiropas riekstu audzēšanas nozare. Nepārtrauktā cenu pazemināšanās apdraud mūsu Eiropas riekstu audzētāju nākotni.

Es vēlētos jūs brīdināt par Turcijas valdības neiejaukšanās politiku. Par riekstu iepirkšanu atbildīgās Turcijas valsts iestādes krājumā ir 500 000 tonnu riekstu. Šī iestāde 2010. gada janvārī vēlas pārdot šīs 500 000 tonnas riekstu. Ņemot vērā Turcijas varas iestāžu pausto nostāju divpusējās tikšanās ietvaros ar Eiropas Savienību 2009. gada 2. oktobrī, šāda situācija nopietni apdraudētu Eiropas ražotājus, izraisot vēl vienu būtisku riekstu cenu pazemināšanos.

Pirms diviem mēnešiem es vērsos ar jautājumu par šo situāciju Eiropas Komisijā, bet mūsu ražotāju aizsardzībai netiks piemērots neviens no spēkā esošajiem īpašajiem aizsardzības noteikumiem. Es vēlējos jūs informēt par šīm bažām.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jums jau ir zināms, Rumānija 2011. gadā vēlētos pievienoties Šengenas zonai. Šajā nolūkā tā ir pieteikusies vairākiem novērtējumiem, precīzāk — pieciem —, no kuriem četri jau ir veikti.

Es īpaši vēlētos jums atgādināt par jūras robežas novērtējumu, par kuru Šengenas zonas eksperti sniedza tik pozitīvu atzinumu, ka Rumānija pat tika minēta kā labas prakses paraugs. Tomēr mums ir jāiztur vēl viens pārbaudījums, un es nešaubos, ka mēs tajā būsīm veiksmīgi.

Ņemot vērā Rumānijas sniegto piemēru, es jūs aicinu optimistiskāk raudzīties uz Šengenas zonas paplašināšanos. Citiem vārdiem sakot, mums šo procesu vairs nevajadzētu uztvert kā draudus mūsu robežām, bet drīzāk kā iespēju stiprināt dalībvalstu sadarbību tiesiskuma, brīvības un drošības jomā.

Priecājos norādīt, ka šīs idejas ir ietvertas arī pagājušajā nedēļā Eiropadomes pieņemtajā Stokholmas programmā. Šī programma Šengenas zonas paplašināšanu izvirza kā Eiropas Savienības iekšpolitikas prioritāti.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, kā visiem zināms, Hondurasā 28. jūnijā notika valsts apvērsums. Ir pagājuši gandrīz seši mēneši, un Parlaments vēl aizvien nav atradis laiku šā apvērsuma nosodīšanai. Vēl vairāk — Eiropas Parlamenta deputāti no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem) un Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas ir apmeklējuši šo valsti, lai ar savu klātbūtni atbalstītu šo valsts apvērsumu. Ar šādu atbalstu viņi radīja apjukumu Eiropas Parlamentā un

politiskajās grupās un apliecināja piekrišanu *de facto* valdības organizētajām vēlēšanām, kas notika apstākļos, kuros netika negarantēta šo vēlēšanu likumība.

Ar Hondurasas apvērsumu tiek radīts aplams precedents, ka no šā brīža mēreni, īslaicīgi un salīdzinoši nevardarbīgi apvērsumi ir ne tikai pieņemami no kontinentālo tiesību viedokļa, bet arī atbalstāmi un veicināmi no Eiropas un Ziemeļamerikas tiesību viedokļa. Notikumi Hondurasā ir ļoti sarūgtinoši!

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt nožēlu par piektdien pieņemto un lielu satraukumu raisošo Turcijas Konstitucionālās tiesas lēmumu likvidēt Demokrātiskās sabiedrības partiju, kas lielā mērā pārstāv kurdu intereses, un aizliegt politisko darbību šīs partijas vadošajiem deputātiem. Šāds solis ļoti pasliktina situāciju, un ekstrēmisti to izmantos kā ieganstu, lai atjaunotu vardarbību. Šis lēmums izslēdz demokrātiskas politikas iespēju, ko premjerministra *Erdoğan* kungs vēlas īstenot, kā viņš to pats apgalvoja.

Viena no problēmām — AK partijas vadītā valdība nav spējusi reformēt to pašu likumu, kas tiek izmantots, lai slēgtu Demokrātiskās sabiedrības partiju. Tas ir likums, saskaņā ar kuru gandrīz tika slēgta AK partija. Tas nav Turcijas valdības vai tautas interesēs.

ALDE grupa jaunajā gadā pēc iespējas drīzāk aicinās uz plenārsēdi par šo jautājumu, jo šis Turcijai ir patiešām negatīvs solis atpakaļ.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mēs zinām atkritumu pārstrādes nozīmi, un ir pašsaprotami, ka mēs gaidām, lai mūsu izlietotais papīrs tiktu pārstrādāts.

Pirms neilga laika savā vēlēšanu apgabalā Londonā es apmeklēju drukas darbu uzņēmumu, kur es guvu plašāku informāciju par drukāšanu, kuru veic ar strūkļprinteri. Sarežģītais process, kas tiek izmantots, lai pārstrādātu ar strūkļprinteri apdrukātu papīru, šo procedūru sadārdzina, un papildu balinātāja izmantošana nozīmē to, ka šī pārstrāde nav videi draudzīga. Papīra attīrīšana no tintes ir problemātiska, un tādējādi lielu daļu no mūsdienās apdrukātā papīra nav iespējams pārstrādāt.

Tādi uzņēmumi kā manis apmeklētais Londonā, kuri izmanto citus — videi draudzīgus — drukas veidus, ir jāatbalsta, un viņiem ir jāpiešķir stimuli, lai nodrošinātu lielāku šā procesa godīgumu no ekonomiskā viedokļa. Es vēlētos redzēt dalībvalstu atbalstītu, uz tirgu orientētu risinājumu, kura ietvaros nozare pati sevi regulē, izmantojot labas prakses kodeksu un uzņemoties iniciatīvu vides jautājumos.

Tomēr ES ir jāuzņemas būtisks pienākums uzlabot informētību par šiem jautājumiem un sniegt atbalstu alternatīvām, kas atbilstošos gadījumos var aizstāt druku ar strūkļprinteri.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu iespēju uzstāties, lai pievērstu Eiropas Parlamenta uzmanību imigrācijas politikas aspektam, kas attiecas uz bērniem bez pavaldoņa un bērnu tiesībām — jautājumam, kas ir jārisina Eiropas Savienībai kopumā, ne tikai ieeļošanas valstīm, piemēram, Grieķijai.

Kā zināms, saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, tai dalībvalstij, kura ir imigranta pirmā ieeļošanas valsts, ir jāizskata viņa patvēruma vai uzturēšanās atļaujas pieprasījums neatkarīgi no tā, kāds ir šā pieteikuma iesniedzēja faktiskais galamērķis.

Tas rada apgrūtinājumu ieeļošanas valsts dienestiem un negatīvi ietekmē pieteikumu iesniedzēju tiesības, jo viņu situācija lielākoties tiek risināta saskaņā ar īsāko procedūru. Viņi bieži tiek pārsūtīti tālāk, nesniedzot garantijas, ka tiks ievērotas viņu tiesības un aizsargāta dzīvība, vai arī paliek valstī bez aizsardzības un sociālās aprūpes, kā rezultātā bērni kļūst par dažādu bandu īstenotas ļaunprātīgas izmantošanas un paverdzināšanas upuriem.

Es uzskatu, ka mums kā Eiropas Parlamentam ir jāstrādā, lai pielāgotu Kopienas un dalībvalstu tiesību aktus un veiktu tajos izmaiņas, lai bērni bez pavaldoņa sasniegtu to valsti, kas ir viņu galamērķis, netiktu deportēti un lai viņiem tiktu nodrošināta cienīga un droša uzturēšanās Eiropas Savienībā.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā es tikos ar vairākiem politiķiem no arābu valstīm, proti, Apvienotajiem Arābu Emirātiem, Ēģiptes un Jordānijas. Es vēlētos ziņot par viņu bažām saistībā ar Irānas kodolprogrammu.

Es tikos ar Izraēlas pārstāvjiem, kuri ir ļoti norūpējušies, un galvenais rūpju iemesls ir šobrīd sniegtais Turcijas atbalsts Irānai. Viņi vēlējas uzzināt Eiropas Savienības oficiālo nostāju attiecībā uz premjerministra *Erdoğan* atbalstu Teherānas administrācijai un viņa izteikumiem, ka Irānas kodolprogramma ir paredzēta miermīlīgiem mērķiem.

Man jāatzīst, ka es nezināju, kāda ir mūsu oficiālā nostāja par Turcijas paziņojumiem un rīcību saistībā ar Irānas kodolprogrammu. Progresā ziņojumā ir izteikta viena nostāja, bet *Erdoğan* kungs pauž ko citu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, fakts, ka klātesošā komisāre *Boel* kundze Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atklātajā sanāksmē Kopienas budžeta pārskatīšanas tekstu attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku nosauca par neadekvātu, ir laba zīme.

Manuprāt, debatēm par finanšu pārskatīšanu nekādā ziņā nevajadzētu notikt pirms kopējās lauksaimniecības politikas periodam pēc 2013. gada pārskatīšanas. Mēs neaicinām tikai noteikt ar lauksaimniecību saistīto izdevumu attiecību pret kopējo Kopienas budžetu. Mēs, pirmkārt, aicinām formulēt lauksaimniecības politiku, noslēgt lauksaimniecības nozares ieguldījumu sabiedriskajā labumā, un tad pieņemt lēmumu par resursiem, kas tiks nodrošināti noteiktajiem mērķiem.

Šī ir ziņa, ko vēlos pateikt un darīt zināmu komisārei *Boel* kundzei.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, personu brīva pārvietošanās ir viena no Eiropas Savienības pamatbrīvībām un viens no vienotā tirgus pīlāriem. Tomēr vairākas dalībvalstis turpina piemērot ierobežojumus attiecībā uz Bulgārijas un Rumānijas valstspiederīgo piekļuvi šo dalībvalstu darba tirgiem.

Argumenti par labu ierobežojumu saglabāšanai ir pretrunā tirgus loģikai, jo īpaši krīzes laikā. Pat nodarbinātības komisārs pirms kāda laika paziņoja: „Tiesības strādāt citā valstī ir ES iedzīvotāju pamatbrīvība.” Arī viņam ir pilnīga taisnība. Šo ierobežojumu saglabāšana attiecībā uz darba ņēmējiem no jaunajām dalībvalstīm rada tirgus kropļojumus un ir pretrunā nediskriminācijas principam, kas ir nostiprināts līgumos, saskaņā ar kuriem ir dibināta Eiropas Savienība, tādējādi negatīvi ietekmējot Eiropas Savienības tēlu.

Es mudinu Eiropas Komisiju pēc iespējas drīzāk kopā ar dalībvalstīm saskaņot darba tirgus ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz nesen uzņemtajām dalībvalstīm. Kolēģi, es arī lūdzu jūsu atbalstu, lai mēs varētu pilnīgi nodrošināt brīva tirgus pastāvēšanu un vienlīdzīgas tiesības visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos atgriezties pie nesena notikuma, proti, pie Šveicē notikušā balsojuma par minaretiem. Protams, balsojums notika valstī ārpus Eiropas Savienības, bet tas attiecas uz jautājumiem, kas mums neapšaubāmi nav sveši.

Es vēlētos atgriezties pie šā notikuma, jo tas arī sniedz iemeslu runāt par sekulārismu, un šajā Parlamentā diskusijas par sekulārismu vienmēr ir vēlamas. Ir ļoti nepieciešams, lai sekulārisma princips dominētu mūsu sabiedrības organizācijā. Šajā gadījumā es vēlētos runāt vienkārši.

Pirmkārt, pretējs princips sekulārisma nav reliģiozitāte un vēl mazāk — garīgums. Sekulārisma pretējais princips ir reliģisks komunitārisms, kas nosaka tādus noteikumus un likumus, kuri ir pāri stāvoši civillikumam un norobežo individuālos sabiedrības apakšgrupās.

Mūsu Eiropas Savienība tās vēsturiskās attīstības rezultātā ir multikulturāla un multietniska valstu apvienība. Tai ir šāds raksturs, kas laika gaitā vēl vairāk pastiprināsies, un tikai sekulārisms var nodrošināt iespēju brīviem indivīdiem un to kopienām dzīvot un attīstīties.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, klīniskie izmēģinājumi ir klīniskās izpētes robežmetode, un tos uzskata par uzticamāko informācijas avotu, kas ir pamatā lēmumiem par ārstēšanu.

Tomēr es vēlētos brīdināt Parlamentu par faktu, ka nesen veiktais Eiropas Kardioloģijas asociācijas pētījums vēlreiz norāda uz būtiskiem šīs metodes trūkumiem, jo šajos izmēģinājumos piedalījās ļoti maz sieviešu.

Atšķirība starp sievietēm un vīriešiem attiecībā uz riska faktoriem, slimību gadījumiem un reakciju uz ārstēšanu ir zinātniski pierādīta.

Tā rezultātā pēdējos gados panāktie būtiskie sasniegumi kardiovaskulāro slimību profilakses un ārstēšanas jomā nemazināja sieviešu mirstības rādītājus.

Tādēļ ir būtiski, lai mēs kā Eiropas Savienības institūcija veicinātu pētniecību, kur uzmanība pievērsta tieši sievietēm, iekļaujot klīniskajos pētījumos vairāk sieviešu vai izstrādājot pētījumus, kas ir koncentrēti tikai uz sieviešu auditoriju.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos runāt par Turcijas Konstitucionālās tiesas piektdien pieņemot lēmumu aizliegt Demokrātiskās sabiedrības partijas (DSP) darbību, kā rezultātā

ne mazāk kā 22 Turcijas Parlamenta deputāti ir izslēgti no parlamenta vai tiem uz pieciem gadiem ir atņemtas politiskās tiesības. Diemžēl šo parlamenta deputātu vidū ir arī *Leyla Zana*, kurai 1995. gadā mēs piešķīrām Saharova balvu. Šī ir jau ceturrtā reize, kad tiek aizliegta kurdu partija; atkal un atkal kurdi cenšas aizsargāt savas tautas tiesības partijā ar citu nosaukumu, un atkal un atkal šādu partiju aizliedz, jo tā it kā izvirza idejas, kas ir pretrunā Turcijas valsts vienotībai. Tomēr demokrātijas būtība ietver biedrošanās brīvību un viedokļa brīvību, tādējādi zūd jebkāda ticamība šā gada sākumā premjerministra *Erdoğan* kunga sāktajai „demokrātiskās atvērības” iniciatīvai attiecībā uz kurdu jautājumu. Es ļoti vēlētos atbalstīt *Ludford* kunga aicinājumu organizēt šim jautājumam veltītas debates janvārī.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, citāts ir daļa no Francijas Republikas prezidentam *Sarkozy* kungam adresētas vēstules no *William Bourdon*, *Taoufik Ben Brik* advokāta: „Man, tāpat kā visiem *Taoufik Ben Brik* tunisiešu advokātiem, ir bijusi iespēja atklāt juridisko farsu, kura rezultātā *Taoufik Ben Brik* bez rūpīgas izmeklēšanas tika piespriesti seši šausminoši mēneši cietumā. Es varu bez šaubām un oficiāli apliecināt, ka tiesas lieta, kuras rezultātā tika pieņemts šis lēmums, bija pilnīgi safabricēta un tās pamatā bija prezidenta *Ben Ali* personīga atbaidība.

2009. gada laikā viņš nav spējis ceļot, jo viņa trauslā imūnsistēma vienmēr pakļauj viņu riskam saslimt ar smagām slimībām. Es ticu, ka viņa ģimenei ir izdevies nodrošināt būtiskākos medikamentus, tomēr neesmu par to pārliecināts. Viņa tunisiešu juristiem ir tikai neregulāras iespējas tikt ar savu klientu, un daži no šiem juristiem sistemātiski saņem atteikumu jebkādām iespējām apmeklēt *Taoufik Ben Brik*. Vienīgā reize, kad viņa sievai bija iespēja redzēt vīru, bija pirms vairākām dienām, un kopš tā brīža viņai šādas iespējas vairs nav bijušas.”

Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, rakstiski vērsieties pie Tunisijas varas iestādēm, pieprasot *Taoufik Ben Brik* atbrīvošanu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es turpināšu *Flautre* kunga runā sāktu tematu un aicināšu jūs rakstiski vērsties pie Tunisijas varas iestādēm.

Šogad mēs piešķirsim Saharova balvu, kas simbolizē Eiropas Parlamenta piešķirto nozīmi cilvēktiesībām. Mums ir sadarbības līgums ar Tunisiju, kurā ir virkne noteikumu saistībā ar demokrātiju un cilvēktiesībām.

Tomēr nesenās Tunisijas prezidenta vēlēšanas ir notikušas nožēlojamos apstākļos, kas neatbilst noteikumiem ar Eiropas Savienību noslēgtajā līgumā. Mēs nevaram turpināt klusēt. Cilvēktiesību aizstāvjus Tunisijā nicina, apcietina un pazemo. Tā tas nevar turpināties.

Priekšsēdētāja kungs, šā iemesla dēļ es mudinu jūs rakstiski vērsties pie prezidenta *Ben Ali*, jo īpaši aicinot atbrīvot *Taoufik Ben Brik*, mērķtiecīgu žurnālistu, kura vienīgais noziegums ir bijusi viņa paustā kritika par tā saukto demokrātiju Tunisijā.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu lūgusi, lai līdzās *Aung San Suu Kyi* attēlam Briselē tiktu novietota arī jaunas irāņu sievietes *Neda Agha-Soltan* fotogrāfija.

Soltan kundze tika nogalināta, cenšoties Irānā panākt brīvību un pārredzamību, un ir kļuvusi par simbolu brīvībai un, pirmkārt, sieviešu cīņai par brīvību. Manu pieprasījumu ir parakstījuši 75 deputāti un piecas politiskās grupas. Es uzskatu, ka īpaši svarīgi šo pieprasījumu ir apstiprināt šobrīd, jo ājatolla *Khamenei* Irānā pauž, ka viņš gatavojas ar represijām vērsties pret jebkādiem protestiem un opozīciju. Es ceru, ka mans pieprasījums tiks apstiprināts.

Alajos Mészáros (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, tuvojoties ziemas sezonai, rodas jauni gāzes krīzes draudi no austrumiem. Pirms dažām nedēļām premjerministrs *Putin* kungs mums skaidri norādīja, ka Krievija atkal varētu pārkāpt tās gāzes piegādes līgumus, kas noslēgti ar ES dalībvalstīm. Lai to novērstu, viņš aicināja ES izsniegt Ukrainai aizdevumu ne mazāk kā EUR 1 miljarda apjomā, lai tā spētu izpildīt savas saistības attiecībā uz gāzes tranzītu. Tādējādi mēs varam gaidīt vēl vienu mūsu Krievijas kaimiņa režisētas īpatnējas politiskās lugas cēlienu. Tas nav pieņemami.

Lai gan dažādas dalībvalstis šis jautājums satrauc atšķirīgā mērā, ES būs jārikojas vienoti un jāpieņem pārliecināta, uz solidaritāti pamatota nostāja šajā principiālajā jautājumā. Turklāt tas ir signāls, ka mums jāpaātrina jauno projektu īstenošana ilgtermiņa enerģijas apgādes dažādošanai, lai mazinātu Krievijas ietekmi.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir pozitīvi ietekmējusi ES turpmākās paplašināšanās nosacījumus. Turpmāk neviens vairs nevarēs norādīt, ka

ES trūkst institucionālo iespēju attiecībā uz paplašināšanos un lēmumu pieņemšanu, jo tagad šādas iespējas pastāv.

Tādēļ nav iemesla atlikt vai kavēt turpmākas paplašināšanās procesu. Tas īpaši attiecas uz Rietumbalkānu reģionu. Pēdējā laikā šajā reģionā ir noritējusi intensīva un kopumā pozitīvi vērtējama attīstība. Nesen publicētie ziņojumi par progresu atsevišķās valstīs, kā arī Komisijas publicētā ES paplašināšanās stratēģija 2010. gadam to apstiprina.

Līdz ar bezvīzu režīma ieviešanu iebraukšanai Šengenas zonā šā reģiona valstīm rodas reāla iespēja panākt progresu to virzībā ceļā uz Eiropas Savienību. Šīs iespējas izmantošana ir atkarīga no pašām valstīm. Tomēr arī ES nav jāuztraucas, bet atbildīgi un racionāli jāturpina iesāktais, pilnīgi ievērojot apstākļus, un šajā procesā ir aktīvi jāpiepalīdz Eiropas Parlamentam.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Šonedēļ naktī no piektdienas uz sestdienu pēc vairāk nekā divdesmit gadiem bijušās Dienvidslāvijas Republikas Maķedonijas, Serbijas un Melnkalnes iedzīvotāji beidzot atkal varēs iebraukt Eiropas Savienībā bez vīzas. Tā būs nozīmīga diena un iemesls svinībām.

Tomēr es vēlētos izmantot šo iespēju un atkal aicināt Eiropas Komisiju un Padomi darīt visu iespējamo, lai pēc iespējas drīzāk atceltu Bosnijas un Hercegovinas un Albānijas iedzīvotājiem piemēroto vīzas prasību. Mēs nedrīkstam pieļaut Rietumbalkānu dalījumu vai zaudēt laiku, jo īpaši kaitējot jaunākai paaudzei. Ir grūti noticēt, ka lielākā daļa jauniešu šajās valstīs aizvien neko nezina par Eiropas Savienību.

Mūsu pienākums ir nojaukt vīzu radītās robežas, kas Rietumbalkānos radās pēc Berlīnes mūra krišanas. Tas attiecas arī uz Kosovas iedzīvotājiem. Rietumbalkāniem ir nepieciešama skaidra, uz Eiropu vērsta perspektīva. Neļausimies nepamatotu baiļu ietekmei.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 2009. gada beigas iezīmē divi tiešām vēsturiski notikumi: Lisabonas līguma stāšanās spēkā un Kopenhāgenas samits.

Es vēlētos izmantot šo uzstāšanos, lai paustu savu gandarījumu par veidu, kādā Eiropas Savienība pašlaik apliecina sevi kā galveno virzītājspēku, lai rastu dzīvotspējīgus risinājumus cīņā pret klimata pārmaiņām. Tāpat esmu gandarīts, ka dalībvalstis vispār ir spējušas panākt vienošanos un paust vienotu nostāju, pat ja panākt vienošanos starp 27 dalībvalstīm nav vienkāršs uzdevums.

Rezultāts, iespējams, neatbildīs mūsu ambīcijām un gaidām, tomēr Eiropas Savienības dalībvalstu pieņemtais lēmums piedāvāt attīstības valstīm EUR 7,2 miljardus ir vēl jo svarīgāks, jo šīm valstīm finansiāls atbalsts ir ārkārtīgi nepieciešams. Iespējams, šis piemērs varētu pamudināt arī citas ANO dalībvalstis rīkoties līdzīgi.

Pozitīvi vērtējams arī fakts, ka pat tās Eiropas Savienības dalībvalstis, kuras līdz pat šim brīdim smagi pārdzīvo finanšu krīzes ietekmi, ir pādušas savu solidaritāti, pielikušas pūles un sniegs savu ieguldījumu — pat ja dažu valstu gadījumā tas ir tikai simbolisks žests —, lai apliecinātu atbalstu cīņā pret globālo sasīlšanu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt savu runu, paužot nedalītu solidaritāti arodbiedrību dalībnieku cīņai Eiropas Parlamentā un novēlot viņiem veiksmi.

Grieķijas valdība sāk virkni pret strādniekiem vērstu pasākumu un ievieš elastīgas darba formas, piemērojot tās visā valstī. Tiek samazināta arī sociālā sistēma, kā arī iesaldētas algas un pensijas.

Grieķijas valdība, Eiropas Savienība un kapitāla pārstāvji cenšas terorizēt darba ņēmējus, draudot ar Grieķijas budžeta deficīta un valsts parāda rēgu. Viņi iesaista darba ņēmējus sociālajā dialogā, kas ir sagatavots, lai piespiestu darbiniekus piekrist prasībām, ierobežotu viņu pamatoto saniknojumu un novirzītu tautā radušos reakciju.

Pirmā reakcija uz valdības un Eiropas Savienības īstenoto uzbrukumu vienkāršajai tautai būs *All Workers Militant Front* (PAME) izziņotais un organizētais valsts streiks 17. decembrī. Šī organizācija pieprasa veikt pasākumus, lai apmierinātu mūsdienu sabiedrības prasības, ko iespējams izpildīt tikai ar vienotu darba šķiru, pilsētu un lauku nabadzīgo iedzīvotāju un vidusslāņa fronti, lai stātos pretī un uzvarētu Eiropas Savienības īstenoto, pret sabiedrību vērsto politiku.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, 8. decembrī EDAP Atlanta misija atzīmēja pirmo pastāvēšanas gadadienu. Saskaņā ar Zviedrijas prezidentūras pausto operācija ir apliecinājusi tās spēju efektīvi apkarot pirātismu un uzbrukumu skaits ir būtiski samazinājies. Tomēr pēdējais apgalvojums ir ļoti apšaubāms.

Saskaņā ar Starptautiskā Jūrniecības biroja ziņojumu 2009. gada pirmajos deviņos mēnešos uzbrukumu kopskaits bija lielāks nekā visa 2008. gada laikā. Bruņoto uzbrukumu skaits kopumā ir pieaudzis par 200 %. Šīs operācijas finansiālā rentabilitāte arī ir ļoti apšaubāma. Aprēķinātās pirātisma radīto zaudējumu izmaksas šajā reģionā kopumā ir 200 miljoni ASV dolāru, savukārt ES un tās dalībvalstis ik gadu iegulda 408 miljonus dolāru.

Jaunā plānotā EDAP misija Somālijā kārtējo reizi nerisinās problēmas būtību, bet tikai tās izpausmes. Eiropas Savienībai patiešām būtu vērtīgi izveidot efektīvu krasta apsardzi, lai novērstu nelegālo zvejniecību...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, SESAR programma, kuras mērķis ir modernizēt gaisa satiksmes pārvaldību Eiropā, ir būtisks projekts.

Kā Komisija plāno sagatavoties nākamajai SESAR izvēšanas fāzei, jo īpaši šīs programmas finansēšanai, kas ir būtiski svarīga gan videi, gan mūsu zinātniskajam un tehniskajam stāvoklim? Vai Komisija ievēros 2007. gada ziņojumā sniegtos ieteikumus, saskaņā ar kuriem šīs programmas politisko pārraudzību vajadzētu veikt augsti kvalificētai personai? Būs jāpārvar vairāki juridiska, psiholoģiska un tehniska rakstura šķēršļi, lai apvienotu dalībvalstu gaisa telpas un nodrošinātu dažādu valstu kontrolieru sadarbību.

Ja Eiropa nespēj izveidot vienotu gaisa telpu, kā gan tā spēs radīt spēcīgu politisko savienību?

Edit Bauer (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka gan jūs, gan Komisija izteica nodomu pārraudzīt Slovērijas valsts valodas likuma īstenošanu, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību šādiem aspektiem. Valdība ir publicējusi īstenošanas noteikumus, kas ir ne tikai pretrunā tiesību aktiem, bet nosaka arī papildu ierobežojumus. Īstenošanas priekšlikumā ir noteikts, ka likuma tiesiskais mērķis ir tikai un vienīgi atbalsts valsts valodai un tās aizsardzība oficiālu pasākumu ietvaros, kā arī valsts valodas lietotāju tiesību aizsardzība. Tajā ir noteikts, ka attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām šo tiesību aizsardzības tiesiskais mērķis ir pamattiesību un brīvību pārkāpums. Tādēļ ir acīmredzami, ka tā ir atsaucē uz to personu tiesībām un brīvībām, kuri ir mazākumtautību pārstāvji. Īstenošanas pasākums arī norāda, ka neatkarīgi no tā, vai proporcija ir zemāka par 20 % vai pārsniedz šo robežu, mazākumtautības valodu var lietot tikai tad, ja tam piekrīt trešā klātesošā persona. Es uzskatu, ka tas ir absurdi un Eiropā nav pieņemams.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā ES un Krievijas Federācijas samitā puses parakstīja memorandu par energoapgādes drošības agrīnās brīdināšanas mehānismu. Eiropas Komisija cer, ka turpmāk tas mums ļaus izvairīties no tādām energoapgādes krīzēm, kādu pieredzējām šā gada sākumā, kad starp Krievijas Federāciju un Ukrainu notikuša konflikta rezultātā par gāzes piegādi un tranzītu Maskava apturēja gāzes piegādi uz gandrīz trim nedēļām, faktiski paralizējot vairākas Eiropas valstis.

Ziemas tuvošanās un ar to saistītais gāzes patēriņa pieaugums nozīmē, ka mums ir jāizstrādā principi, kuriem vajadzētu regulēt Eiropas energoapgādes tirgu. Eiropas Savienībai ir jāsaprot, ka pārtraukumi gāzes piegādē apdraud ne tikai ekonomiku, bet arī Eiropas integrācijas pamatus, kas, Eiropas solidaritātes stiprināti, ir brīvā tirgus balsts. Es arī ceru, ka šai ziemei nebūs jāklūst par pārbaudi izteikto paziņojumu patiesumam un tam, vai solidaritāte ir tukšs, nenozīmīgs vārds vai faktiska garantija sadarbībai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, kā jau jums, iespējams, ir zināms, Rumānijā ir noslēdzies divu gadu ilgs periods, kura ietvaros reizi sešos mēnešos notika dažādas vēlēšanas. Pēdējās no tām bija prezidenta vēlēšanas, un tajās uzvarēja pašreizējais prezidents, gūstot nelielu — 70 000 — balsu pārsvaru, vēlētajiem galvenokārt pārstāvēt diasporu.

Mani kā pilsoni uztrauc, ka visas vēlēšanu kampaņas ietvaros es savā emuārā *Europolis* nevarēju publicēt nekādas kritiskas piezīmes par pašreizējo prezidentu, jo publiskā piekļuve manam emuāram tika pārtraukta. Es uzskatu, ka tas ir nepieņemami, jo atspoguļo vārda brīvības cenzūras pastāvēšanu un apliecina, ka arī internetu kontrolē pie varas esošās personas un/vai viņu atbalstītāji.

Kopumā ir jāizsaka nožēla, ka 20 gadus pēc revolūcijas, kurā demokrātijas nostiprināšanās vārdā gāja bojā daudzi cilvēki, šādu attieksmi pacieš vai pat veicina personas, kuras ir ievēlētas valsts pārvaldes amatos tikai ar nelielu balsu pārsvaru un īslaicīgi izbauda demokrātijas augļus.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kopš 2007. gada dzelzceļa kravu pārvadājumu jomā ir notikusi piegādes vairumtirdzniecības liberalizācija. Turpmāk uzņēmumi, kuri nav sabiedrisku pakalpojumu sniedzēji, saskarsies ar lielāku konkurenci.

Daudzās valstīs tas nozīmē piegādes apjomu palielināšanos ienesīgākajos tirgus segmentos, proti, kombinēto pārvadājumu un vilciena pārvadājumu jomā. Turpretī privāto uzņēmumu interese par transportēšanu, izmantojot viena vagona kravas metodi, ir neliela, ņemot vērā šāda pārvadājumu veida nelielo ienesīgumu.

Ja mēs tiešām vēlamies attīstīt dzelzceļa pārvadājumus kā ilgtspējīgas mobilitātes dzinējspēku, ir būtiski atbalstīt viena vagona kravas pārvadājumus. Pretējā gadījumā pārvadājumi tiks veikti tikai pa autoceļiem, kas būtu pretrunā mūsu mērķiem saistībā ar oglekļa dioksīda izmešu apjomu samazināšanu. Tādēļ atbalsts viena vagona kravas pārvadājumiem ir uzskatāms par sabiedrisko pakalpojumu misiju, jo tā ir neatņemama ilgtspējīgas mobilitātes stratēģijas daļa.

Mēs uzskatām, ka saistībā ar Eiropas Komisijas vadlīnijām attiecībā uz valsts intervences nosacījumiem ir pilnīgi iespējams iekļaut atbalstu viena vagona kravas pārvadājumiem kā kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma saistību veikšanu vai palīdzības veidā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par ļoti praktisku, bet manai dzimtenei Igaunijai ļoti būtisku jautājumu. Pirms dažiem gadiem trim Baltijas valstīm — Igaunijai, Latvijai un Lietuvai — izteikti trūka dzelzceļa savienojuma ar Eiropu. Esošā infrastruktūra bija sliktā stāvoklī un tika izmantota ļoti maz. Kopš tā laika ir notikušas pozitīvas pārmaiņas kā attiecībā uz esošā dzelzceļa atjaunošanu, tā arī pētījumu veikšanu, lai izbūvētu Eiropas standartiem atbilstošus dzelzceļus. Lai īstenotu *Rail Baltica*, kā tiek saukts šis projekts, ir būtiski svarīgi, lai Eiropas Parlaments un Eiropas Komisija tam sniegtu ievērojamu atbalstu, lai gan šā reģiona iedzīvotāju skaits nav liels un Baltijas valstu finansiālā situācija ir ļoti smaga.

Šis projekts ir svarīgs ne tikai normāla dzelzceļa savienojuma nodrošināšanai — tas arī būtiski ietekmēs visu trīs valstu reģionālo un sociālo politiku. Igaunijai, Latvijai un Lietuvai ir nepieciešams dzelzceļa savienojums ar Eiropu gan ekonomisku iemeslu dēļ, gan arī vides ekonomikas interesēs, jo dzelzceļa transports sniedz iespēju transportēt lielāka apjoma kravas, radot mazāku piesārņojumu. Šobrīd galveno savienojumu nodrošina *Via Baltica*...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es īsumā vēlētos iztīrīt divus jautājumus. Pirmkārt, jautājums par vienlīdzīgu attieksmi ir saistīts ar neatrisināto jautājumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību un ir tikpat svarīgs. Vajadzētu būt pašsaprotami, ka vīriešiem un sievietēm, kuriem ir vienāda izglītība, vienāda kvalifikācija un kuri ieņem vienāda līmeņa amatus, ir jāsaņem vienāda samaksa par darbu. Austrijā situācija ir pilnīgi pretēja — jo labāk izglītotas ir sievietes, jo sliktāki ir viņu panākumi karjerā salīdzinājumā ar vīriešu dzimuma kolēģiem ar tādu pašu kvalifikāciju. Pavisam nesen iegūti dati atklāj, ka sieviešu iespējas pasliktinās, pieaugot vecumam, piemēram, sievietes, kuru vecums pārsniedz 60 gadus, nopelna aptuveni par 34 % mazāk nekā viņu vīriešu kārtas kolēģi.

Otrkārt, es vēlētos piebilst, ka bērniem ir nepieciešama aizsardzība. Es gribētu, lai ANO Konvencija par bērna tiesībām būtu nostiprināta Austrijas Konstitūcijā. Es ceru, ka Austrijā atkal drīzumā sāksies diskusija par šo jautājumu un ka tā nesīs pozitīvus rezultātus.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Ar gandarījumu varu paziņot šim Parlamentam, ka *Traian Băsescu* kungs ir atkārtoti apstiprināts Rumānijas prezidenta amatā. Mūsu pievienošanās Eiropas Savienībai 2007. gadā notika *Traian Băsescu* kunga pirmā pilnvaru izpildes termiņa laikā un pateicoties viņa tiešai līdzdalībai. Jauns pilnvaru termiņš prezidentam ļaus turpināt reformas un pilnīgi ieviest Eiropas standartus un vērtības Rumānijā.

Šo prezidenta vēlēšanu rezultātā ir jāizdara viens secinājums: Rumānijā ir notikušas prezidenta vēlēšanas, kas atbilda obligātajām starptautiskajām prasībām, kā to apstiprināja EDSO novērotāji, kā arī Rumānijas Konstitucionālās tiesas lēmums un nederīgo balsu pārskaitīšana, pēc kuras tagadējā prezidenta pārsvars pār pretinieku palielinājās.

Mēs uzskatām, ka prezidenta *Băsescu* kunga demokrātiskā uzvara, ko atbalstīja Liberālā demokrātiskā partija, nozīmē arī Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) uzvaru. Mūsu kolēģi PPE grupā, ko vada *Wilfried Martens* un *Joseph Daul*, izteica savu atbalstu prezidentam *Băsescu* kungam, un par to mēs viņiem vēlreiz pateicamies.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) 2009. gada otrajā ceturksnī 27 dalībvalstu ienākumi veidoja 43,9 % no IKP, savukārt to izdevumi bija 49,7 %. Šajā pašā periodā ES 27 dalībvalstu līmeni nodokļi un sociālās iemaksas veidoja aptuveni 90 % no dalībvalstu kopējiem ienākumiem, kamēr sociālā nodrošinājuma izmaksas

bija tikai 42,2 % no IKP. 27 dalībvalstu budžeta deficīts pieauga no 0,8 % 2008. gada otrajā ceturksnī līdz 5,8 % 2009. gada otrajā ceturksnī. Šajā pašā periodā nodarbinātības rādītājs kritās par 2 % un rūpnieciskās ražošanas rādītājs — par 10,2 %. Vissmagāk skartās nozares bija celtniecība, lauksaimniecība, rūpnieciskā ražošana, tirdzniecība, transports un komunikācijas. Es uzskatu, ka nākamās Eiropas Komisijas pienākums ir jaunas darba programmas sagatavošana, kurā galvenā uzmanība būtu pievērsta ekonomikas attīstībai, bezdarba samazināšanai un pienācīgu dzīves apstākļu nodrošināšanai.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, pasaulē izplatās antisemitisms — tas notiek pat šeit Eiropā, Eiropas Savienībā. Pats par sevi saprotams, ka Eiropas Parlamentam ir jātiek galā ar šo grūti apkarojamo ļaunumu, kas kļūst aizvien izplatītāks un klātesošāks, un jācenšas iznīcināt to saknē.

Ir skaidri arī jānoformulē, ka Izraēlas valsts politiku var pakļaut kritikai, tāpat kā jebkuras citas valsts politiku, jo neviena valsts nefunkcionē nevainojami. Tomēr Izraēlas politikas stāvoklis un antisemitisms ir nošķirami jautājumi.

Es pieņemu, ka Eiropas Parlaments dedzīgi iestāsies pret jebkurām antisemitisma tendencēm. Šobrīd tās ir bieži sastopamas un izplatītas.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, jautājums, kuram es šodien vēlos pievērst Parlamenta uzmanību, attiecas uz Portugāles lauksaimniekiem piemērotajiem PVN noteikumiem. Saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem pastāv trīs iespējamās shēmas: vispārējā shēma ar organizētu grāmatvedību, shēmas iespēja maziem un vidējiem uzņēmumiem vai vienotas likmes shēma, kuras ietvaros netiek nodrošināta atmaksa, bet ir tiesības uz kompensāciju. Diemžēl pēc Portugāles iestāšanās ES šīs kompensācijas tiesības ir bijušas 0 % vērtas.

Šobrīd pret Portugāles valsti ir ierosināta pārkāpuma procedūra. Šī nodokļu piedzišanas metode ietekmē aptuveni 18 000 lauksaimnieku saistībā ar 5,3 % no viņu pārdošanas apjoma. Es vēlētos norādīt, ka ir jāatrod veids, kā saskaņot Portugāles tiesību aktus ar Kopienas *acquis*.

Priekšsēdētājs. - Kolēģi, ir pienācis vienas minūtes runu noslēgums. Es vēlētos paskaidrot, ka manā rīcībā ir saraksts, kurā ir daudz vārdu — vismaz divreiz vairāk, nekā pieļauj atvēlētais laiks. Šodien mums bija vairāk laika nekā parasti, bet jums jāatceras, ka tiem, kas uzstājās ar vienas minūtes runu jau iepriekšējā reizē pirms mēneša vai diviem mēnešiem, nebūs lielas izredzes atkal uzstāties šodien. Mums ir jāpievērš uzmanība tiem deputātiem, kuri vēl nav uzstājušies nevienā reizē. Es atvainojos, bet tādi ir noteikumi. Sarakstā ir divreiz vairāk deputātu vārdu, nekā ir iespējams uzklaut. Man ir ļoti žēl, ka nevarēja uzstāties visi.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es izprotu jūsu teikto, tomēr fakts, ka ir divreiz vairāk deputātu, kuri vēlas uzstāties, jums liecina, cik būtiska patiesībā ir šī konkrētā mūsu pienākumu daļa — tautas pārstāvēšana.

Vai es varētu jūs lūgt atsaukt šo izteikumu un censties rast citu risinājumu, lai mums šeit nebūtu jāpavada stunda, pēc kuras mēs netiekam aicināti uzstāties, jo — es nesūdzos, zinot, ka jūsu pienākums nav viegls, — mūs vismaz varēja informēt, ka šonedēļ nav jāierodas, vai kā tamlīdzīgi? Jūs pirms tam varētu izlemtu, cik daudz deputātu aicināsi uzstāties, un mēs pārējie varētu ierasties nākamajā reizē vai izvirzīt savus jautājumus kādā citā veidā. Es domāju, ka tas būtu noderīgi, lai izvairītos no deputātu laika izniekošanas.

Priekšsēdētājs. - Es domāju, ka vienmēr ir iemesls piedalīties kopējā sanāksmē un uzklaut diskusijas. Es nedomāju, ka mums vajadzētu par to izteikties šādi. Šodien varēja uzstāties gandrīz visi tie, kuri neuzstājās iepriekšējā sesijā.

Mēs esam noslēguši vienas minūtes runas.

15. Krīze lauksaimniecības nozarēs, izņemot piensaimniecības nozari (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par krīzi lauksaimniecības nozarēs, izņemot piensaimniecības nozari.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos jums pateikties par man sniegto iespēju piedalīties šajā sēdē, lai es varētu izskaidrot šābrīža ekonomisko situāciju lauksaimniecības nozarē.

Finanšu un ekonomikas krīze ir ietekmējusi arī lauksaimniecības nozari. Mēs esam pieredzējuši pieprasījuma samazināšanos, pārmaiņas valūtas kursos un sarežģītu piekļuvi kredītiem — viss minētais ir atstājis iespaidu uz lauksaimniecības produktu cenām un uz lauku saimniecību ienākumiem.

Oficiālie ienākumu aprēķini lauksaimniecības nozarē kļūs pieejami tikai nākamajā nedēļā, bet mēs jau tagad varam prognozēt, ka tie liecinās par būtisku 2009. gadā gūto ienākumu samazināšanos salīdzinājuma ar iepriekšējo gadu, ņemot vērā ražošanas izmaksu un lauksaimniecības tirgus cenu relatīvo attīstību.

Pēc sākotnējā krituma, ko piedzīvojām 2008. gada rudenī, paredzams, ka šis atkārtotais lauksaimniecības nozares ienākumu kritums likvidēs izņēmuma kārtā radušos ienākumu pieaugumu, ko radīja lauksaimniecības produktu cenu paaugstināšanās, kura sākās 2007. gada vasarā un tad — vienu gadu vēlāk.

Priekšsēdētāja kungs, ar jūsu atļauju es tikai sniegšu pārskatu par atsevišķām no daudzajām nozarēm. Pirmkārt, graudaugi. 2008. gadā mēs piedzīvojām būtisku cenu kritumu galvenokārt labās ražas dēļ. Tomēr varam redzēt, ka pēdējo mēnešu laikā cenas ir palielinājušās, jo īpaši labībai un kukurūzai. Ņemot vērā šīs attīstības tendences, šobrīd nebūtu atbilstoši veikt ārkārtas pasākumus, piemēram, sākt intervences iepirkumu kukurūzai, vai iejaukties ar eksporta kompensācijām.

Situācija nedaudz atšķiras attiecībā uz miežiem — ir samazināti eksporta apjomi un zemas vietējās cenas, bet, kā jums zināms, tikko ir sākta intervence, kam vajadzētu palīdzēt lopbarības graudu tirgiem.

Cūkgaļas nozarē situācija aizvien ir nestabila. Ekonomikas krīze skāra šo nozari tad, kad tā vēl nebija pilnīgi atguvusies no 2007. gadā piedzīvotajām grūtībām. Šogad cenas ir zemākas salīdzinājuma ir pagājušā gada cenām, bet vienlaikus — un dažkārt mums uz to ir jāpāraugās no pozitīvās puses — mēs redzam, ka lopbarības cenas ir daudz stabilākas nekā 2007. un 2008. gadā. Lai gan eksporta līmenis ir zemāks nekā 2008. gadā, mēs tik un tā gaidām, ka tas būs augstāks par 2007. gada eksporta līmeni.

Kopumā es nesaskatu pietiekamu pamatojumu, lai šobrīd ieviestu papildu tirgus instrumentus, bet varu jums apliecināt, ka mēs ļoti uzmanīgi pārraugām šo situāciju.

Attiecība uz augļiem un dārzeņiem ekonomikas krīze ir samazinājusi vietējo patēriņu, kā arī esam novērojuši zināmu kritumu atsevišķos eksporta tirgos. Tas ir ietekmējis ražotāju iegūtās cenas augļiem un dārzeņiem. Tomēr, ņemot vērā nozares iezīmes, pēdējās augļu un dārzeņu nozares reformas ietvaros mēs pieņemām lēmumu, ka, lai risinātu problēmas, ar kurām ir saskārušies šī nozare, ir jāpalielina ražotāju organizāciju pievilcība, kā arī jāuztīc tām krīzes pārvaldība.

Ražotāju organizācijas šobrīd saražo 40 % no kopējā augļu un dārzeņu apjoma. Tās var apvienoties ekonomiski spēcīgās organizācijās arī pārrobežu līmenī, kas ir būtiski, jo mūsdienu krīzes nepazīst valstu robežas.

2007. gada reformas ietvaros mēs nodrošinājām ražotāju organizācijām stimulus šo ieteikumu īstenošanai. Mēs tām nodrošinājām arī jaunus krīzes risināšanas instrumentus, piemēram, negatavas ražas novākšanu vai ražas nenovākšanu, kas papildina tradicionālo izņemšanu no tirgus.

Mēs arī esam izstrādājuši tiesisku pamatu, kas augļu un dārzeņu ražotājiem sniedz iespēju ietekmēt un stabilizēt tirgu, bet ir nepieciešama vairāk augšupēja pieeja, un par to Komisija nevar uzņemties atbildību. Tādēļ es mudinu izveidot ražotāju organizācijas un uzskatu, ka dalībvalstīm un lauksaimniekiem būtu jāpievērš uzmanība lielajam skaitam dažādās dalībvalstīs esošo ražotāju organizāciju. Tas nav īpaši pārdomāti, ja ražotāju organizācijas savstarpēji konkurē, nevis konkurē ar mazumtirdzniecības sektoru.

Pirms četriem gadiem nelabvēlīgo klimatisko apstākļu dēļ olīveļļas cenas sasniedza rekordaugstu līmeni. Kopš tā laika trīs secīgu apmierinošu ražu un ekonomikas krīzes rezultātā cenas pakāpeniski ir nokritušas līdz ļoti zēmam līmenim. Šā iemesla dēļ Komisija šā gada pirmajā pusē atjaunoja palīdzību privātai uzglabāšanai. Mēs bijām liecinieki tam, ka tirgus tūlīt pat reaģēja un cenas vienmērīgi stabilizējās.

Lai gan tika prognozēta laba raža, kas būtu ceturrtā labā raža pēc kārtas, krājumi ražas novākšanas sākumā nebija lieli. Ciktāl varam prognozēt, patēriņa apjoms uzlabosies.

Kopumā es saskatu lēnas atlabšanas pazīmes. Es piekrītu, ka situācija ir uzmanīgi jāuzrauga un šī uzraudzība nepieciešamības gadījumā sniegs iespēju rīkoties.

Šis ir ātrs pārskats par īstermiņa pasākumiem, bet ļaujiet man jums apliecināt, ka mēs izskatām arī vidēja termiņa un ilgtermiņa jautājumus, jo īpaši tādus kā pievienotās vērtības izplatīšana pārtikas ķēdē, kā arī jautājumu par to, kā risināt cenu nestabilitātes jautājumu. Esmu pārliecināta, ka mēs atgriezīsimies pie šiem būtiskajiem jautājumiem.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU*Priekšsēdētāja vietniece*

Albert Deß, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, pagājušajā gadā un arī šogad piensaimnieki ļoti skaļi pauda savas bažas arī šeit, Briselē. No plašsaziņas līdzekļiem gūstamais iespaids rada priekšstatu, ka smagā situācijā atrodas tikai piensaimnieki. Tomēr pašreizējais stāvoklis ietekmē arī citas lauksaimniecības nozares. Atšķirībā no mūsu piensaimniekiem cūku audzētāji, cūku nobarotāji, putnkopji, augļu un dārzeņu audzētāji, vīnkopji un pat labības audzētāji ir pieraduši, ka labas ražas gadi mijas ar neražas gadiem, un tādēļ viņi savu neapmierinātību nepauž tik skaļi. Tomēr es uzskatu, ka ir noderīgi pievērst uzmanību arī šo lauksaimnieku šābrīža situācijai.

Komisāres kundze, jūs norādījāt, ka finanšu un ekonomikas krīze ir ietekmējusi visu lauksaimniecības nozari un ka mums būtu jāizskata iespējas, kā uz to reaģēt. Sarunājoties ar lauksaimniekiem, kurus ir praktiski skārusi krīze, es atkal un atkal dzirdu vienu un to pašu: kopumā viņi apgalvo, ka spēj reaģēt uz tirgus prasībām, izņemot situācijas, kad tas ir īpaši grūti, kā tas piensaimniekiem un citiem lauksaimniekiem bija pagājušajā gadā un ir šogad. Tomēr lauksaimnieki neizprot to, kāpēc mēs šeit, Eiropā, viņiem radām aizvien lielāku birokrātijas slogu. Viņi norāda, ka labāk vēlas apstrādāt savu zemi, barot mājlopus un rūpēties par tiem, nevis visu dienu pavadīt, veicot uzskaiti un reģistrējot savas darbības.

Gadsimtiem ilgi mūsu lauksaimnieki ir ražojuši pārtikas produktus, neveicot milzīga apjoma uzskaiti. Zemes ražīgums ir palielinājies, uzlabojusies mājlopu veikspēja, un mūsdienās mēs „pārplūdinām” lauksaimniekus ar birokrātijas prasībām. Es nesen lasīju, ka lauksaimniecības ministri apspriež birokrātijas prasību samazināšanu. Mūsu lauksaimnieki šādai iespējai gandrīz vairs nespēj noticēt. Es ceru, ka mēs beidzot šajā jomā varam panākt kādus uzlabojumus, ļaujot mūsu lauksaimniekiem darīt to, ko viņi prot vislabāk, citiem vārdiem sakot — nodarboties ar pārtikas produktu ražošanu, nodrošinot veselīgu uzturu pusmiljardam cilvēku. Mums viņi šajā darbā ir jāatbalsta un jānodrošina viņiem iespēja ar to nodarboties arī turpmāk.

Paolo De Castro, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, mēs kārtējo reizi apspriežam krīzi lauksaimniecības nozarē.

Pēdējo mēnešu laikā Parlamentā vairākas reizes ir apspriestas grūtības, kas ir nopietni „aplenkušas” piensaimniecības nozari, un pausts aicinājums Komisijai un Padomei nekavējoties rīkoties. Mēs esam guvuši rezultātus, lai gan tikai daļējus, tomēr, pamatojoties uz šīm iniciatīvām, neatliekamās situācijas risināšanai ir nodots īpašs fonds EUR 300 miljonu apjomā.

Tomēr tagad mums ir jāņem vērā, ka krīze, kas ir smagi skārusi piensaimniecības nozari, strauji izplatās arī citās Eiropas lauksaimniecības nozarēs, jo labības, olīveļļas, dārzeņu un augļu tirgi uzrāda satraucošas pazīmes, kā tikko norādīja *Fischer Boel* kundze.

Attiecībā uz pienu mēs saskaramies ar ciklisku fenomenu, kas ir cieši saistīts ar smago ekonomisko situāciju, kad ir neizbēgami krities pieprasījums un tirgū izraisīta stagnācija. Šī krīze sāk izpausties izteikti satraucošā veidā, kā to apliecina daudzie lauksaimnieku organizētie protesti virknē Eiropas reģionu. Šādi protesti liecina par steidzami risināmu un satraucošu situāciju, kā arī vispārzināmām rūpēm par nozares nākotni kopumā.

Šā iemesla dēļ pēdējā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sapulcē, kas notika 1. decembrī, mēs vienprātīgi pieņemām lēmumu uzaicināt uz Parlamentu Komisijas pārstāvjus, lai uzklautu viņu ziņojumu par krīzes situāciju, ar kuru ir saskārusies mūsu lauksaimniecība, un tendencēm, kādas ir vērojamas dažādās ražošanas nozarēs. Šeit Parlamentā mēs gaidām, lai Komisija, pirmkārt, izmantotu visus tās rīcībā esošos instrumentus tirgus stabilizēšanai un patērētāja atbalsta stimulis, bet vienlaikus mēs arī uzskatām, ka šī iespēja ir jāizmanto, lai ielūkoties nākotnē un palīdzētu nodrošināt, lai kopējā lauksaimniecības politika joprojām būtu svarīga Eiropas politika, kurā tiktu pievērsta uzmanība visu iedzīvotāju un visu Eiropas reģionu interesēm, sākot ar Zviedrijas ziemeļiem un beidzot ar Kipras dienvidiem.

Lauksaimnieki vēlas nekavējoties saņemt atbildes, un šodien mēs esam šeit pulcējušies, lai uzņemtos atbildību par procesu paaugstināšanu, lai pārliecinoši cīnītos ar krīzi un lietderīgi izmantotu nesenās pagātnes sniegto pieredzi, tādējādi izvairoties no laika izniekošanas un ātri atrisinātu situāciju, kura draud pasliktināties vēl vairāk. Saistībā ar šo jautājumu mēs vēlētos saņemt atbildi un jaunumus no Komisijas.

Marian Harkin, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisārei par situācijas izklāstu. Tomēr es gribu galveno uzmanību pievērst tikai vienai jomai, kurā mēs varam rīkoties, jo tā ir visaptveroša problēma — proti, neliela neatļauto ģenētiski modificēto organismu klātbūtne importētajā pārtikā un tās ietekme uz ES pārtikas rūpniecību.

Es nosūtīju priekšsēdētājam Barroso kungam vēstuli, kuru bija parakstījuši vairāki Parlamenta deputāti, un viņš sniedza atbildi, ka Komisija ir operatīvi rīkojusies, lai atļautu trīs ģenētiski modificētus produktus, un ceturtnā produkta atļaušana ir izskatīšanas procesā. Tomēr mēs aizvien spēlējam „sunišus”.

Nākamajā gadā problēmu radīs Brazīlija: viņi ir vienkāršojuši savu apstiprinājuma procedūru, sāsinot to līdz 22 mēnešiem, un problēma tādējādi neizzudīs. Mēs visi zinām, ka lauksaimniecības nozari ir piemēklējusi zema rentabilitāte, un, manuprāt, ES lauksaimnieki vismaz var cerēt, ka ieguldījumu izmaksas nepaaugstināsies jo ES nespēs rīkoties pietiekami ātri, lai apstiprinātu atļaujas. Neapmierinošas izejmateriālu cenas, protams, ir problēma, bet divreiz lielāka problēma ir situācija, kurā izejvielas nav pieejamas pasaules tirgus cenās. Īrijā kopš šā gada maija sākuma aizkavētu atļauju radītās papildu izmaksas bija EUR 23 miljoni.

Visbeidzot jautājums par nelielu klātbūtni vienmēr būs aktuāls, un, lai arī ātri funkcionējoša atļauju sistēma uzlabos situāciju, mums vēl aizvien ir nepieciešams tehniskais risinājums.

Martin Häusling, *Vers/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, Fischer Boel kundze, jūs sniedzāt ļoti īsu atbildi par krīžu jautājumu, un es nedzirdēju jūs pieminam nevienu iespējamo šo krīžu risinājumu. Taisnība, krīze nepastāv tikai piensaimniecības nozarē; krīze ir piemēklējusi arī labības nozari, dārzenų nozarē norit turpmāka koncentrācija, un pēdējo desmit gadu laikā mēs esam zaudējuši 50 % cukgaļas ražotāju. Tas nav tikai tādēļ, ka pārdzīvojam ekonomikas krīzi, komisāres kundze, bet arī tādēļ, ka pēdējo gadu laikā mūsu lauksaimniecības politikas orientācija ir bijusi kļūdaina. Tagad jums patiešām būtu jāatzīst, ka liberalizācija ir bijusi neveiksmīga un pasaules tirgus pieeja nav risinājums lauksaimniecības jomā.

Daži nākamie gadi būs izšķiroši attiecībā uz to, kādā virzienā attīstīsies mūsu lauksaimniecība. Tādēļ mēs esam gandarīti, ka Parīzē 22 lauksaimniecības ministri skaidri norādīja, kurā virzienā tai būtu jāattīstās. Daudzējādā ziņā mēs tam piekrītam. Lauksaimniecības jomā mums ir nepieciešama droša plānošana, un lauksaimniecības politikai ir jābūt ilgtspējīgai. Arī šo domu mēs esam aizstāvējuši ilgu laiku.

Cenu kritumu izjūt lauksaimnieki, bet to neizjūt patērētāji. Tas norāda uz to, ka mūsu lauksaimniecības politika faktiski kalpo tikai lielo koncernu interesēm. Komisāres kundze, jūs diezgan pareizi norādījāt, ka šajā ziņā mums būtu jānostiprina lauksaimnieku stāvoklis, bet jūs vienmēr atsakāties sniegt atbildi uz jautājumu, kā mums tas praktiski būt paveicams. Mēs centīsimies sniegt atbildes uz šo jautājumu. Patiesībā dažu nākamo gadu laikā tas būs izšķiroši svarīgi. Lauksaimnieki nedrīkst būt tikai izejvielu ražotāji. Viņiem ir aktīvi jācenšas iegūt ietekmi tirgū, un, lai to panāktu, ražotājiem ir nepieciešams mūsu atbalsts.

Pastāvīgais spiediens uz cenām lauksaimniecības jomā liks pazemināt produkcijas kvalitāti. Aizvien lielāka lauksaimniecības nozares industrializācija izraisīs bioloģiskās daudzveidības zudumu, un industrializētā lauksaimniecība palielinās arī CO₂ un metāna izmešu apjomu. Teikt runas par klimata aizsardzību, vienlaikus turpinot industrializāciju, nevar būt risinājums!

Tādēļ mums, Parlamentam, nākamo gadu laikā ir ļoti nopietni jāuztver savi pienākumi. Mēs ceram, ka mūsu sadarbība ar jauno Komisiju būs konstruktīva.

James Nicholson, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, mēs visi saprotam daudzās citās lauksaimniecības nozarēs pastāvošās bažas, un šo nozaru pārstāvji, protams, uzskatīja, ka mēs veltām pārāk lielu uzmanību piensaimniecības nozares problēmu risināšanai. Bet mēs, kuri bijām iesaistīti šajā procesā, zinām, ka nepastāvēja alternatīva un piensaimniecības problēmas bija jāatrisina. Jācer, ka pašlaik mēs tuvojamies dažu šīs nozares problēmu atrisinājumam. Tagad mums ir jāpievēršas citām jomām.

Mēs esam apsprieduši problēmas, ar kurām saskaras, piemēram, graudaugu audzētāji, kuru produkcijas cenas ir sasniegušas zemāko cenu līmeni ilgā laikposmā, un manā jomā tas ir noticis arī ar kartupeļu un ābolu audzētājiem. Es jums varu iesniegt sarakstu ar jomām, kurās pastāv nopietnas problēmas. Bet viena no lielākajām problēmām — un te es vēlos atgriezties pie atbalsta Harkin kundzes teiktajam — ir kavēšanās, lai atļautu jaunu ĢMO lopbarības graudu sugu importu Eiropas Savienībā.

Mēs paaugstinām lopbarības cenas, kas negatīvi ietekmē mūsu cūkaudzētājus, putnkopjus un liellopu audzētājus, un šo atļauju pieņemšanas paātrināšana būtiski uzlabotu situāciju. Pastāv būtiski draudi, ka pārlietu lielā birokrātija, dokumentācijas prasības un tiesību akti iznīcinās mūsu lauksaimniekus; jūs to sapratīsiet 1. janvārī, aizpildot CPID, kas, manuprāt, ir pilnīga laika izniekošana.

Vidējā termiņa pārskats mums izraisīja daudz pārmaiņu, un mēs esam gatavi ieviest vēl vairāk pārmaiņu. Tomēr es uzskatu, ka mums vajadzētu atkārtoti izskatīt ietekmi, ko šīs pārmaiņas ir radījušas nozarē. No savas pieredzes es zinu, ka daudzi aitu un zīdītājgovju audzētāji vienkārši pamet šo nozari.

Šī tendence rada lielas bažas. Mums ir jāparaugās uz abām šīm jomām, uz to, kā mēs tās praktiski atbalstām. Vai mēs to labā varam darīt vairāk? Vai mēs tās varam saglabāt? Mums vajadzētu atcerēties, ka daudzas no šīm nozarēm, piemēram, aitu un zīdītājgovju audzēšana, notiek ekoloģiski jutīgās zonās, kalnainos reģionos, apgabalos, kuros nepastāv alternatīvas, un es domāju, ka mums vēlreiz ir jāizskata, kā mēs atbalstām šīs nozares.

Patrick Le Hyaric, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, jūs minējāt, ka lauksaimniecības krīze ir dziļa, — to mēs jau zinājām. Patiešām, mazās un vidēja izmēra lauku saimniecības vairs nespēj tikt galā ar situāciju. Tomēr, komisāres kundze, tas nav tehniskas problēmas rezultāts, bet gan sekas jūsu īstenotajai liberalizācijas politikai, kopējas lauksaimniecības politikas pamatprincipu iedragāšanai, kā arī jūsu atteikšanās atgriezties pie minimālo cenu izmaksas par darbu un jūsu visaptverošās brīvā tirgus pieejas rezultāts, kas ir pretrunā Kopienas preferences principam.

Jauna kopējās lauksaimniecības politikas izvērtēšanas perioda sākumā ir pienācis laiks uzlūkot darbu lauksaimniecībā kā darbu vispārējās interesēs, kas dod labumu sabiedrībai. Tādēļ jaunajai lauksaimniecības politikai ir jābūt pārtikas, vides un teritoriālajai politikai.

Pirms lēmuma pieņemšanas par budžeta jautājumiem mums jānosaka šīs politikas mērķi un virziens. Jebkurā gadījumā tas nozīmētu, ka par paveikto darbu tiktu maksāta garantēta minimālā cena un lauksaimniecība kļūtu par produktīvu nozari, kas sniedz pievienoto vērtību un nodrošina darba vietas, veicinot tādu lauksaimniecības attīstību, kas respektē pārtikas suverenitāti un apkaro badu.

Šobrīd visi pierādījumi liecina par to, ka lauksaimniecībā efektivitāte sociālajā, vides un veselības jomā ir atkarīga no indivīda, atsevišķa lauksaimnieka, nevis industrijas kopumā. Šiem vajadzētu būt mūsu debašu tematiem, ja mēs beidzot gribam pārtraukt lauksaimniecības krīzi.

Lorenzo Fontana, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, šābrīža krīze lauksaimniecības jomā ir acīmredzams rezultāts straujai paplašināšanās politikai, ko Eiropas Savienība sāka pēdējo gadu laikā, un galvenokārt pārlietu straujai tirgu globalizācijai.

Lauksaimniecības nozare ir jāaizsargā, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību principus, jo īpaši tā 32.–38. pantu, īpaši attiecībā uz mērķiem — lai tos īstenotu, tiem ir jāatbilst konkrētiem tiesiskiem noteikumiem. Ļoti smagā periodā, kas negatīvi ietekmē lauksaimniecību kopumā, jo īpaši augļkopības un dārzeņu audzēšanas nozari, piemēram, ābolu, persiku un tādu graudaugu kā kviešu un kukurūzas audzēšanu, šajā nozarē spēkā esošie noteikumi, kas regulē intervenci, tirgus krīzes gadījumā mums neļauj īstenot būtiskus pasākumus, reaģējot uz vajadzībām lauksaimniecības nozarē, īpaši aizsargājot lauksaimniekus.

Lauksaimniekiem ir ne tikai jāsniedz palīdzība, bet viņiem ir jāgarantē arī tirgus aizsardzība, kā tas ir noteikts līguma pamatnoteikumos. Diemžēl šobrīd tas tiek īstenots tikai ierobežotā mērā. Tas ir pieredzēts iepriekš piensaimniecības krīzes ietvaros un tagad — attiecībā uz krīzi augļkopības un dārzeņu audzēšanas jomā.

Šis ir brīdis, kad Eiropai ir jāpieņem stingrāki lēmumi, lai patiešām sniegtu pilnīgu atbalstu mūsu lauksaimniekiem, lauku saimniecībām un zemei, kas diemžēl pārāk bieži tiek pamesta novārtā. Tādēļ vajadzētu nopietni pārdomāt, kas tiek darīts Eiropas tirgū, lai atbalstītu Eiropā ražotos produktus pretstatā produktiem, kas ir ievesti no valstīm ārpus Eiropas Savienības, un, es vēlētos atkārtot, jo īpaši attiecībā uz augļiem un dārzeņiem.

Izstrādājot konkrētus noteikumus, kuri tomēr ir jāievēro visā Eiropas Savienībā un kuru ievērošana mums ir jānodrošina arī no to trešo valstu puses, ar ko mēs īstenojam būtisku lauksaimniecības produktu tirdzniecību, mēs, iespējams, spēsim radīt tirgu ar mazākiem traucējumiem un varēsim labāk aizsargāt mūsu lauksaimniekus un ES ražotus lauksaimniecības produktus.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, graudaugu, olīveļļas, augļu un dārzeņu, kā arī kokvilnas nozare atrodas tiešām smagā situācijā. Jums būtu jāzina, ka daudzi Grieķijas persiku audzētāji ir saniknoti. Man tikai jāpiebilst, ka šobrīd nav realizētas aptuveni 200 000 tonnas persiku komposta.

Situācija graudaugu jomā aizvien ir kritiska, un dalībvalstīs nekavējoties ir jāaktivizē valsts intervences instruments. Mums ir jāaizsargā produkti ar aizsargātas cilmes vietas nosaukumu un aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

Liela krīze ir piemēklējusi arī lopkopības nozari. Tika minēta piensaimniecības nozare, un mēs esam rīkojušies pareizi, uzņemoties tās aizsardzības iniciatīvu. Lopkopji Grieķijas ziemeļu daļā ir bloķējuši *Evzona* muitas

punktu, un viena no viņu pamatotajām prasībām ir izcelsmes vietas nosaukuma iekļaušana piena produktu etiķetēs. Manuprāt, izcelsmes vietas norādīšana aizsargā gan ražotājus, gan patērētājus.

Mums ir nepieciešams lielāks skaits instrumentu lauksaimniecības produktu atbalstam kā Eiropas Savienībā, tā ārpus tās, trešajās valstīs. Mums ir vēl vairāk jāracionalizē tirgi un efektīvi jākontrolē piegādes ķēdes pārredzamība, kā arī jāsamazina atšķirība starp ražotāju un patēriņa cenām.

Kā es norādīju debatēs par 2010. gada budžetu, īpaši būtiski ir saglabāt budžetā pieņemamu lauksaimniecības izdevumu rezervi, lai reaģētu uz neparedzētām vajadzībām citās lauksaimniecības nozarēs.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gandrīz visa lauksaimniecības nozare Eiropā atrodas krīzes stāvoklī. To ir izraisījusi ne tikai vispasaules ekonomikas krīze un recesija kopā ar vietējo un pasaules tirgu aktivitātes samazināšanos, bet arī kopējā lauksaimniecības politika, neoliberālā politika, ko Eiropas Savienība ir īstenojusi iepriekšējos gados. Tas ir būtiski veicinājis pašreizējo krīzi. Ja lauksaimniecības nozarē jau pašlaik ir tik būtiskas bažas par rentabilitāti, kas notiks, ja pēc 2013. gada lauksaimniecībai atvēlētais budžets tiks krasi samazināts, kā to vēlas daudzi cilvēki? Tas radīs jautājumu par pārtikas apgādes drošību Eiropā.

Šābrīža situācija ir īpaši satraucoša lopkopjiem, cūku audzētājiem un augļu un dārzeņu audzētājiem. Es atbalstu to, ka komisāre vēlas atvēlēt vairāk līdzekļu ražotāju organizācijām, bet tas vēl aizvien nav pietiekami, lai atrisinātu nozares problēmas. Cits bažas raisošs fakts ir apstākļi, ka pēdējo sešu gadu laikā Eiropas Savienība ir kļuvusi par liellopu gaļas neto importētāju. Tagad mēs esam atkarīgi no ārējiem tirgiem.

Julie Girling (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, ja jūs vēlaties zināt, cik smagā situācijā ir lauksaimnieki, iepazīstieties ar Apvienotās Karalistes valdības labotos kritērijus attiecībā uz maznodrošināta statusu. Tiek pieņemts, ka zem šā līmeņa esošās ģimenes dzīvo nabadzībā. Pēdējie rādītāji par Apvienoto Karalisti atklāj, ka ceturtdaļa visu Apvienotās Karalistes lauksaimnieku ietilpst šajā kategorijā.

Tomēr palīdzība lauksaimniekiem nav saistīta tikai ar lauksaimniecības politiku. Mums vajadzētu risināt problēmu visaptverošā veidā. Patērētāji vēlas iegādāties augstas kvalitātes pārtikas produktus, kuri ir ražoti pēc iespējas tuvāk viņu dzīvesvietai. Eiropas Parlamentam ir jāieklaušas patērētāju prasībās par skaidru pārtikas produkta izcelsmes valsts norādi produkta etiķetē, lai patērētāji zinātu viņu patērēto produktu izcelsmes vietu. Daudzu produktu etiķetēs jau ir norādīta izcelsmes valsts, un nav iemesla, kādēļ obligāta prasība norādīt izcelsmes valsti nevarētu tikt attiecināta uz pārējām nozarēm, tostarp galvenām apstrādāto produktu sastāvdaļām.

Mums šāda iespēja šajā Parlamentā būs nākamajā gadā. Noteikti to izmantosim.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gadu gaitā, veicot virkni grozījumu kopējās lauksaimniecības politikā, mēs esam brīdinājuši par tās sekām un esam iesnieguši alternatīvas. Diemžēl neviens tajā neieklaušījās, un šodien mēs esam nonākuši katastrofālā situācijā, kā tas ir Portugāles lauksaimniecības gadījumā. Mēs brīdinājam par lauksaimniecības pārtikas produktu starptautiskās tirdzniecības liberalizācijas sekām. Mēs teicām, ka pret lauksaimniecību nevar izturēties kā pret kādu industrializētu tirdzniecības jomu un ka to nevajadzētu iekļaut Pasaules Tirdzniecības organizācijas sarunās, lai tā netiktu pakļauta akciju tirgus un finanšu spekulāciju ietekmei.

Mēs vienmēr esam teikuši, ka pārtikas neatkarība un pārtikas nodrošinājums ir jāizvirza par prioritāti un cilvēki, kuri apstrādā zemi, ir atbilstoši jānovērtē. Šā iemesla dēļ mēs iebildām pret ražošanas palīdzības un piena kvotu atcelšanu. Mēs vienmēr esam norādījuši, ka ES dienvidu valstu lauksaimniecībai ir raksturīgas specifiskas iezīmes, kuras ir jāņem vērā, ja mēs vēlamies aizsargāt augstas kvalitātes pārtikas produktu ražošanu, tostarp vīnu, olīveļļu, augļus un dārzeņus, rīsus, kā arī gaļu un pienu, kas tiek ražoti apstākļos, kuri būtiski atšķiras no citos reģionos dominējošajiem.

Tādēļ mēs uzstājam, ka šī politika ir jāpārskata, lai ņemtu vērā ražošanas procesa elementu augstās cenas, piemēram, dīzeļdegvielas, elektrības, mēslojuma, barības, kredīta un apdrošināšanas izmaksas. Mums ir jāsniedz lauksaimniekiem palīdzība, pieņemot politiku, kas palīdz ražotājiem un rada darba vietas lauku reģionos.

Ir pienācis laiks par prioritāti noteikt ģimenes lauku saimniecības un lauku reģionus, kas kļūst aizvien tukšāki, kā arī reģionālo produkciju un vietējās sugas. Mūsu lauksaimnieki ir to pelnījuši, jo viņi ir tie, kuri ražo mūsu iztikai nepieciešamos produktus.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, rodas iespaids, it kā es uz laiku būtu pievienojies Harkin kundzes fanu klubam, pievēršot jūsu uzmanību lopbarības tirgū valdošai krīzei, atsaucoties uz

nenozīmīgu ģenētiski modificēto vielu piemaisījumu, kas, iespējams, ir konstatēts 60 000 tonnu lielā sojas pupiņu kravā.

Ja šis vielu piemaisījums nav viens no ES atļauto vielu saraksta, kravas izkraušana netiks atļauta. Pārvadātāja izmaksas šajā gadījumā ir GBP 2,3 miljoni, bet tas rada arī būtisku ķēdes veida pārrāvumu, attiecīgi tukšām kravas mašīnām atgriežoties lopbarības fabrikās, kurām tad radīsies problēma īsā laikā atrast alternatīvus proteīna avotus.

Pēc milzīga spiediena šajā jautājumā ES komisija ir atļāvusi vēl četras ģenētiski modificētas kukurūzas šķirnes, kuras tā uzskata par drošiem piesārņotājiem. Šādas atļaujas pieņemšana var prasīt vairākus gadus, kamēr Amerikas lauku saimniecībās nepārtraukti tiek ieviestas jaunas ģenētiski modificētas kukurūzas šķirnes. Šī problēma atkal aktualizēsies aptuveni gada laikā.

Šobrīd ir arī vairāki ģenētiski modificēti linu un kokvilnas produkti, ko var viegli netīši sajaukt ar sojas kravas piemaisījumiem, tādējādi radot iemeslu kravas noraidīšanai.

Ir aplami, ka netiek pieļauts pat viena nebojāta kukurūzas grauda piemaisījums, lai gan ir atļauti nelieli akmens, augsnes, mirušu insektu, metāla daļiņu un koka skaidu piejaukumi.

Nedrošība, ko rada šāda nulles tolerances politika, ir radījusi strauju apdrošināšanas prēmiju paaugstināšanos pārvadātājiem, un tas tālāk ietekmē arī lopu audzētājus, nemaz neminot trauksmi, kas rodas, ražotājam saņemot ziņu, ka viņa lopbarības pasūtījumu nav iespējams izpildīt.

Šī ir ārkārtīgi neapmierinoša situācija, un tā rada nevajadzīgu krīzes situāciju gaļas un olu ražošanas jomā. Es aicinu Komisiju risināt šo problēmu praktiskākā un saprātīgākā veidā, ieviešot tādu ģenētiski modificēto vielu pielaišanas līmeni, kāds pastāv attiecībā uz citiem piesārņotājiem.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es arī vēlētos pateikties komisārei par viņas sniegto analīzi, bet es vēlētos uzsvērt to, kā dažās ražošanas nozarēs esošā krīze pakļauj briesmām atsevišķu mūsu lielās Eiropas reģionu lauksaimniecību.

Precīzāk, krīze, kas pēdējo mēnešu laikā ir negatīvi ietekmējusi graudkopības nozari, tagad ir pazeminājusi cenas līdz tādām līmenim, ka tās ir par zemu, lai segtu izmaksas. Daudzos Eiropas reģionos šogad apsēto platību apjoms ir samazinājies par 30 %, jo īpaši attālos apvidos, kuros ir ierobežotas alternatīvas zemes izmantošanai. No otras puses, attiecībā uz augļiem un dārzeņiem komisāre norādīja uz aspektu, kas ir raksturīgs jaunajai kopējai tirgus organizācijai, krīzes problēmas risinājumu atstājot ražotāju organizāciju ziņā.

Protams, rīcības programmas ietvaros piešķirtie resursi ir ierobežoti un nekādā ziņā nav adekvāti, lai iejauktos tik plašas strukturālās krīzes gadījumos, kāda ir šā brīža krīze. Kā jūs norādījāt, lauksaimnieki, iespējams, var nodrošināt atbilstību prasībām, novācot nenogatavojušos produktus vai iznīcinot nelielu ražas daļu gadījumos, kad standarta gados starp pieprasījumu un piedāvājumu pastāv nelielas neatbilstības, bet tas noteikti nav iespējams plašas krīzes gadījumā, kādu mēs pārdzīvojam pašlaik.

To pašu varētu sacīt arī par olīveļļas un citām nozarēm, bet es uzskatu, ka šobrīd ir būtiski Komisijai pieprasīt ierosinājumu paketi, vispusīgu priekšlikumu, kas aptvertu visas pārējās nozares, kurās, izņemot piensaimniecības jomu, vēl nav veikti konkrēti pasākumi, lai risinātu krīzi, kuru mēs pašlaik pārdzīvojam.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, lauksaimniecības nozare nav bijusi imūna pret grūtībām, ar ko ir saskārusies ekonomika kopumā. Pirms dažiem mēnešiem mums bija iespēja apspriest piensaimnieku situāciju, bet jau tad daudzi no mums izteicās, ka krīze ietekmē arī citas lauksaimniecības nozares.

Sarežģītā situācijā ir visa lauksaimniecības nozare: par to liecina lielākās daļas produktu zemās sākumcenas un lielais skaits lauku saimniecību, kuru rādītāji sāk pazemināties zem rentabilitātes robežas. Šī situācija ir parādījusi nelīdzsvarotību, kas pastāv starp lauksaimniecības un pārtikas nozares vērtību skalā iesaistītajiem. Nepieciešamība nodrošināt cenu noteikšanas sistēmas pārredzamību un atjaunot līdzsvaru attiecībā uz iesaistīto pušu spēju risināt sarunas spēkā esošo tiesību aktu ietvaros ir jautājumi, kuriem vēl aizvien ir nepieciešams risinājums.

Vēl viena problēma, kas mūs uztrauc šajā sarežģītajā situācijā, ir mūsu lauksaimnieku konkurētspējas krišanās, kuriem atšķirībā no to konkurentiem ir augstas ražošanas izmaksas. Es aicinu izveidot kopējus atbalsta

instrumentus, kā arī nodrošināt, lai risinājumu pamatā nebūtu katras atsevišķas dalībvalsts spēja risināt problēmu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu norādīt, ka esmu ļoti gandarīts, ka mēs šodien apspriežam šo jautājumu, jo informācija plašsaziņas līdzekļos var radīt iespaidu, ka krīze ir piemeklējusi tikai piensaimniecības nozari. Tas neatbilst patiesībai, tādēļ krīzes skartajiem lauksaimniekiem ir ārkārtīgi svarīgi, lai šodien Parlamentā mēs apspriestu viņu situāciju.

Ekonomikas krīze ir smagi skārusi lauksaimniekus. Iepriekšējais finanšu gads bija viens no sliktākajiem aizvadītajā desmitgadē. Daudzu lauku saimniecību ienākumi ir būtiski samazinājušies, tādēļ virkne lauksaimnieku atrodas ļoti sarežģītā situācijā. Ekonomikas krīzes atklāj trūkumus, ko ir radījuši cilvēki. Krīzes kļūst par katastrofām tikai tad, ja nekas netiek darīts to risināšanai. Tieši tādēļ ekonomikas krīzes atklāj cilvēku pieļautās kļūdas, kuru sekas mēs varam risināt.

Jebkurā krīzē ir arī iespēja, un tieši šīs iespējas mums ir labāk jāizmanto. Lai to darītu, jebkuru ekonomikas līdzsvara traucējumu gadījumā Komisijai, pirmkārt, ir jārikojas ātrāk un saskaņotāk. Otrkārt, mums ir jāizveido nepieciešamais politiskais pamats, lai lauksaimnieki paši varētu regulēt tirgu. Treškārt, ir būtiski jāuzlabo ražotāju organizāciju tiesiskās pilnvaras. Ceturtkārt, ar tirgus regulējuma palīdzību mums ir būtiski jāuzlabo un jāvienkāršo lauksaimniecības izejmateriālu izmantojums atjaunojamu energoresursu ražošanā. Piektkārt, tā vietā, lai tikai runātu par birokrātijas samazināšanu, mums beidzot šī problēma ir patiešām jārisina.

Tādējādi mans aicinājums atkal ir šāds: mācīsimies no krīzes un izmantosim no tās izrietošo iespēju. Mēs esam to parādā sev un galvenokārt — mūsu lauksaimniekiem. Saistībā ar to 2010. gada sākumā es gaidu no Komisijas pasākumu katalogu, ko atbildīgās komitejas ietvaros mēs varētu sākt apspriest.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Komisāres kundze, es vēlētos jums pateikties par jūsu klātbūtni šajā plenārsēdē zālē, kas jūsu pilnvaru laikā ir bijusi regulāra, lai gan Komisija atrodas šajā pārejas posmā. Lauksaimniecības problēmas neietekmē politiskā kalendāra kaprīzes, un lauksaimnieki gaida, kad mēs sniegsim risinājumus viņu problēmām, sarežģījumiem un raizēm.

Kā mēs visi zinām, ekonomikas krīze ir skārusi arī lauksaimniecību — ne tikai piensaimniecību, kā mudina domāt plašsaziņas līdzekļi, bet arī citas lauksaimniecības jomas. Pēdējo mēnešu laikā ir smagi skartas piena, augļu un dārzeņu, labības un olīveļļas ražošanas jomas, tāpat kā iepriekš notika ar gaļas rūpniecības jomu milzīgo ražošanas izmaksu pieauguma dēļ.

Domājams, ka situācija augļu un dārzeņu jomā vēl vairāk pasliktināsies, kad saskaņā ar jauno nolīgumu, kas pašlaik ir pieņemšanas procesā, tirgus vēl vairāk tiks atvērts produktiem no Marokas. Kā norādīja komisāre, ir zināms, ka pēdējo nedēļu laikā tirgos ir vērojamas pozitīvas zīmes, tomēr mums nevajadzētu tādēļ kļūt pārlietu optimistiskiem, jo, ja būs uzplaukums, uz ko mēs visi ceram, tad noteikti pieaugs naftas cenas un tādējādi nenovēršami palielināsies lauksaimniecības produktu ražošanas izmaksas.

Komisāres kundze, tādēļ Parlamentam neatkarīgi no politiskā kalendāra ir jālūdz Komisijai atbildes uz šiem jautājumiem. Lauksaimnieki gaida politiskus signālus no Parlamenta un Komisijas, tādēļ šodienas debates norises laiks ir likumsakarīgs, cerot, ka Komisija varētu sniegt kādus signālus, un norādot, kāda informācija ir tās rīcībā un kādus pasākumus tā ierosina, lai īstermiņā mazinātu šīs problēmas.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, vēlreiz paldies par jūsu uzmanību.

Cenu krīze 2007. un 2008. gadā atklāja patērētāju traukslo stāvokli attiecībā uz cenu svārstībām. 2009. gada lauksaimniecības krīzei ir daudz postošāka ietekme uz lauku saimniecībām, nekā atklāj rādītāji. Kādēļ? Tādēļ, ka lauksaimniecības produktu cenu pieauguma tendenci daudzi raksturoja kā ilgtspējīgu, kā arī tādēļ, ka 2008. gadā un 2009. gada sākumā lauksaimnieki, bez šaubām, veica pārlietu lielus ieguldījumus — pārlietu lielus, jo kopš 21. gadsimta sākuma ir radusies laika nobīde.

Atsevišķos gadījumos jūs, komisāres kundze, izteicāt vēlmi vairs neiejaukties tirgus regulēšanā līdzšinējā veidā. Bet vai pēdējo 20 gadu laikā mēs esam aizmirsuši, ka lauksaimniecības preces ir galvenokārt pārtikas produkti un ka mums ir nepieciešama zināma cenu stabilitāte abos ķēdes galos? No vienas puses, cenu stabilitāte ir nepieciešama patēriņa līmenī, jo citu finansiālo saistību, piemēram, hipotekāro kredītu, vecāku pienākumu un brīvā laika aktivitāšu, dēļ patērētājiem nav pietiekami liels ienākumu pārpalikums, lai pielāgotos cenu svārstībām. Ražotāja līmenī, no otras puses, cenu stabilitāte ir nepieciešama, jo uzņēmējdarbība ir saistīta ar ievērojamu kapitālu, tādēļ ir nepieciešami lieli ieguldījumi.

To nozaru organizācija, kas ietver visus piegādes ķēdes posmus, kā arī jaunie tirgus dalībnieki — es atsaucos uz sabiedriskās ēdināšanas nozari un ātri saldētu vai pat svaigi pagatavotu produktu ražošanas uzņēmumiem — nenoliedzami var radīt situāciju, kad cenu stabilizēšanai tiek ieviesti privāti instrumenti.

Komisāres kundze, vai jūs uzskatāt, ka ir iespējams rast risinājumu šajā jomā, un vai Komisija ir gatava piedalīties šādās diskusijās?

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāres kundzei par mūsu uzklaušanu vēl vienu reizi un tikai vēlētos akcentēt vairākas problēmas, kas pēdējo mēnešu laikā ir izteikti dominējošas lauksaimniecības nozarē Ziemeļīrijā. Komisāres kundze, jūs, iespējams, esat lasījusi, ka pēdējo nedēļu laikā *Fermanagh* grāfistē mēs esam piedzīvojuši lielus plūdus. Tie lauksaimniekiem ir radījuši ļoti lielas grūtības, tostarp saistībā ar piekļuvi lopiem ganībās, jo daudzi ceļi lietūs dēļ ir slēgti un neizbraucami. Tas ietekmēs arī lauksaimnieku spēju pārvadāt vircu, kā arī vispārējos zaudējumus, kas viņiem radīsies. Es mudinātu Komisiju izskatīt šo jautājumu un norādīt, vai ir iespējama tieša palīdzība šīs nozares lauksaimniekiem.

Es arī aicinātu Komisiju pievērst uzmanību kartupeļu nozarei Ziemeļīrijā. Pēdējā laikā pie manis rakstiski vērsušies vairāki kartupeļu audzētāji, jo arī viņu situāciju ļoti smagi ietekmējis pēdējo nedēļu lielais nokrišņu daudzums. Viņi ir ļoti norūpējušies par savām iespējām novākt kartupeļus un, līdz ar ziemas mēnešu sākumu strauji tuvojoties salnām, viņi baidās par savu ražu zaudēšanu. Tādējādi šī ir vēl viena joma un daļa no Ziemeļīrijas lauksaimniecības nozares, kas šobrīd atrodas ļoti smagā situācijā.

Pavisam nesen es tikos arī ar vairākiem olu ražotājiem, kuri šobrīd ir pārejas procesā, ieviešot uzlabotus vistu būrus. Viņi no Komisijas vēlētos saņemt garantiju, ka ilgākā laika posmā viņiem nevajadzēs atkal nomainīt šos būrus. Es aicinātu Komisiju izskatīt arī šo jautājumu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, krīze, ko pārdzīvo lauksaimniecības nozare, ir ļoti nopietna, un pastāv draudi, ka tā varētu kļūt neatgriezeniska.

Manā dzimtajā reģionā Apūlijā olīvu audzēšana ir galvenā nodarbošanās un viens no būtiskākajiem ienākumu avotiem. Šogad olīvu cena ir nokritusies līdz EUR 30 par 100 kilogramiem un eļļas vairumtirdzniecības cena — līdz EUR 2,50 par kilogramu, un šādā cenu situācijā ražotāji darbojas ar zaudējumiem. Pastāv briesmas, ka neapstrādāta augstākā labuma olīveļļa — zaļais zelts —, kas vienmēr ir bijusi manas dzimtenes lepnums, pārvērtīsies kā sociālā, tā sabiedriskā panīkumā. Visā reģionā notiek lauksaimnieku organizētas demonstrācijas un ceļu blokādes.

Jūs sakāt, ka viss ir kārtībā un ka cenas atkal kāpj, bet es jums izklāstu atšķirīgu situāciju, par kuru esmu informēts, jo esmu tās liecinieks ikdienā. Ir nepieciešami steidzami pasākumi, un es aicinātu, lai, tāpat kā piena gadījumā, tiktu aktivizēts solidaritātes fonds arī olīvu, augļu un dārzeņu audzēšanai. Attiecībā uz olīvu audzēšanu es aicinātu veikt papildu steidzamus pasākumus, un jo īpaši, komisāres kundze, es aicinātu grozīt Komisijas Regulu (EEK) Nr. 2568/91 par olīveļļas īpašībām, lai tajā kā analīzes metodi iekļautu kodolmagnētiskās rezonanses vizualizāciju. Tas mums ļautu atklāt nepārtraukto krāpšanu lielveikalu plauktos, kuros pudelēs ar nosaukumu „Neapstrādāta augstākā labuma olīveļļa” patiesībā ir rektificētas un rafinētas eļļas maisījums.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Fischer Boel* kundze, paldies par jūsu ziņojumu. Tas ir būtisks signāls mūsu lauksaimniekiem, kuriem ir jādzīvo saspringtajā tirgus situācijā.

Savā ziņojumā jūs atsaucāties arī uz pieprasījuma samazināšanos lauksaimniecības nozarē. Tieši šā iemesla dēļ ir būtiski stiprināt šo nozari un stimulēt pārdošanas apjomus. Tagad vairāk nekā jebkad Komisijai ir jāspēj konstatēt krīzes to sākuma stadijā — neatkarīgi no ražošanas nozares — un jāveic operatīvi un efektīvi pasākumi to apkarošanai.

Esmu pārliecināta, ka tādā jutīgā nozarē kā pārtikas rūpniecība nepieciešamība pēc tirgus instrumentiem ir īpaši liela. Tādas lauksaimniecības pievienotās vērtības kā mūsu kultūrainavu atvērtība, rūpes par lauku reģioniem, bioloģiskā daudzveidība un vēl daudzi citi aspekti ir neaizvietojami. Mums ir jā saglabā viss minētais un jāņem tas vērā turpmākajās debatēs par jaunu lauksaimniecības politiku.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, es vēlētos jums pateikties par sniegto skaidrojumu par dažādu lauksaimniecības produktu cenu atšķirībām. Jūs secinājat, ka mums jāturpina situācijas pārraudzība, lai vajadzības gadījumā rīkotos.

Faktiski jūs norādījāt uz cenu nestabilitāti — galveno mūsdienu lauksaimnieka ienaidnieci, un es tikai vēlētos aizstāvēt nepieciešamību atkārtoti izveidot un uzturēt valsts politiku cenu noteikšanas un regulēšanas jomā,

kā arī nepieciešamību nākotnē šādu valsts regulēšanas politiku noteikti īstenot, izmantojot, piemēram, cenu un rezervju novērošanu, kuru izmantojot tiktu noteiktas godīgas cenas visiem ražošanā iesaistītajiem neatkarīgi no tā, vai tie ir ražotāji, pārstrādes uzņēmumi vai izplatītāji.

Ja šobrīd mēs ļausim izveidoties situācijai, kad cenas regulē privāti, izplatītājiem un pārstrādes kompānijām vienmēr būs uzcelojums, savukārt ražotājiem — zaudējumi, un tādējādi vietējā mēroga lauksaimniecībā radīsies būtiskas problēmas. Visbeidzot, priekšsēdētājas kundze, mēs nevaram ignorēt faktu, ka mums ir arī jāspēj panākt vienošanās ar ASV — jo īpaši attiecībā uz labības cenām, kas ir fiksētas Čikāgā, jo mēs risinām pasaules, nevis tikai Eiropas mēroga jautājumu.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, mani bieži satrauc fakts, ka koordinēšanas trūkums nozīmē ilgtspējības principa nepiemērošanu lauksaimniecībai.

Es vēlētos uzdot divus jautājumus: pirmkārt, kādēļ laikā, kad Dienvideiropā norit pārtuksnešanās process, ko nopietni ietekmē klimata pārmaiņas, kā arī, ņemot vērā, ka zemes apstrāde ir visbūtiskākā, tiek veikti maksājumi par olīvkoku un vīnogulāju iznīcināšanu? Tas nozīmē, ka Eiropa maksā, lai iegūtu lielākas tūksnešainas platības! Vai jūs to apturēsiet?

Otrkārt, vienošanās ar Maroku: ja Eiropa īsteno vienotu ārpolitiku, tai ir jāaizsargā tās iedzīvotāju un Eiropas rūpniecības intereses. Eiropa apspriež vienošanos ar Maroku, būdama lūdzējas statusā, neņemot vērā savstarpīguma principu, nesniedzot veselības garantijas un negarantējot kaitēkļu apkarošanas un pārtikas drošības programmu saglabāšanu.

Kā tas ir iespējams, ka šis process ne tikai atver durvis produktiem, pārsniedzot kvotas, bet arī apdraud kvalitāti?

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Ir ļoti būtiski, ka mēs tagad apspriežam lauksaimniecības nozares ietekmējošo krīzi, jo ir notikusi informācijas noplūde par vairākiem plāniem attiecībā uz to, kā pēc 2013. gada tiks samazinātas lauksaimniecības subsīdijas. Vienmēr atcerēsimies, cik smagas ir bijušas pavisam nesen īstenoto liberālo pasākumu sekas. Mācīsimies no šiem piemēriem, lai atkārtoti nepieļautu tās pašas kļūdas. Turpmākajos gados lauksaimniecības nozīme būtiski palielināsies, jo turpina pieaugt to cilvēku skaits, kas uz mūsu planētas cieš badu.

Runājot par vienkāršojumiem, diemžēl lauksaimniekiem šķiet, ka ikreiz, kad šāda vienkāršošana tiek pieminēta, tā nekad nenotiek praksē. Viņiem ir jānodrošina sava atbilstība aizvien sarežģītākām sistēmām. Tiek ieviesta virkne jaunu dzīvnieku labturības noteikumu. Tas viss palielina izmaksas, ar kurām šo lauksaimnieku konkurentiem nav jāsaskaras. Turklāt katram no jaunajiem dzīvnieku labturības pasākumiem ir nepieciešams aizvien lielāks enerģijas patēriņš, kas nozīmē aizvien lielāku CO₂ izmešu apjomu.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, debašu laikā, apspriežot savas vadlīnijas, Barroso kungs izteicās, ka ilgtspējība un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana būtu pašreizējā parlamentārā sasaukuma politikas prioritārie mērķi. Šie mērķi tādēļ ir īstenojami visās politikas jomās, jo īpaši, protams, lauksaimniecības nozarē. Es jūs šodien vēlētos uzstājīgi aicināt veicināt un atbalstīt šos pasākumus — un tikai šos pasākumus, kas veicina bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējību.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs debates. Attiecībā uz daudzām no minētajām problēmām mums nav lielu rīcības iespēju, tomēr citu problēmu risināšanā mēs varam darīt daudz. Kolēģi īpaši norādīja uz pārlielo regulatīvo slogu. Šo problēmu min daudzi lauksaimnieki visā Eiropas Savienībā. Cilvēki runāja arī par ģenētiski modificētiem produktiem, un es ar viņiem esmu vienisprātis, proti, šajā jomā ir jārād kāds risinājums.

Tomēr vēl viena joma, kas, manuprāt, mums ir būtiska, ir dzīvju mājlopu eksports. Pastāv draudi, ka mēs ieviešim tik daudz noteikumus, ka šī saimnieciskā darbība kļūs neadekvāti dārga, jo īpaši lauksaimniekiem un cilvēkiem, kas eksportē liellopus no salas, kā tas ir Īrijas gadījumā.

Dažkārt man šķiet, ka būtu interesanti salīdzināt, piemēram, ceļojumu grafiku Eiropas Parlamenta deputātam, kurš šodien dodas uz Parlamentu, un dzīvniekiem, kurus eksportē uz ārzemēm, un es domāju, ka dažkārt Eiropas Parlamenta deputātu stresa līmenis varētu būt augstāks.

Šajā ziņā mums vajadzētu būt ļoti uzmanīgiem un nepazaudēt savu vietu tirgū pārlietu daudzo noteikumu un augsto izmaksu rezultātā.

Priekšsēdētājs. - Paldies, Kelly kungs. Lai gan šajā plenārsēžu zālē ikviens ir aicināts runāt svešvalodās, ļaujiet man norādīt, ka jūs savu runu sākat, sakot „Merci, Monsieur priekšsēdētāj”. Es pieņemu, ka jūs nelūdzāt manu žēlastību [mercy], bet centāties pateikt „paldies”, tomēr, jāpiebilst, ne grieķu valodā. Grieķiski tas skanētu: „Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε!”

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, situācija lauksaimniecības nozarē izraisa ne tikai bažas. Es to raksturotu kā nestabilu: lauksaimnieku ienākumi samazinās ar katru dienu, un ar katru dienu palielinās starpība starp samaksu, ko saņem lauksaimnieki, un patēriņa cenu. Pēctecība jau tagad ir utopija, un sadarbības līgumi tiek atkal un atkal pārkāpti, piemēram, apkaunojošajā lietā par tomātiem no Marokas — situācijā, kuru atzina Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, bet kurā Komisija neveica nekādus konkrētus pasākumus. Augu veselības noteikumi un pārbaudes tiek piemērotas nekonsekventi, tādējādi radot absolūti negodīgu situāciju.

Ja mēs papildinātu iepriekš teikto ar atsevišķiem gadījumiem, piemēram, nodokļu samazināšanu banānu nozarē, kas radīs tikai un vienīgi negatīvas sekas, vai faktu, ka liellopu audzētāji nevar atļauties segt ražošanas izmaksas, jūs piekritisiet, ka nozares nākotne izskatās, maigi izsakoties, neskaidra.

Turklāt lauksaimniecības nākotnes perspektīva attālākajos reģionos ir ne tikai neskaidra, bet pat ļoti biedējoša. Lauksaimnieki vēlas turpināt nodarboties ar lauksaimniecību, bet ar katru gadu viņiem tas kļūst aizvien grūtāk. Komisijai ir jāatzīst lauksaimniecības nozīme. Esiet drosmīgi to atzīt!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šobrīd daudzās lauksaimniecības nozarēs patiešām valda krīze. Bez šaubām, šādai situācijai ir virkne iemeslu. Viens no tiem, iespējams, ir pēdējos gados īstenotā lauksaimniecības politikas liberalizācija. Ja mēs likvidēsim aizvien vairāk kopējās lauksaimniecības politikas drošības mehānismu, cenu svārstības pieaugs. Tas mūsu lauksaimniekiem rada aizvien lielākas problēmas.

Tādēļ īstermiņa perspektīvā mērķim noteikti ir jābūt krīzes risinājuma atrašanai. Tomēr būtiskākais — pārskatot mūsu lauksaimniecības politiku, mums ir jāapsver iespējamie cenu svārstību problēmas risināšanas veidi. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā mums, Parlamenta deputātiem, ir jābūt aktīviem. Fakts, ka lauksaimniecības ministri ārpus Padomes nesen tikās Parīzē, būtībā, protams, ir pozitīvi vērtējams. Tomēr Parlamentā mūsu uzdevums ir apliecināt mūsu jauno nozīmi lauksaimniekiem. Mums ir jāatrod demokrātiski risinājumi mūsu turpmākai lauksaimniecības politikai.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es tagad sniegšu atbildes uz dažiem no izvirzītajiem jautājumiem, bet domāju, ka diskusija uzskatāmi parāda, ka mums ir kopīga izpratne par grūtībām, ar kurām saskaras mūsu lauksaimniecības nozare.

Pirmkārt, es biju mazliet pārsteigta, izdzirdot, ka mēs esam likvidējuši lauksaimniecības nozares drošības mehānismus. Tā tas noteikti nav. Patiesībā drošības mehānisms funkcionē gadījumos, kad lauksaimniekiem ir vajadzīga palīdzība. Mums ir nepārtraukti funkcionējošs atbalsta mehānisms — tiešie maksājumi. Tas pilnīgi noteikti darbojas, un šis mehānisms ir atbildīgs par lauksaimniekiem. Mūsu rīcībā ir arī dažādas intervences sistēmas, privātā uzglabāšana, eksporta kompensāciju sistēma, kas sāk darboties situācijās, kad mēs uzskatām par nepieciešamu izmantot šos instrumentus.

Attiecībā uz vienkāršošanu, uzskaiti un birokrātiju — es pilnīgi jums piekrītu, ka mums būtu jācenšas pēc iespējas vairāk atvieglot mūsu lauksaimnieku situāciju, un tas ir iemesls, kādēļ Padomes sanāksmē trešdien es ierosināšu Padomei apspriest dažus priekšlikumus par regulējošās kontroles mazināšanu.

Padome iepazīstināja ar 39 dažādiem ierosinājumiem, un mēs varam pieņemt diezgan lielu skaitu no tiem. Daži no tiem ir vairāk politiska rakstura un saistīti ar laiku pēc 2013. gada, bet esmu pārliecināta, ka jums šie priekšlikumi šķīstu ļoti interesanti.

Es pieņemu, ka tie klātesošie, kuri izvirzīja jautājumu par ģenētiski modificētiem organismiem, zina, ka mans viedoklis ir tāds pats un ka, manuprāt, ir būtiski rast tehnisku risinājumu saistībā ar neatļautu ģenētiski modificētu vielu klātbūtni. Es ceru, ka nākamā Komisija iesniegs šādu priekšlikumu.

Tā ir taisnība, ka Eiropas Savienība ir lielākā lauksaimniecības produktu importētāja, bet vienlaikus tā ir arī lielākā lauksaimniecības produktu eksportētāja. Situācija skaidrojama ar to, ka mums ir ļoti labs zīmols:

ārvalstu tirgos uzskata, ka Eiropā ražotiem produktiem ir augsta kvalitāte. Tādēļ ideja, ka mums tagad ir jāaizsargā pašiem savi produkti, būtu kaitīga mūsu lauksaimniecības nozarei.

Tādējādi mums jāturpina nodrošināt savu pamanāmību eksporta tirgos, un es domāju, ka nākotnē — un ceru, ka šis nodoms saņems pilnīgu Eiropas Parlamenta atbalstu — mums ir jāiegulda daudz lielāki līdzekļi mūsu augstās kvalitātes produktu reklamēšanai jaunos tirgos. Es domāju, ka mēs varam sasniegt daudz labākus rezultātus, mums tikai ir nepieciešams neliels atbalsts.

Par tiesisko regulējumu — es nesaklausīju tieši šo frāzi, bet domāju, ka tā ir pamatā par šo jautājumu izteiktajiem komentāriem. Jau tagad lauksaimniekiem ir iespēja noslēgt līgumu ar ražotni, pienotavu, par konkrētu produkcijas apjomu un fiksētu cenu. Šāda iespēja lauksaimniekiem ir jau šobrīd. Kā zināms, piensaimniecības augsta līmeņa grupā mēs cenšamies rast kādus brīvprātīgus veidus sistēmas uzlabošanai.

Bioloģiskā daudzveidība: es pilnīgi piekrītu, ka tas ir būtisks jautājums, un tieši tas bija iemesls, kādēļ mēs iekļāvām šo jautājumu jauno problēmu vidū, vienojoties par kopējās lauksaimniecības politikas analīzi 2008. gada novembrī. Tādējādi šim jautājumam ir piešķirta augsta prioritāte, un es pilnīgi piekrītu cienījamā deputāta komentāram.

Par pasākumiem: šobrīd mēs faktiski izmantojam visus pieejamos instrumentus. Bet aprūpes funkciju īstenojošā Komisija nevar ieviest jaunas iniciatīvas. Esmu pārliecināta, ka jūs esat informēti par šo problēmu, un es ceru, ka jaunā Komisija sāks savu darbību iespējami drīz.

Turklāt es esmu ļoti gandarīta, ka līdz ar Lisabonas līguma ieviesto koplēmuma procedūru Eiropas Parlaments turpmāk būs būtisks procesa dalībnieks. Koplēmuma procedūra neattiecas tikai uz lauksaimniecības jautājumiem, bet arī uz budžetu. Tādējādi jums būs liela ietekme uz lauksaimniecības budžeta iespējam laikposmam pēc 2013. gada.

Lai gan es to, iespējams, nepiedzīvošu, esot pašreizējā amatā, bet varu jums apsolīt, ka es vērošu jūsu darbu pēc tam, kad jūs uzņemsieties jaunos pienākumus lauksaimniecības nozares jomā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Ekonomikas un finanšu krīze mums ir izraisījusi arī lopkopības un sociālo krīzi, tāpēc es atzinīgi vērtēju šīs debātes Parlamentā, lai gan tās notiek salīdzinoši vēlu. Ražotāji (graudaugu, cūkgaļas, olīveļļas, augļu, dārzeņu jomā utt.) šobrīd atrodas ļoti smagos apstākļos pieprasījuma samazināšanās dēļ, un salīdzinājumā ar ražošanas izmaksām viņi par saviem produktiem saņem ļoti zemas cenas. Pastāv arī grūtības saņemt kredītu. Šīs problēmas nopietni ietekmē viņu ienākumu līmeni. Cenu nestabilitāte lauksaimniecībā ir izteikti sarežģīts jautājums, kas atspoguļo lauksaimniekiem nepieciešamo plānošanu un prognozējamību, būtiski ietekmējot rentabilitātes un investīciju līmeni. Tādēļ ir būtiski garantēt apstākļus ieguldījumu ilgtspējībai, kā arī zināmu cenu stabilitātes līmeni, lai ražotāji varētu aizsargāt savus iztikas līdzekļus, uzlabojot produktu kvalitāti, kas pozitīvi ietekmēs visu ķēdi, sākot ar ražotāju, līdz patērētājam.

Spyros Danellis (S&D), rakstiski. – (EL) Daudzfunkciju nodarbinātība ES ir bieži sastopama parādība, kuras mērķis ir nodrošināt ienākumus papildus no lauksaimniecības gūtajiem ienākumiem. Tā kā neliela izmēra lauku saimniecība, domājams, nodarbina strādniekus, kuri strādā vairākās darba vietās, tā šobrīd smagāk izjūt krīzes sekas nekā liela saimniecība, jo:

– neatkarīgi no ražošanas jomas, kurā mazā saimniecība specializējas, tai ir jāsašķiras ne tikai ar ienākumu samazināšanos, bet arī:

– ar lauksaimniecību nesaistīto ienākumu samazināšanos vai likvidāciju, kamēr

– nodrošinātie ienākumi, ko šī saimniecība gūst tiešas palīdzības veidā, absolūtā izteiksmē nav pietiekami pienācīga dzīves līmeņa nodrošināšanai.

Tātad neatkarīgi no lauksaimniecības nozares, kurā specializējas ražotājs, mazām lauku saimniecībām ir nepieciešama horizontāli orientēta palīdzība, lai tās varētu cīnīties pret krīzes radīto ietekmi.

16. Dohas attīstības programmas perspektīvas pēc PTO septītās ministru konferences (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza V. Moreira, par Dohas attīstības programmas perspektīvām pēc PTO septītās ministru konferences (O-0126/2009).

Vital Moreira, autors. – (PT) Pirms dažām nedēļām man bija gods vadīt šā Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas delegāciju, kas piedalījās Pasaules Tirdzniecības organizācijas septītajā ministru konferencē Ženēvā. Dohas sarunu kārtā jeb Dohas attīstības programma nebija iekļauta šīs konferences oficiālajā darba kārtībā, taču liela daļa PTO dalībvalstu oficiālo delegāciju izmantoja iespēju paust savu nostāju šajā jautājumā un paziņot, ka tās vēlas Dohas sarunu kārtu noslēgt līdz 2010. gada beigām.

Taču visiem ir skaidrs, ka pēdējā laikā šajās sarunās nav panākts nekāds progress. Tāpēc man ir gods manis vadītās Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā uzdot Komisijai dažus jautājumus.

Pirmkārt, vai Komisija var sniegt pašreizējās situācijas novērtējumu par galvenajām Dohas sarunu kārtas sarunu tēmām, jo īpaši lauksaimniecības, ar lauksaimniecību nesaistītu preču tirgus pieejamības (NAMA) un pakalpojumu jomā? Kādi bija Komisijas galvenie sasniegumi PTO septītajā ministru konferencē? Kādi jautājumi, pēc Komisijas domām, vēl ir jārisina, un kuri jautājumi šajās sarunās ir vissarežģītākie?

Otrkārt, kā PTO ministru konference ietekmēs Dohas sarunu kārtu? Kā Komisija nodrošinās to, lai šajās sarunās uzmanība galvenokārt būtu pievērsta attīstībai? Vai Komisija var pateikt, cik liela ir varbūtība, ka Dohas attīstību sarunu kārtā tiks veiksmīgi noslēgta līdz nākamā gada beigām?

Mans trešais un pēdējais jautājums ir šāds — kā Komisija plāno Eiropas Parlamenta delegācijas locekļus iekļaut Dohas sarunu kārtā un PTO struktūrā?

Šos jautājumus es uzdodu Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā un nobeigumā vēlos uzsvērt to, ka šī parlamentārā komiteja uzskata, ka ir ļoti svarīgi uzņemties jaunās saistības un izmantot jaunās pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Lisabonas līgumu, un starptautiskās tirdzniecības jomā tā arī labprāt veidotu ciešāku un produktīvāku sadarbību ar Komisiju. Protams, lai to nodrošinātu, Komisijai ir jāizrāda interese sadarboties ar Eiropas Parlamentu, vispirms jau atbildot uz mūsu uzdotajiem jautājumiem.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, PTO septītā ministru konference Ženēvā bija ļoti svarīga iespēja visām PTO dalībvalstīm apmainīties ar viedokļiem par savām prioritātēm šajā organizācijā. Manuprāt, ir svarīgi uzsvērt to, ka šī Septītā ministru konference nebija sarunu konference; tā drīzāk bija diskusija par dažādiem jautājumiem.

Pirmajā vietā, protams, ir Dohas attīstības programma. Ja Dohas sarunu kārtā tiks noslēgta, tas nāks par labu gan Eiropai, gan visai pasaules ekonomikai. Ja protekcionisms pastiprināsies, no tā cietīsim mēs visi, savukārt, ja ekonomiskā situācija uzlabosies, ieguvēji arī būs mēs visi. Dohas sarunas ir vislabākais tirdzniecības politikas instruments, kas pieejams abām pusēm.

Dohas sarunas nodrošinās arī attīstību, uz ko cer daudzas pasaules nabadzīgākās valstis. Tā tiktu panākta, ieviešot jaunus tirgus piekļuves noteikumus, īstenojot lauksaimniecības reformu, jo īpaši — ieviešot muitas atvieglojumus. Visās Dohas sarunu jomās jau ir ņemts vērā attiecīgo valstu attīstības aspekts.

Taču ir skaidrs, ka Dohas sarunu kārtu varēs noslēgt tikai tad, ja visām PTO dalībvalstīm izdosies vienoties. Pašreizējā situācija ir tāda, ka Amerikas Savienotajām Valstīm ir nopietnas bažas un neskaidrības, ko tās pārrunā ar lielākajām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm. Tuvākajos mēnešos mēs redzēsim šo pārrunu rezultātus, jo strauji tuvojas 2010. gada beigas, kas ir termiņš, līdz kuram G20 ir jānoslēdz Dohas sarunu kārtā.

Manuprāt, visi piekritīs, ka, lai noslēgtu Dohas sarunu kārtu līdz 2010. gada beigām, līdz 2010. gada marta beigām ir jāievieš nosacījumi lauksaimniecības un ar lauksaimniecību nesaistītu preču tirgus pieejamības (NAMA) jomā. Tas ir pēdējais termiņš. Līdz tam mēs turpināsim uzstāt uz to, lai tiktu ņemtas vērā Eiropas Savienības intereses, piemēram, tirdzniecības, pakalpojumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības jomā.

Papildus Dohas sarunām ministru konferencē tika izskatīti arī citi PTO dalībvalstīm svarīgi jautājumi. Viens no svarīgākajiem jautājumiem bija nepieciešamība stiprināt PTO lomu uzraudzības un analīzes protekcionisma jomā, kā arī iestāšanās PTO, piemēram, vismazāk attīstīto valstu uzņemšana PTO, kas, mūsdiā, ir jāuzlabo.

Svarīgs jautājums ir arī reģionālo brīvās tirdzniecības nolīgumu skaita pieaugums, un šajā gadījumā mums ir jānodrošina tas, lai šie nolīgumi faktiski papildinātu daudzpusējo tirdzniecības sistēmu. Un visbeidzot — ir jārisina arī jautājums par tirdzniecības politikas ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām. Par daudziem no šiem jautājumiem PTO dalībvalstis vienojās, apgalvojot, ka organizācija var strādāt un tas tai arī būtu jādara. Tāpēc es ceru, ka šie jautājumi tiks atrisināti.

Attiecībā uz jūsu pēdējo jautājumu — mēs, protams, Parlamentu pilnīgi informēsim par notikumu gaitu šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz Dohas sarunu kārtu. Patiesībā Lisabonas līgums ļauj vēl ciešāk sadarboties ar Parlamentu, un turpmākos gadus tā būs Komisijas tirdzniecības politikas galvenā prioritāte.

Georgios Papastamkos, PPE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atbalstām daudzpusējo tirdzniecības sistēmu un Pasaules Tirdzniecības organizāciju, kuras uzdevums ir nodrošināt uz noteikumiem pamatotu tirdzniecības sistēmu un sistēmu, kas garantē labāku globalizācijas pārvaldību, kā arī no globalizācijas gūtā labuma taisnīgāku sadali.

Pašreizējā ekonomikas krīzē tieši PTO *acquis* lielā mērā nodrošināja to, lai PTO dalībvalstis neizmantotu tirdzniecību ierobežojošos pasākumus, vienlaikus nodrošinot pietiekamu rīcības brīvību, lai panāktu ekonomikas atveseļošanu.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atbalsta Dohas attīstības programmas integrāciju saskaņā ar integrētu, mērķtiecīgu un saskaņotu sarunu iznākumu. Mēs aicinām Komisiju sarunās saglabāt stingru nostāju, lai patiešām stiprinātu Eiropas preču un pakalpojumu piekļuvi attīstītāko valstu un jauno tirgus ekonomikas valstu tirgū.

Runājot par lauksaimniecību, es aicinu Komisiju — un, M. Boel kundze, es jums ieteiktu to pierakstīt — stingri ievērot Padomes nodoto sarunu pilnvaru, kas paredz to, ka tās sarunu nostājas tēmas robežas ir atkarīgas arī no līdzvērtīgas piekāpšanās no mūsu tirdzniecības partneru puses. Es vēlos uzsvērt to, cik svarīgi ir stingri aizstāvēt savu nostāju attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

Dohas attīstības programmas rezultātiem ir jānodrošina vēl efektīvāka jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu, integrācija pasaules tirdzniecības sistēmā.

Un visbeidzot mēs aicinām veidot ciešāku sadarbību starp Pasaules Tirdzniecības organizāciju un citām starptautiskām organizācijām, lai nodrošinātu savstarpēju atbalstu un vienotību tirdzniecības un ar tirdzniecību nesaistītu aspektu jomā, piemēram, saistībā ar vides ilgtspējību, pārtikas nodrošinājumu, drošību un pienācīgiem darba apstākļiem.

Harlem Désir, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, Dohas sarunu kārtā tika sāktas 2001. gadā ar mērķi novērst neatbilstības jeb netaisnības starptautiskajā tirdzniecības sistēmā, kas tika ieviestas pēc Urugvajes sarunu kārtas, kad tika izveidota PTO.

Tika konstatēts, ka Urugvajes sarunu kārtā netika izpildīti visi solījumi attiecībā uz jaunattīstības valstīm un ka dienviņu valstis tirdzniecības noteikumu jomā bija netaisnīgi nevienlīdzīgā situācijā, jo īpaši lauksaimniecības jomā, jo šie tirdzniecības noteikumi ļāva bagātākajām valstīm aizsargāt savu tirgu un atbalstīt ražošanu attiecīgajā valstī un eksportu, vienlaikus līdz bankrotam novedot lauksaimniekus dienviņu valstīs. Šādu situāciju simbolizē kokvilna.

Tāpēc, sākot „attīstības sarunu kārtu”, PTO dalībvalstis izvirzīja mērķi labot daudzpusējos tirdzniecības noteikumus, lai tirdzniecība patiešām veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību visās valstīs un visos kontinentos.

Tāpēc mums visu laiku ir jāpatur prātā tas, ka šī sarunu kārtā nav tāda kā citas un ka, lai gan kā jau jebkurās sarunās, arī šajās katrs gaida to, ka tiks panākts progress sev aktuālajā jautājumā, kas industrializētām valstīm ir rūpniecības produkti un pakalpojumi, jau sākumā tika nolemts, ka šīs sarunu kārtas galvenais mērķis ir panākt līdzsvaru, uzlabojot situāciju jaunattīstības valstīs.

Šodien, pēc septītās ministru konferences, tāpat kā pirms tās, sarunas lielā mērā ir apstādinājuši *Capitol Hill* nogāzē Vašingtonā, gluži tāpat kā pirms tam mēs piedzīvojam neveiksmīgas sarunas Kankūnā, kas lielā mērā notika Eiropas Savienības prasību dēļ.

Sarunās industrializētās valstis izvirzīja pārāk augstas prasības, un tādēļ tika apdraudēts sarunu kārtas galarezultāts un tika apšaubīta PTO uzticamība. Visi galveno uzmanību pievērš tikai saviem mērķim, nevis

kopīgajam mērķim izveidot daudzpusēju tirdzniecības sistēmu, kam pamatā būtu godīgāki noteikumi, lai veicinātu godīgāku tirdzniecību, un kas veicinātu ilgtspējīgu attīstību un palīdzētu izskaust nabadzību.

Viens no šā strupceļa rezultātiem ir daudzpusējo tirdzniecības nolīgumu skaita pieaugums; turklāt bieži vien šie nolīgumi ir vēl nelabvēlīgāki tām valstīm, kuras atrodas Dienvidu puslodē. Tas ir solis atpakaļ.

Tāpēc Eiropas Savienībai ir jāieņem skaidra nostāja. Galvenais ir panākt to, lai šī sarunu kārtā tiktu noslēgta kā attīstības sarunu kārtā, un necensties vienam otru pārspēt attiecībā uz rūpniecības produktiem un pakalpojumiem. Šīs sarunas nedrīkst uztvert kā kaut ko pašsaprotamu, mēs nedrīkstam aizspriedumaini aizstāvēt tikai savas intereses.

Tā mēs nonākam strupceļā, novirzoties no galvenā uzdevuma — izveidot starptautiskās tirdzniecības sistēmas regulēšanai jaunu mehānismu, kas veidos jaunu globālo pārvaldību, kuru visi gaida, jo īpaši kopš G20, lai risinātu pašlaik aktuālās problēmas, proti, lai nodrošinātu godīgu attīstību visos kontinentos, izskaustu nabadzību, nodrošinātu pārtiku, sociālo tiesību ievērošanu un pienācīgus darba apstākļus, kā arī cīnītos pret klimata pārmaiņām.

Šajās sarunās Eiropas Savienībai ir jāparāda, ko tā dara, lai tirdzniecības noteikumi palīdzētu uzlabot situāciju nākotnē. Tieši tādēļ ir jāizskata visi šie jautājumi:

– lauksaimniecība: īstenot saistības, kas noteiktas kopš 2008. gada jūlija, noslēgt sarunas par procedūrām, jo īpaši garantējot speciālu un diferenciālu apstrādi un speciālu produktu un drošības mehānismu ievērošanu, kā arī nodrošinot lauksaimniecības atbalstu saskaņā ar ilgtspējīgas lauksaimniecības un pārtikas nodrošinājuma standartiem;

– NAMA produkti: aicināt jaunattīstības valstis samazināt tarifus — esmu jau gandrīz visu pateicis —, lai tie atbilstu šo valstu attīstības līmenim;

un

– pakalpojumi: aizsargāt ikvienas valsts tiesības arī turpmāk regulēt savus sabiedriskos pakalpojumus.

Michael Theurer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, pirms divām nedēļām Ženēvā notika Pasaules Tirdzniecības organizācijas septītā ministru konference. Man kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas delegācijas pārstāvim bija iespēja piedalīties šajā konferencē un kā līdzautoram līdzdarboties šā kopīgā rezolūcijas priekšlikuma izstrādē.

No šīs pieredzes var un vajadzētu mācīties četras lietas. Ekonomikas un finanšu krīze arī ietekmēja starptautiskās tirdzniecības līmeņa strauju samazinājumu. Tāpēc ir ļoti svarīgi ātri noslēgt Dohas sarunu kārtu, lai no jauna stimulētu pasaules ekonomiku.

Noslēdzot Dohas sarunu kārtu, būtu iespējams atjaunot godīgu un brīvu tirdzniecību pasaulē, un tas ir jāizdara. Eiropas Savienība ir daudz darījusi, lai atbalstītu savus partnerus, jo īpaši jaunattīstības valstis. Piemēram, mēs apsollījām pilnīgi atcelt eksporta subsīdijas lauksaimniecības produktiem.

Tagad šīs sarunas ir jānoslēdz, un, lai to izdarītu, mums ir skaidri jāapliecina politiskā griba. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ir apņēmusies noslēgt Dohas sarunu kārtu. Tagad! Tāpēc ir ļoti svarīgi sadarboties, lai noslēgtu šo sarunu kārtu. Eiropas Savienība šajā procesā var uzņemties vadību, un tas tai arī būtu jādara. Mums arī būtu jāuzņemas līdzvērtīgi pienākumi, piemēram, sasaukt kopā Amerikas Savienotās Valstis, jaunās tirgus ekonomikas valstis un jaunattīstības valstis, kā to paredz mūsu kopīgā rezolūcija.

Tagad mums ir jāvairo sabiedrības informētība un jāpanāk lielāks iedzīvotāju atbalsts. Būtu jāuzsver pasaules tirdzniecības priekšrocības, jo godīga un brīva tirdzniecība pasaulē ir izdevīga mums visiem.

Runājot par Dohas sarunu kārtu, es neredzu citu alternatīvu. Alternatīva būtu konkurence par tādu divpusēju nolīgumu noslēgšanu, kas apdraudētu vājāku valstu piekļuvi un ar cilvēktiesībām un vidi saistītu mērķu iekļaušanu. To nedrīkst pieļaut. Tāpēc Dohas sarunu kārtā ir jānoslēdz tagad.

Martin Häusling, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Dohas sarunu kārtā risinās jau astoņus gadus, turklāt lielākā daļa jaunattīstības valstu šo Dohas sarunu kārtu nemaz neatbalstīja. Sākumā Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa gribēja panākt jaunattīstības valstu piekrišanu, lietojot jēdzienu „attīstība”. Taču šīs sarunas jau divreiz cieta neveiksmi. Tikai divas lielas eksportētājvalstis — Brazīlija un Argentīna — un varbūt arī Indija patiesi vēlas gūt rezultātus šajā jomā. Arī Eiropas Savienība faktiski ir spērusi

soli atpakaļ, ko apliecina Eiropas Savienības kārtējās prasības dažos pēdējos gados, kā arī tās, kas attiecas uz dažiem turpmākajiem gadiem.

Taču mums ir objektīvi jāizvērtē pēdējo gadu rezultāti, izņemot divdesmit gadu liberalizācijas politiku. Šī liberalizācijas politika zināmā mērā izraisīja pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi. Mēs nedrīkstam izlikties, ka drīkstam turpināt iet pa iemīto taku. Es nemaz negribu runāt par to, kā tas ietekmēs pasaules klimatu, ja mēs arī turpmāk rīkosimies kā līdz šim un ja netiks izstrādāti atbilstoši noteikumi.

Konferencē, kas notika Ženēvā, krīzes apstākļu iespaidā visi apgalvoja, ka mums ir jāturpina iesāktais un ka mēs varam pagaidīt līdz krīzes beigām un tad domāt tālāk. Vairākkārt tika uzsvērts, ka Dohas sarunu kārtā veicinās ekonomikas atveseļošanās. Taču skaitļi liecina par pretējo, turklāt īstenošanas laiks un posms būs daudz par ilgu. Atkārtoti arī izskanēja apgalvojums, ka tā palīdzēs atveseļoties arī jaunattīstības valstīm. Taču, izvērtējot šo lietu objektīvi, jāatzīst, ka lielākajai daļai jaunattīstības valstu tas nepalīdzēs atjaunot ekonomiku, bet drīzāk tieši kaitēs. Turpretī lielākajai daļai jaunattīstību valstu neto ietekme būs negatīva. Tāpēc mēs nevaram daudzām jaunattīstības valstīm ieteikt krīzes apstākļos ar mums sadarboties.

Lai gan neviena no Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībvalstīm vai neviena no Eiropas Parlamenta lielākajām politiskajām grupām neuzdrošinās to pateikt, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa to pateiks — mēs aicinām beidzot noslēgt Dohas sarunu kārtu, kas jau vairākus gadus ir strupceļā un kas pašreizējos apstākļos ir pilnīgi nevietā. Mūsuprāt, PTO ir vajadzīga reforma, un pašreiz tā nespēj palīdzēt izkļūt no pasaules mēroga krīzes. Turpmāk ir jānodrošina godīga, nevis tikai principā brīva tirdzniecība.

Izvērtējot lauksaimniecības nozares pēdējo divdesmit gadu darbības rezultātus, nav skaidrs, kāds īsti ir labums no šīs pastāvīgās liberalizācijas. Tā ir radījusi lielu spiedienu attiecībā uz rūpnieciski attīstīto valstu racionalizāciju. Procesi ir padarīti rūpnieciski, un būtībā jaunattīstības valstis no tā neko neieguva; tikai tika destabilizēts tirgus. Tā vietā, lai atbilstošu vērtību pievērstu pārtikas nodrošinājuma principam, mēs galveno uzmanību pievērsām pilnīgi brīvas tirdzniecības principam. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa aicina izsmeltajā Dodas sarunu kārtā politisko kapitālu vairs neieguldīt. Mēs ierosinām sākt jaunu procedūru.

Jan Zahradil, ECR grupas vārdā. — (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, šobrīd tiešām valda ekonomiskā lejupslīde un krīze, un tas ir nepatīkami, taču šādas krīzes nāk un iet, tās ir tirgus ekonomikas ciklisks elements, un tās nedrīkst izmantot kā attaisnojumu pārmērīgu, ekonomiku ierobežojošu noteikumu ieviešanai, jo šie noteikumi paliks spēkā arī pēc tam, kad krīze beigsies, un tas attiecas arī uz starptautisko tirdzniecību. Tāpēc Eiropas Savienība nedrīkst padoties protekcionisma vilinājumam, veidojot komercattiecības, jo tā mēs kaitētu ne tikai sev, bet jo īpaši tām valstīm, kurām mēs vēlamies palīdzēt, jeb, citiem vārdiem sakot, galvenokārt vismazāk attīstītajām valstīm; un mums ir jāveicina tieši šo valstu pilnīga integrācija pasaules tirdzniecības sistēmā.

Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas vārdā es vēlos izteikt atzinību par Eiropas Tautas partijas grupas un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas darbu; mēs kopā ar šīm grupām sagatavojām kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par Dohas attīstības programmu pēc Pasaules Tirdzniecības centra septītās konferences. Progress starptautiskās tirdzniecības jomā nāks par labu šai attīstības programmai, un, ja Amerikas Savienotajām Valstīm tas radīs kādas problēmas, Eiropas Savienībai būs jāuzņemas vadība, lai veiksmīgi noslēgtu Dohas sarunu kārtu un nodrošinātu šo vismazāk attīstīto valstu pilnīgu iesaistīšanos pasaules tirdzniecībā.

Eiropas integrācijas pamatā ir brīvā tirdzniecība. Sākumā Eiropas Savienība jeb Eiropas Kopiena bija tirdzniecības zona, un es ceru, ka Eiropas Komisijas pašreizējam sasaukumam un turpmākiem sasaukumiem būs skaidra Eiropas integrācijas būtība un tā pie tās atgriezīsies. Mums arī turpmāk būtu jānodrošina šo vismazāk attīstīto valstu pilnīga iesaistīšanās pasaules tirdzniecībā un jāparaksta jauni divpusēji un brīvas reģionālās tirdzniecības nolīgumi papildus daudzpusējam pamatnolīgumam.

Helmut Scholz, GUE/NGL grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, jautājums, ko šajās debatēs ierosināja komitejas priekšsēdētājs, atspoguļo pašreizējo situāciju pasaulē. Pasaules ekonomikā valda haoss. Divi miljardi cilvēku dzīvo pilnīgā nabadzībā, klimata pārmaiņu rezultātā savas mājas ir pametuši vairāk nekā 40 miljoni cilvēku, un globālās finanšu tirdzniecības izplatība izraisīja pēdējos 80 gados vissmagāko ekonomikas krīzi.

J. Zahradil kungs, mums priekšā ir vēsturisks uzdevums — ieviest pilnīgi jaunu pasaules ekonomikas regulu, kuras galvenie mērķi būtu ilgtspēja, vides aizsardzība, sociālais taisnīgums un pārtikas nodrošinājums. Vērtējot Ženēvas konferences rezultātus, es varu teikt tikai to, ka Pasaules Tirdzniecības organizācijai šo

mērķi sasniegt neizdevās. Lai gan tika izteikti dažādi apgalvojumi, netika izmantota iespēja, ko piedāvā šāda valstu tikšanās.

Ir skaidrs, ka Dohas sarunu kārtas dalībnieki joprojām darbojas pilnīgi novecojušu un, godīgi sakot, neveiksmīgu sarunu pilnvaru ietvaros. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa uzskata, ka šī situācija ir steidzami jāmaina, jo neveiksmīgās sarunas Ženēvā un Romā, kā arī sarežģītās sarunas, kas pašreiz tiek risinātas Kopenhāgenā, ir tieši saistītas.

Tāpēc es aicinu Komisiju tieši sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai formulētu jaunas sarunu pilnvaras attiecībā uz PTO turpmāku attīstību un pārveidi. Ir jāņem vērā arī pasaules tirdzniecības arhitektūras nozīme pasaules križu izraisīšanā, un, iespējams, arī to apkarošanā, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību pārskatīt komercattiecības.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, strupceļā nonākusī Dohas sarunu kārtā neizbēgami bija melnais punkts PTO augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika mēneša sākumā. Ekonomikas krīzes apstākļos, kad 2010. gada prognoze nebūt nav cerīgāka, no politiskā viedokļa ir ārkārtīgi svarīgi veiksmīgi noslēgt Dohas sarunu kārtu. Aprēķini par būtiskiem ienākumiem tirdzniecības apgrozījuma jomā un labklājības līmeņa celšanās ļauj man cerēt, ka izdosies īstenot Ženēvā izvirzītos mērķus, kas paredz 2010. gadā noslēgt Dohas sarunu kārtu.

Es pēc tautības esmu dānis, un mani ļoti interesē komisāres kundzes viedoklis par diviem priekšlikumiem, ko PTO augstākā līmeņa sanāksmes laikā iesniedza Nīderlandes valdība. Kā jūs vērtējat „zaļo vēstnešu” grupu veidošanos PTO, kuras veido tās valstis, kas vēlas ilgtspējīgiem produktiem atcelt muitas nodevas, lai veicinātu šo produktu noietu? Un, komisāres kundze, vai jūs piekritis Nīderlandes pārstāvjiem, kuri apgalvo, ka PTO sarunu sistēma atpaliek no globalizācijas? Vai jums ir padomā kāds risinājums?

Marine Le Pen (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai gan pēdējos 30 gadus tirdzniecības liberalizācija ir bijusi acīmredzami neveiksmīga un izraisījusi vairumtirdzniecības deindustrializāciju rūpnieciski attīstītās valstīs un nabadzību mazāk attīstītās valstīs, lai gan ir finanšu un banku krīze un šobrīd arī dalībvalstu parādu krīze, kuru, kā apgalvo visi neatkarīgie ekonomisti, izraisīja finanšu un komerciālā globalizācija, PTO ģenerāldirektors P. Lamy joprojām vēlas paātrināt starptautiskās tirdzniecības liberalizācijas procedūru.

Visi mūsu rīcībā esošie statistikas dati liecina, ka globalizācija izraisīja darbinieku masveida atlaišanu un algu samazināšanu, un tas beigsies tikai tad, kad algas Eiropā būs pielīdzināmas algām Ķīnā vai Indijā.

Vai šādu ekonomikas attīstības modeli Eiropai vajadzētu piedāvāt Eiropas iedzīvotājiem?

Ir vēl viens modelis: Eiropas valstu ekonomikas likumīga aizsardzība pret negodīgu konkurenci no valstīm, kas maksā mazas algas. Šis protekcionisms paredz izveidot jaunu starptautisko monetāro sistēmu, kas nodrošinātu godīgu tirdzniecību. Nebūtu loģiski un tādējādi arī nepieņemami nodalīt tirdzniecības sarunas no sarunām par naudu.

P. Lamy kungs un visi tie, kuri atbalsta nekontrolētu brīvo tirdzniecību un kuri aizstāv nevis visu kopīgās intereses, bet gan to finanšu un komerciestāžu intereses, kas viņiem maksā. Ja Eiropas iestādes arī turpmāk rīkosies tā kā līdz šim, tiesiskuma krīze, kas šobrīd ietekmē PTO un SVF, tās ietekmēs arī turpmāk.

Ja jūsu mērķis ir iznīcināt Eiropas rūpniecības nozari un lauksaimniecību un pārvērst šo kontinentu par vāji attīstītu ekonomikas zonu, tad dariet to, ko saka P. Lamy kungs.

Savukārt, ja vēlaties pasargāt Eiropu, tad P. Lamy kungs ir jāpārceļ citā amatā, kā uzstāj Francijas Nobela prēmijas laureāts ekonomikā Maurice Allais. Šī ir vienīgā pārceļšana, ko Eiropa varētu atbalstīt.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Eiropas Savienības tirdzniecības deficīts pēdējos piecos gados ir palielinājies trīs ar pusi reizes. Tik liels tirdzniecības deficīta pieaugums nav noturīgs. Pusi no šā tirdzniecības deficīta pieauguma izraisīja ES tirdzniecība ar Ķīnu. Pasaules ekonomikas krīzes rezultātā šis deficīts strauji pieauga, taču otra puse un faktiski viss tirdzniecības deficīts, kas reģistrēts 2009. gada pirmajā pusgadā, atbilst mūsu pašreizējam tirdzniecības deficītam ar Ķīnu.

Nesen es lasīju kāda amerikāņu autora grāmatu, kurā aprakstīts šāds iespējama scenārijs. Eiropas ūdeņos nozvejotās zivis tiek sasaldētas un nosūtītas uz Ķīnu, kur tās atkausē, no tām pagatavo filejas; tad tās atkal sasaldē un nosūta atpakaļ uz Eiropu. Tas tiek darīts tādēļ, ka algas Ķīnā ir daudzreiz zemākas un no enerģijas taupības viedokļa atmaksājas šīs zivis sasaldēt, nosūtīt, sasaldēt un pēc tam nosūtīt atpakaļ uz Eiropu. Katrs darbinieku atlaišanas gadījums Eiropā izraisīja CO₂ emisiju pieaugumu par daudziem simtiem kilogramu.

Pašreizējā tirdzniecības sistēma veicina CO₂ emisiju pieaugumu. Bezdarba līmeņa pieaugums Eiropā nozīmē CO₂ emisiju pieaugumu. Kopš Kioto protokola parakstīšanas Ķīnas CO₂ emisiju apjoms ir trīskāršojies, jo par to netiek noteiktas nekādas sankcijas. Jaunie PTO noteikumi būs pieņemami tikai tad, ja tajos tiks integrēti arī klimata aizsardzības aspekti. Ja mēs vēlamies panākt to, lai šie noteikumi ierobežotu CO₂ emisiju pieaugumu, neviss to veicinātu, ir jāievieš sankcijas.

Kader Arif (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Dohas sarunu kārtas mērķis bija skaidrs. Tas bija veicināt attīstību, ļaujot jaunattīstības valstīm labot pašreizējās liberālās politikas neatbilstības, ņemot vērā bēdīgi slaveno Vašingtonas konsensu.

Nav nekāds pārsteigums, lai gan man tas ir žēl, ka krīzes laikā arvien mazāk cilvēku atbalsta godīgu tirdzniecību. Ņemot vērā Amerikas Savienoto Valstu nostāju, kas nemainīsies līdz veselības reformas beigām, un pieaugošo pretestību no arodbiedrību un galveno rūpniecības nozares lobiju grupu puses, Eiropa nespēj mainīt robežas, tāpēc visticamāk tuvākajā laikā vienošanās netiks panākta.

Tāpēc lielākā daļa Parlamenta deputātu šo situāciju izmanto, lai atgrieztos pie savas agresīvas tirdzniecības ideoloģijas, kuras pamatā ir tikai vēlme iegūt lielāku piekļuvi tirgum. Tajā vainojama krīze. Šāda rīcība, kuras galvenais mērķis ir atvērt tirgu un likvidēt visus tirdzniecības šķēršļus, no labējo puses arī pilnīgi izslēdz to, ka mūsu interesēs ir iegūt spēcīgus tirdzniecības partnerus, kas būtu pilnīgi integrēti pasaules tirdzniecības sistēmā. Īstenībā šāda vienošanās nenāktu par labu nevienai jaunattīstības valstij.

Sadarbībā ar mūsu grupas referentu šīs rezolūcijas ietvaros *H. Désir* mēs iesniedzām vairākus grozījumus kopīgā kompromisa dokumentā, ko sagatavoja labējās Eiropas politiskās partijas. Protams, es gribētu, lai tiktu pieņemta manas grupas rezolūcija, taču tas nenotiks.

Tāpēc mēs iesakām grozīt vairākus punktus. Pirmkārt, ir ļoti svarīgi, lai sabiedriskie pakalpojumi netiktu iekļauti sarunās, jo tie ir saistīti ar iedzīvotāju pamatvajadzībām un tos nevar atstāt tirgu pārziņā.

Otrkārt, īpaša uzmanība būtu jāpievērš produktiem, kas jaunattīstības valstīs uzskatāmi par jutīgiem, jo īpaši lauksaimniecības jomā. Finanšu un ekonomikas krīze ļāva cilvēkiem aizmirst pārtikas krīzi, taču mums jāatceras, ka mūsu prioritātei un galvenajam Tūkstošgades attīstības mērķim ir jābūt pārtikas apgādes suverenitātei.

Visbeidzot, mūsu prātā, jaunattīstības valstīs būtu jāsaģlabā valstu intervences joma, ne tikai atceļot jebkādu valsts līgumu liberalizāciju, bet arī aizsargājot jauno rūpniecības nozari.

Šie ir tikai daži punkti, un tie ir pats minimums, kas vajadzīgs, lai Dohas sarunu kārtā patiesi veicinātu attīstību. Ja tie netiks ņemti vērā dokumenta galīgajā variantā, es aicināšu savu grupu balsot pret to

(Aplausi)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es vēlos norādīt, ka pirms dažiem mēnešiem neoficiālā sarunā, kas notika ārpus manis pārstāvētas Pasaules Tirdzniecības organizācijas koordinācijas komitejas sanāksmes, kāds kolēģis no Namībijas pauda vilšanos par to, ka atsevišķu Eiropas lauksaimniecības un citu produktu cenas Namībijā ir zemākas nekā vietējiem produktiem. Šis ir viens no daudziem tirgus izkropļojumiem, kas jāatrisina ar Dohas sarunu kārtas palīdzību.

Pirmkārt, šajā jomā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa iesniedza grozījumus, kur aicina tuvākajā laikā pilnīgi atcelt visu veidu eksporta subsīdijas, turklāt, kā Komisijai tas ir ļoti zināms, runa ir ne tikai par Eiropu, bet arī par Amerikas Savienotajām Valstīm.

Otrkārt, runājot par pakalpojumiem, ir svarīgas vairākas lietas, bet es vēlos norādīt, ka ir skaidri jāizšķir pakalpojumi un sabiedriskie pakalpojumi. Mums ir jācinās un Dohas sarunu kārtas kontekstā jāuzņemas saistības, lai nodrošinātu pakalpojumu liberalizāciju, kas bieži vien prasa sadarboties ar īstām valstu oligarhijām, kuras ierobežo vietējās ekonomikas attīstību. Šīs valstu oligarhijas eksistē komunikāciju, banku un apdrošināšanas nozarē, kā arī citās nozarēs. Mums patiesi ir jāmēģina izšķirt visu to, kas attiecas uz sabiedriskiem pakalpojumiem, par kuriem, protams, jāatbild katrai valstij.

Treškārt, ir vēl kāds aspekts, kas vēl nav minēts: šobrīd ir spēkā Lisabonas līgums, un tāpēc es saskaņā ar mūsu kompromisa rezolūciju aicinu Komisiju pārskatīt iestāžu nolīgumu.

Mums ir jāpanāk pavisam jauns *modus vivendi* Parlamenta un Komisijas attiecībās, lai Parlaments piedalītos visās sarunās un dažādās sarunu kārtās, lai Parlaments sarunu laikā varētu pieņemt priekšlikumus un lai tas pilnīgi iesaistītos un uzņemtos atbildību, kā tas ir cita, bet līdzīga veida sarunās ar ES nākamajām dalībvalstīm.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 5. decembrī ekonomists un Nobela prēmijas laureāts *Maurice Allais* teica, ka krīzi patiesībā izraisīja Pasaules Tirdzniecības organizācija un ka steidzami ir vajadzīga reforma, un viņš izpētīja, ka pašreizējo masveida bezdarbu izraisīja vairumtirdzniecības liberalizācija, kas ir izdevīga tikai bagātākajām valstīm.

Ignorējot iedzīvotāju ciešanas un tikai tāpēc, lai izpatiktu starptautiskiem, lieliem, finanšu, kapitālistiskiem un daudznacionāliem uzņēmumiem, PTO, G20 un Komisija uzstāj, lai Dohas sarunu kārtā par katru cenu tiktu noslēgta, un izsludina bezjēdzīgu karu pret protekcionismu. Lai to panāktu, šīs iestādes vilto ekonomikas vēstures datus, saistot 1929. gada krīzi un Otro pasaules karu ar protekcionismu. Apgalvojot, ka tas tiek darīts nabadzīgāko valstu interesēs, tiek piešķirta jauna nozīme vārdu savienojumam „kaunpilns cinisms”.

Kā norādīja *Maurice Allais* un saprātīgi ekonomisti, pilnīga tirgus liberalizācija izraisītu konkurenci, kas sanaidotu visas puses un veicinātu pārcelšanu, palielinot algas ierobežojumus, masveida bezdarbu un tādējādi arī padziļinātu ekonomikas krīzi. Ja mēs nerīkosimies, galu galā brīvā tirdzniecība pasaulē mūsu civilizāciju iznīcinās daudz ātrāk nekā globālā sasilšana.

Ir svarīgi, lai mēs nekavējoties sāktu īstenot mērenu, saprātīgu, sociāli pamatotu un taisnīgu protekcionismu, kas atspoguļotu dažādu tautu un kontinentu savstarpēji izdevīgu sadarbību.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums ir vajadzīga demokrātijas revolūcija. Es ļoti skaidri atceros, ka šodienas debates šajā Parlamentā aizsākās pirms desmit gadiem. Komisāres kundze, lūdzu, ņemiet vērā *H. Désir*, kā arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas un dažu kreisās puses deputātu teikto.

Vai jūs neredzat, ka ar tādu pieeju, ar kādu Eiropas Savienība sāka šīs sarunas, mēs nevaram kā godīgi aģenti novērst neatbilstību saistībā ar pašreizējiem notikumiem Kopenhāgenā un ka patiesībā mums ir vajadzīga jauna pieeja. Lielā mērā jaunattīstības valstis pašreiz vairs nevar uzskatīt par jaunattīstības valstīm. Tās ir jaunās tirgus ekonomikas valstis, rūpnieciski attīstītas valstis, un tās to ļoti labi apzinās. Ja Eiropa neuzdrīkstēsies sākt visu no gala, ieviešot godīgas prasības, rezultāts būs tieši tāds, kādu mēs nevēlamies, proti, tiks ieviests protekcionisms un atkārtosies 1933. gada un turpmāko gadu notikumi Eiropā.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es nevēlos strīdēties ar saviem kolēģiem, kuri uzstājās pirms manis, taču, manuprāt, saistībā ar pašreizējām peripetijām, kas ietekmē ekonomikas vidi, un to, ka ir vajadzīga daudzpusēja iestāde, kas pārraudzītu komercdarbības īstenošanas veidus, Pasaules Tirdzniecības organizācijas nozīme ir palielinājusies.

Dohas attīstības programmas ietvaros Pasaules Tirdzniecības organizācija turpinās uzlabot situāciju tirdzniecības un ieguldījumu jomā pasaulē, piemērojot skaidrākus noteikumus. Ņemot vērā Dohas attīstības programmas svarīgo nozīmi ekonomikas attīstības un bezdarba un nabadzības mazināšanas jomā, manuprāt, šī programma ir jānoslēdz 2010. gadā un attīstības kritērijiem arī turpmāk jābūt šīs programmas galvenajam pilāram. Pēc tam šī programma var kļūt par stingru pamatu, saskaņojot daudzu ekonomikas dalībnieku darbības, lai palīdzētu izkļūt no lejupslīdes un pārstrukturētu ekonomiku.

Nobeigumā es ieteiktu Eiropas Komisijai sniegt Eiropas Parlamentam regulāru pārskatu par progresu Dohas attīstības programmas sarunu jomā.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es vēlos izteikt īpašu atzinību komisāres kundzei par ļoti skaidru Eiropas Savienības ideju atspoguļojumu Ženēvas konferencē, jo, mūsaprāt, Dohas sarunu kārtā paredz izveidot jaunu struktūru attiecībā uz pasaules ekonomiku, kas šobrīd ir nonākusi krīzes situācijā.

Es nesaku, ka 153 dalībvalstīm ir viegli vienoties par vienotu risinājumu, taču, protams, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas ir Eiropas ekonomikas pamats, tirdzniecības atvieglojumi ir viens no svarīgākajiem aspektiem, kas mums ir jāņem vērā, lai panāktu arī pasaules ekonomikas turpmāku pieaugumu par 2–3 %, lai varētu nodrošināt nodarbinātību Eiropā un arī daudzās citās pasaules valstīs.

Tāpēc ir svarīgi arī aizsargāt mūsu produktus, jo īpaši lauksaimniecības produktus, norādot produktu izcelsmi, lai pievienoto vērtību varētu pareizi izmantot arī vietējā mērogā.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlos minēt kādu satraucošu faktu un piedāvāt iespējamo risinājumu.

Esmu uzziņājis satraucošu faktu, ka PTO diemžēl nespēj attaisnot savas pastāvēšanas mērķi, proti, mazināt nabadzību nabadzīgākajās valstīs, un tas šajā Parlamentā tika minēts jau vairākas reizes. Pašlaik miljards cilvēku nesaņem pietiekamu uzturu un paradoksāli ir tas, ka 700 miljonu no šiem cilvēkiem ir lauksaimnieki.

No lauksaimniecības viedokļa risinājums būtu tāds, ka mums, bez šaubām, ir jāpārtrauc monokultūru audzēšana eksporta nolūkos, jo īpaši Āfrikā, un attiecīgajās valstīs pirmajā vietā jāliek pašnodrošinājuma lauksaimniecība, nevis starptautiskā tirdzniecība.

Mums ir jāizvēlas — turpināt iesākto un vēl vairāk pazudināt Āfrikas kontinentu vai krasi mainīt pašreizējo kārtību un uzlabot pašreizējo situāciju, jo īpaši Āfrikā, un es atkārtoju, ka to ir iespējams panākt ar pašnodrošinājuma lauksaimniecības palīdzību, kam jābūt svarīgākai par starptautisko tirdzniecību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ir pienācis laiks mainīt starptautiskās tirdzniecības prioritātes un noliegt brīvo tirdzniecību, pamatojoties uz tās negatīvo ietekmi uz pašreizējo finanšu, ekonomikas, pārtikas un sociālo krīzi, kas izraisa arvien pieaugošu bezdarbu un nabadzību. Brīvā tirdzniecība veicina tikai bagātāko valstu un galveno ekonomisko un finanšu grupu intereses.

Ir būtiski jāmaina sarunas par prioritāšu noteikšanu attīstības un sociālā stāvokļa uzlabošanas, tiesisku darbavietu izveides un cīņas pret badu un nabadzību jomā. Tas nozīmē aizliegt nodokļu oāzes, ieguldīt līdzekļus pārtikas suverenitātei un nodrošinājumam, atbalstīt kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus un ievērot valdību tiesības saglabāt savus ekonomiskos un sabiedriskos pakalpojumus, jo īpaši veselības aprūpes, izglītības, ūdens, kultūras, komunikāciju un enerģijas jomā.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atsaukties uz to, ko pieminēja viens no godājamajiem deputātiem, proti, ka Eiropas Savienībai šajās sarunās ir jābūt godīgajam aģentam. Es neiebilstu, taču, manuprāt, šajā sarunu kārtā Eiropas Savienībai nevajadzētu būt vienīgajam baņķierim.

Daudzi atzīst, ka Eiropas Savienība paveica lielu darbu, neļaujot mūsu vilcienam noskriet no sliedēm. Tas ir tāpēc, ka iepriekšējās sarunu kārtās mēs bijām ļoti viegli ievainojami mūsu lauksaimniecības sektora dēļ, taču šajā sarunu kārtā situācija ir atšķirīga. Mēs iesniedzām nopietnu priekšlikumu, un tādēļ mēs tagad esam ļoti izdevīgā situācijā.

Taču es arī vēlos teikt, ka Eiropas Savienība neieviesīs papildu koncesijas lauksaimniecības jomā; un to es saku ne tikai šeit, bet arī citur, ieskaitot sarunas Ženēvā. Mēs esam izdarījuši visu, kas bija mūsu spēkos un patiesībā tas tika atzinīgi novērtēts.

Dohas sarunu kārtas mērķis viennozīmīgi bija attīstība. Manuprāt, sarunu dokuments, kuru mēs šodien pārrunājam, apliecina to, ka, ja mēs noslēgsim šo sarunu kārtu, tas nūdien būtu ieguvums attīstības jomā. Piemēram, noteikumi tirgus atvēršanās jomā jaunattīstības valstīm un rūpnieciski attīstītām valstīm atšķirtos, savukārt visnabadzīgākajām valstīm — vismazāk attīstītajām valstīm — savi tirgi nemaz nebūs jāatver. Eiropas Savienība atbalsta elastīgu pieeju.

Pašreiz Eiropas Savienība ir vienīgais rūpnieciski attīstīto valstu bloks, kas savu tirgu ir pilnīgi atvēris vismazāk attīstītajām valstīm, nodrošinot beznodokļu un bezkvotu piekļuvi visās jomās. Citas rūpnieciski attīstītās valstis šajā jomā nav paveikušas tik daudz, cik mēs, taču, lai noslēgtu šo sarunu kārtu, šo bloku valstis arī būs spiestas to izdarīt.

Runājot par to, vai vienošanās ir pietiekami laba, manuprāt, panākot vienprātību starp 150 dažādām valstīm ar pilnīgi atšķirīgām pieejām, būtu neprāts domāt, ka tiks panākts vislabākais iespējamais rezultāts. Taču es uzskatu, ka Eiropas Savienības priekšlikumi ir spēcīgi un tie noteikti pozitīvi ietekmēs tirdzniecību visā pasaulē.

Nobeigumā es tikai vēlos vēlreiz atkārtot, ka Komisija pozitīvi un atklāti vērtē Parlamenta jauno, turpmāko pienākumu, nodrošinot sadarbību un pārredzamību sarunās, kas noteikti tiks organizētas par tirdzniecības jautājumu attīstību nākotnē.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācija (Reglamenta 149. pants)

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi! Tirdzniecība var būt pamatā ilgstošai un godīgai attīstībai. Lai izskaustu nabadzību un badu, ir jāuzlabo situācija tirgū. Tie, kuri tam nepiekrīt, nolemj nabadzīgos nepārtrauktai palāvēšanai uz palīdzību, pastāvīgai atkarībai un nebeidzamai nedrošībai par nākotni. Vienīgais veids, kā palīdzēt nabadzīgajām valstīm un to iedzīvotājiem izkļūt no pašreizējiem atkarības valgiem, ir izveidot pareizu tirgus ekonomiku. Globalizācija var būt svētība, nevis lāsts. No Pasaules Tirdzniecības organizācijas Dohas attīstības programmas sarunu kārtas atlikšanas visvairāk ir cietušas tieši jaunattīstības valstis. Situāciju pasliktina fakts, ka tās notika pārtikas, degvielas un ekonomikas krīzes laikā. Mums ir jādara viss iespējamais, lai atjaunotu uzticību tirdzniecības daudzpusējai sistēmai. Ja šī problēma netiks atrisināta, nabadzīgo, izolēto un apdraudēto cilvēku situācija neuzlabosies. Liels paldies!

Tokia Saïfi (PPE), rakstiski. – (FR) Dohas sarunu kārtas noslēgšana joprojām ir problēma, un septītajā ministru konferencē, kas decembra sākumā notika Ženēvā, netika izveidoti apstākļi starptautiskās tirdzniecības daudzpusējās struktūras stiprināšanai. Ir skaidrs, ka PTO darbs ir ļoti nozīmīgs pasaules ekonomikas atlabšanai. Pasaulei, kāda tā būs pēc krīzes, proti, savstarpējās atkarības pasaulei, būs pašai sevi jāsargā no ekonomiskā nacionālisma un pārmērīga protekcionisma, galveno uzmanību pievēršot godīgas tirdzniecības vides regulēšanai un saglabāšanai. Pašreiz vairāk nekā jebkad mums ir jāatceras, ka mūsu mērķis ir mērķtiecīgi un apdomīgi noslēgt Dohas sarunu kārtu. Eiropas Savienības konstruktīvos priekšlikumus lauksaimniecības komponenta jomā (vairākas koncesijas un pamatīga KLP reforma) var uzskatīt par būtisku ceļu uz vienošanos. Tāpēc tagad šīs koncesijas ir jāaskaņo ar progresu ar lauksaimniecību nesaistītu preču tirgus pieejamības (NAMA) un pakalpojumu jomā. PTO ir starptautiska organizācija, kas var palīdzēt apkarot nevienlīdzību un stiprināt tirdzniecības veikspēju jaunattīstības valstīs. Taču tai ir jāspēj mainīties un ņemt vērā tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības savstarpējo iedarbību.

17. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Zviedrija/Volvo, Austrija/Steiermark un Nīderlande/Heijmans (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir ziņojums (A7-0079/2009), ko Budžeta komitejas vārdā iesniedza *Reimer Böge*, par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu — Zviedrija/Volvo, Austrija/Steiermark un Nīderlande/Heijmans, (COM(2009)0602 - C7-0254/2009 - 2009/2183(BUD)).

Reimer Böge, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, patiesībā šodien mēs atkal debatējam par priekšlikumu Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanai. Laikposmi starp šiem ziņojumiem kļūst arvien īsāki un īsāki. Šoreiz tas attiecas uz Zviedrijas un Austrijas pieteikumu par darbinieku skaita samazināšanu automobiļu rūpniecības nozarē un Nīderlandes pieteikumu par darbinieku skaita samazināšanu būvniecības nozarē.

Vēlos jums vēlreiz atgādināt, ka šā fonda mērķis, kura gada maksimālā maksājumu robeža ir EUR 500 miljonu, ir vienīgi palīdzēt darbiniekiem, kurus ietekmē pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu izmaiņu sekas, un tos īpaši atbalstīt, piedāvājot tālākizglītību un mācības, kā arī iespēju vēlreiz iegūt piemērotu darbu.

Saistībā ar to ir būtiski vēlreiz vispārīgi uzsvērt, ka turpmāk par Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu jāiesniedz tikai viens priekšlikums vai pieteikums, nevis vairāki pieteikumi, kā tas bija šajā gadījumā, kas, cerams, ir pēdējais.

Mēs vēlreiz vēlamies norādīt, ka Globalizācijas pielāgošanas fonda sniegtajai palīdzībai nav jāaizstāj pasākumi, par ko atbilstīgi valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, vai arī uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumi. Mūs joprojām var kritizēt par vienu jautājumu — un Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja noteikti nekavēsies to darīt — proti, maksājumu apropriācijas tiek nepārprotami sistemātiski pārvietotas no Eiropas Sociālā fonda, taču Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir īpašs un pilnīgi neatkarīgs instruments, kuram ir noteikti savi mērķi un termiņi.

Kopējā summa trīs pieteikumos, par kuriem šodien runājam un par kuriem mums šonedēļ jāpieņem lēmums, ir EUR 15,9 miljoni. Zviedrijas un Nīderlandes pieteikumu pamatojums ir juridiskā pamata 2. panta a) apakšpunkts, proti, vismaz 500 atlaišanas gadījumu četru mēnešu laikā uzņēmumā, kas atrodas dalībvalstī. Austrijas pieteikuma pamatojums ir 2. panta b) apakšpunkts, proti, vismaz 500 atlaišanas gadījumu deviņu mēnešu laikā, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos. Kā jau teicu, Zviedrijas pieteikums attiecas uz 4 687 atlaistiem darbiniekiem automobiļu ražotnē Volvo un 23 darbiniekiem tā piegādes un pakārtotās ražošanas uzņēmumos. Šā jautājuma risināšanai Zviedrija ir lūgusi fondam EUR 9,8 miljonus.

Austrijas pieteikums attiecas uz 744 darbiniekiem, kuri atlaisti no deviņiem uzņēmumiem, un 400 šo darbinieku ir paredzēts Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda atbalsts. Tādēļ Austrija ir lūgusi piešķirt

EUR 5,7 miljonus. Nīderlandes iesniegtais pieteikums attiecas uz 570 darbiniekiem, kuri atlaisti no viena uzņēmuma — *Heijmans N. V.* Uz atbalstu, kura kopējā summa ir aptuveni EUR 386 000, pretendē 435 cilvēki.

Saskaņā ar Komisijas novērtējumu, kuru pēc rūpīgas izvērtēšanas varam atbalstīt arī mēs, pieteikumi atbilst noteiktajiem atbilstības kritērijiem. Nevēloties apsteigt kolēģus no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, es gribētu norādīt, ka saskaņā ar šajā procedūrā panākto vienošanos šī komiteja sniegs atzinumu pirms Budžeta komiteja pieņems lēmumu, un tā arī ļoti rūpīgi izvērtēs visas nianšes. Tā ir norādījusi, ka, piemēram, Zviedrijas gadījumā no minētajiem 4 687 atlaistajiem darbiniekiem atbalsts ir paredzēts tikai 1 500 cilvēkiem.

Piemēram, *Heijmans* gadījumā var konstatēt, ka ir atlaisti vēl 400 darbinieki un to vidū galvenokārt ir darbinieki ar līgumiem uz noteiktu laiku, kuri pieteikumā nav minēti. Šajā jomā vienmēr būs atsevišķi jautājumi, kuri diezgan pamatotu iemeslu dēļ šeit ir jāuzdod, taču tiem nevajadzētu kavēt mūs piešķirt prasītos līdzekļus.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta deputāti un deputātes, es pateicos referentam par atbalstu Komisijas izvirzītajam priekšlikumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda resursu piešķiršanu, lai rīkotos saistībā ar darbinieku atlaišanu automobiļu rūpniecības nozarē Zviedrijā un Austrijā un būvniecības nozarē Nīderlandē.

R. Bøge kungs, savu atbalstu jūs papildinājat ar vairākiem komentāriem, jo īpaši diviem ar budžetu saistītiem aspektiem, kurus man jau bija iespēja apspriest iepriekšējās debatēs un pie kuriem es vēlos atgriezties šodien.

Pirmais jūsu pieminētais budžeta aspekts ir saistīts ar finansējuma avotiem. Jūs sakāt, ka Eiropas Sociālais fonds nevar būt vienīgais finansējuma avots. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds no budžeta viedokļa ir īpašs instruments, kuram nav savu resursu. Pirms piešķiršanas resursi ir jāpārnes, un tas, pirmkārt, nozīmē to, ka ir jāidentificē tādas budžeta pozīcijas, kas sniedz piemērotas iespējas, bet, otrkārt, ir jāierosina budžeta iestādei piešķirt šādā veidā identificētās summas, veicot budžeta grozījumus. Šo darbību veic, pēc vajadzības izskatot katru individuālo gadījumu.

Taisnība, ka līdz šim galvenais finansējuma avots ir bijis Eiropas Sociālais fonds. Šo fondu līdzīgā būtība nav vienīgais iemesls. Lielākoties tas ir tādēļ, ka fonda rīcībā ir ievērojami resursi. Eiropas Sociālajam fondam pieejamā summa maksājumiem 2009. gadā ir gandrīz EUR 11 miljardu. Kopējais līdz novembra beigām izmantotais apjoms no šīs summas ir EUR 6 miljardi. Kopējais maksājumu apjoms Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam 2009. gadā ir EUR 53 miljoni jeb 0,5 % no Eiropas Sociālajam fondam piešķirtajiem budžeta resursiem. Līdz šim brīdim mūsu izvēlēta metode, kura zināmā mērā ir loģiska un vienkāršāka nekā citas, nekavēja un neapdraudēja Eiropas Sociālā fonda mērķu izpildi. Tomēr es piekřītu, ka maksājumu avoti ir jādažādo, un varu jums garantēt, ka Komisija šo jautājumu risina. Tādēļ es ceru, ka nākamreiz mēs varēsim jums ierosināt vairākus iespējamus variantus.

Otrs jūsu minētais aspekts ir saistīts ne tikai ar budžetu, bet arī ar lēmumu pieņemšanu, jo jūs lūdzāt, lai priekšlikumus par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu piešķiršanu Komisija turpmāk iesniegtu atsevišķos dokumentos. Komisija apzinās priekšrocības, ko sniedz gadījumu individuālas izskatīšanas pieeja, kura pilnīgi izslēgtu risku saistībā ar, piemēram, slepenu vienošanos vai garantiju panākšanu. Taisnība, ka sākotnēji izmantotā metode bija pilnīgi normāla pieeja, kas zināmā mērā veicināja problēmu izskatīšanu administratīvā līmenī, taču, manuprāt, pragmatiskie un politiskie apstākļi ļoti skaidri liecina par labu gadījumu individuālas izskatīšanas pieejai, un Komisija šo metodi turpmāk izmantos.

Lambert van Nistelrooij, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, neparastos laikos ir vajadzīgi neparasti pasākumi. Ar ļoti īpašo un pielāgoto instrumentu — Globalizācijas pielāgošanas fondu — Eiropa savus vārdus pārvērš darbos. Ir jārikojas pārdomāti attiecībā uz vairāk nekā 700 pastāvīgo darbinieku masveida atlaišanu Nīderlandes būvniecības uzņēmumā *Heijmans N. V.*, nemaz nerunājot par atlaisto skaitu ārvalstīs, piemēram, Beļģijā un Apvienotajā Karalistē. Būvniecības nozare ir ļoti nozīmīga Brabantes reģionā, kas ir arī mans dzimtais reģions, un šāda veida masveida atlaišanas sekas ir jūtamas krietni aiz reģiona robežām.

Pievēršoties zināšanu un prasmju saglabāšanai, Eiropa rīkojas pareizi. Krīzes rezultātā cilvēki ir zaudējuši darbu, lai gan mūsu pieredze liecina, ka pastāv liels prasmīgu profesionāļu trūkums, jo īpaši būvniecības jomā. Tādējādi *Heijmans* gadījumā mobilitātes centrs, kā arī zināšanu un, ja iespējams, darbavieta saglabāšana ir labs risinājums. Nīderlandes ministrijas, kā arī reģionālās iestādes, piemēram, Ziemeļbrabantes provinces iestādes, pašreiz cenšas paātrināt īpaši mērķtiecīgus ieguldījumus projektos, infrastruktūrā un būvniecībā. Tādējādi mēs cenšamies darbu zaudējušiem cilvēkiem parādīt, ka mēs aktīvi sniedzam atbalstu, tostarp finansiālu.

Es gribētu vēlreiz norādīt, ka īpaši šonedēļ, ņemot vērā notikumus Kopenhāgenā, mums pavisam steidzami ir vajadzīga energoapgāde un enerģētikas pasākumi būvniecības un transporta jomā. Parlamentā mēs esam grozījuši noteikumus citās jomās — saistībā ar to es gribētu pievērst jūsu uzmanību paātrinātiem maksājumiem un avansa maksājumiem no reģionālajiem fondiem —, tāpēc ir jāatbalsta aktīvs Parlamenta ieguldījums. No tā iegūtu arī uzņēmumi, piemēram, *Heijmans*, kas vienmēr koncentrējas uz pastāvīgumu un kvalitāti. Ar šādu attieksmi mēs pilnīgi atbalstām šos trīs priekšlikumus, jo īpaši priekšlikumu par *Heijmans*.

Frédéric Daerden, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pieteikumi šā fonda līdzekļu piešķiršanai tiek iesniegti arvien biežāk un biežāk. Galvenais iemesls ir ekonomikas krīze, kas plosās mūsu kontinentā.

Kā liecina trīs pēdējie atbalstītie pieprasījumi saistībā ar automobiļu rūpniecību un būvniecību, krīze ietekmē Eiropas rūpniecības būtiskākās nozares.

Es gribētu izmantot iespēju un jums atgādināt, ka, ja nebūtu notikusi šā fonda darbību reglamentējošās regulas pēdējā pārskatīšana, kuras laikā atbilstības kritērijiem pievienoja ekonomikas krīzi, uz daudziem šobrīd saņemtajiem pieprasījumiem, juridiski runājot, nevarētu atbildēt apstiprinoši.

Tas liecina, ka, saskaroties ar krīzi, Eiropas Parlaments, ja tajā ir laba politiskā griba, pilsoņiem dara pieejamus īpaši kvalitatīvus politiskos instrumentus. Laba politiskā griba joprojām var paveikt savu darbu, jo, lasot *R. Bøge* kunga ziņojumu, es secināju, ka tajā ir iekļauti būtiski, ar fonda darbības uzlabošanu saistīti aspekti — pieprasījumu apstrādes paātrināšana, lai varētu reaģēt krīzes brīdī, kopēju priekšlikumu iesniegšanas pārtraukšana un tāda finansējuma izmantošana, kura avots nav Eiropas Sociālais fonds.

Runājot par pēdējo aspektu, labākais risinājums būtu piešķirt atsevišķas fonda maksājumu apropriācijas tāpat kā citiem fondiem, taču mēs zinām, kāda ir Padomes nostāja šajā jautājumā, un es pilnīgi saprotu komisāra teikto.

Priecājos pieminēt labās gribas apvienošanu. Es nešaubos, ka, pateicoties šā fonda neapstrīdamajai noderībai un Parlamenta labajai gribai, mēs sasniegsim ar fonda nostiprināšanu saistītos mērķus.

Marian Harkin, *ALDE grupa*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir veids kā materiāli apliecināt solidaritāti ar darbiniekiem, kuri pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu pārmaiņu dēļ ir zaudējuši darbu.

Šā Parlamenta deputāti var gūt nelielu gandarījumu par to, ka mēs varam palīdzēt atvieglot šiem darbiniekiem dažas no tūlītējām atlaišanas sekām, patiešām sniedzot tiem kādu cerību par nākotni.

Tomēr mūsu uzdevumam nevajadzētu būt tikai šā fonda apstiprināšanai. Mūsu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai, pirmkārt, nodrošinātu visu kritēriju ievērošanu, un, otrkārt, panāktu to, lai Globalizācijas fonds nodrošinātu pievienoto vērtību.

Viens no aspektiem, uz ko norādīja Nodarbinātības komiteja, ir tas, ka dalībvalstu ierosinātie pasākumi papildina citas darbības, kurām līdzfinansējumu sniedz struktūrfondi, un mums patiešām vajag vairāk nekā tikai apstiprinājumu tam, ka tā ir. Ir jāpierāda, ka tā ir, jo tas palīdzēs nodrošināt pievienoto vērtību, par kuru runāju.

Pievienoto vērtību radīs arī tas, ka EGF neaizstās rīcību, par ko ir atbildīgi uzņēmumi, bet būs vērtīgs papildinājums valstu līmenī veiktajiem pasākumiem.

Lai gan mēs novērtējam fonda pievienoto vērtību daudzgadu finanšu shēmas laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam budžeta pārskatīšanas procesā, manuprāt, tam vajadzētu būt pastāvīgam procesam, un šajā jomā mums ir jābūt piesardzīgiem.

Vēl viens jautājums, kas man rada zināmas bažas, ir sieviešu un vīriešu vienlīdzības un nediskriminēšanas nodrošināšana fonda darbībā.

Es ātri aplūkoju trīs atbalstam iesniegto programmu dalībnieku sadalījumu pa dzimumiem, un 91 %, 72 % un 79 % programmu dalībnieku ir vīrieši. Es apskatīju dažas citas programmas, kurām mēs iepriekš esam snieguši finansējumu, un izskatās, ka daudz lielāka procentuālā daļa finansējuma tiek piešķirta atlaistajiem darbiniekiem vīriešiem. Tā var būt statistiska aberācija vai arī situācija, kurā viena vai cita iemesla dēļ tiek iesniegts lielāks skaits darbinieku vīriešu pieteikumu.

Visbeidzot mums ir rūpīgi jāizvērtē visi pieteikumi, jo ir būtiski piešķirt atbalstu pēc iespējas ātrāk un efektīvāk.

Marije Cornelissen, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es jau pašā sākumā gribētu likt saprast, ka mēs varam apstiprināt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) izmantošanu saistībā ar šiem trim pieteikumiem. Pieteikumi atbilst kritērijiem, tādēļ atlaistajiem darbiniekiem ir tiesības saņemt no šā fonda atbalstu.

Taču es gribu izmantot iespēju pievērst uzmanību būtiskam EGF trūkumam. Mēs šobrīd izstrādājam kopēju redzējumu par Eiropas ekonomikas un darba tirgus nākotni. Šā Parlamenta dažādās politiskās grupas var nebūt vienprātis par to, kā tieši to darīt vai cik tālu šajā jomā iet, taču lielos vilcienos mēs esam panākuši saprātīgu vienošanos. Ir vajadzīga lielāka ilgtspējība un visaptveramība. Ja vēlamies šos mērķus sasniegt, mums ir jāizmanto izdevības pašreiz. Tieši tagad, kad cīnāmies ar krīzi, mums jārikojas tā, lai pietuvotos ilgtspējīgai ekonomikai.

Manuprāt, šobrīd izmantojot EGF, mēs zaudējam vairākas iespējas. Tas ir liels negods, ka fonds, kas ir viens no mūsu ieročiem cīņā pret krīzi, nerāda ceļu uz priekšu. Mums ir jāuzdrošinās pieņemt īstus lēmumus. Ja, domājot par nākotni, nevis turpinot kavēties pagātnē, mēs nodrošināsim, ka cilvēkus, kuri tagad zaudē darbu tādās piesārņojošās nozarēs kā automobiļu rūpniecība, pārkvalificē darbam ilgtspējīgās jomās, kļūs skaidrs, kādā virzienā mēs vēlamies doties un mēs nedaudz pietuvosimies novatoriskai, visaptverošai un ilgtspējīgai ekonomikai.

Hynek Fajmon, *ECR grupas vārdā*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien mēs apspriežam nākamās gadījumus saistībā ar Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu piešķiršanu. Tas ir jautājums par to, vai ir pieejama nauda, lai atbalstītu Zviedrijas, Austrijas un Nīderlandes pieprasījumus saistībā ar darbinieku atlaišanu no firmām, kuras darbojas automobiļu rūpniecības un būvniecības nozarē. Mēs agrāk apstiprinājām vairākus līdzīgus ieguldījumus. Taču, manuprāt, šis pasākums ir nepareizs un Eiropas Savienībai nevajadzētu to turpināt. Es gribētu pamatot šo nostāju, izsakot divus argumentus.

Pirmkārt, šis pasākums ir netaisnīgs. Globalizācijas vai drīzāk konkurences radītais spiediens ietekmē gandrīz visus darba devējus un darba ņēmējus ES mazo uzņēmumu jomā. Tā rezultātā Eiropā ik dienu tiek gan likvidētas, gan izveidotas daudzas darbavietas. Tomēr Eiropas mēroga atbalstu darbavietu likvidēšanas gadījumā ES sniedz tikai saistībā ar lieliem uzņēmumiem, kuros likvidēto darbavietu skaits ir īpaši liels. No mazām firmām atlaisti darbinieki nevar saņemt šāda veida atbalstu, un tādēļ tas ir selektīvs un pilnīgi netaisnīgs pasākums.

Otrkārt, tas ir jautājums, kas, manuprāt, jārisina valstu līmenī, jo šajā līmenī ir pietiekami resursi, informācija un politika.

Miguel Portas, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mēs balsosim par Zviedrijā, Austrijā un Nīderlandē atlaisto darbinieku atbalstīšanu. Tomēr katrs pieprasījums par šā fonda izmantošanu rada man vēl lielākas bažas par tā godīgumu un efektivitāti.

Pirmkārt, runājot par efektivitāti, 2009. gadā fonds ir atbalstījis 16 000 darbinieku — mazu pilīti atlaisto darbinieku jūrā —, un no iespējamiem EUR 500 miljoniem tas ir izdevis EUR 53 miljonus. Otrkārt, par godīgumu — kādēļ Zviedrijas automobiļu rūpniecības darbinieku atbalsta EUR 6 500 apmērā, bet Austrijas automobiļu rūpniecības darbinieks saņem EUR 14 300.

Kā lai es to izskaidroju tekstilrūpniecības darbiniecei no Portugāles, kuras atbalsta apjoms bija tikai EUR 524, ja viņas kolēģe no Katalonijas var saņemt EUR 2 000? Vēl jaunāk, kādēļ Nīderlandes pieprasījumā ir izlaisti darbinieki ar līgumu uz noteiktu laiku, lai gan viņi ir cietuši visvairāk? Šo fondu nedrīkst izmantot, lai palielinātu bezdarba līmeņa atšķirības vai uzsvērtu nevienlīdzību starp bagātajām un perifērajām valstīm.

Marta Andreasen, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība ir izveidojusi budžeta instrumentus, lai sniegtu atbalstu darbiniekiem, kuri ir atlaisti pasaules tirdzniecības modeļu lielu strukturālu izmaiņu rezultātā, turklāt daudzas no šīm izmaiņām tieši vai netieši veidā ir ietekmējusi Eiropas Savienība.

Tomēr tā ir sadrumstalota pieeja. Subsidējot atsevišķās nozarēs darbu zaudējušo cilvēku mācības, situācija minētajās nozarēs netiks atrisināta un netiks palīdzēts izveidot alternatīvu nozari, kas varētu uzņemt šo darbaspēku. Tā ir tikai nodokļu maksātāju naudas izšķiešana. Ja Eiropas Savienība patiešām vēlētos palīdzēt Eiropai izklūst no krīzes, tā pētītu krīzes cēloņus un censtos tos novērst, taču ES vēlas, lai to uzskata par labdarības iestādi, kas nāks izglābt nabadzīgos.

Protams, šādi rīkojoties, Eiropas Savienība sākumā saņems krīzes ietekmēto cilvēku atbalstu. Turklāt ziņojumā un balsojumam iesniegtajā rezolūcijas priekšlikumā nav norādīts, kāds būs šo subsīdiu mērogs, proti, uz cik nozarēm un uz kādu konkrētas nozares uzņēmumu skaitu tās attieksies. Vissatraucošākais ir tas, ka

ziņojumā ir uzsvērtā vajadzība paātrināt subsīdiju izmaksu, nemaz nepieminot vajadzību sniegt pierādījumus, ka līdzekļus piešķir atbilstošajiem cilvēkiem un atbilstošajiem nolūkiem. Vēl ļaunāk, ziņojumā nav aicināts regulāri uzraudzīt subsīdiju sekas, iekļaujot to izvērtēšanu programmu vispārējās novērtēšanas procesā saistībā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam.

Kolēģi, mēs runājam par nodokļu maksātāju naudu, un daudzi no tiem arī ir zaudējuši darbu, taču nesāņem subsīdijas, daudzi no viņiem piedzīvo nopietnas finansiālās problēmas. Kā mēs varam tik necienīgi izturēties pret viņu naudu? Es neatbalstīšu šo rezolūciju un aicinu jūs darīt tāpat.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, globalizācijas pielāgošanas fonds ir Eiropas Savienības instruments, kas sniedz finansiālu atbalstu darbiniekiem, kurus ir ietekmējušas pasaules tirdzniecības modeļu lielas strukturālās izmaiņas. Tagad Globalizācijas pielāgošanas fonds arī sniedz tiešu atbalstu pārmaiņu ietekmētajiem cilvēkiem manā dzimtenē. Esmu vairākkārt norādījusi, ka Globalizācijas pielāgošanas fondu nedrīkst kļūdaini uzskatīt par starptautisko uzņēmumu rezerves risinājumu; tam ir jāstrādā, lai tieši palīdzētu ietekmētajiem pilsoņiem. Tādēļ es atbalstu kontroles mehānismus un gribētu redzēt regulārus *Steiermark* ziņojumus par progresu. Šis fonds tiek izmantots tieši tā, kā tas sabiedrībai visvairāk vajadzīgs, proti, palīdzot tieši cietušajiem cilvēkiem. Tas, ko Eiropas Savienība dara savu pilsoņu labā, ir vērtējams pozitīvi.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, esmu gandarīts, ka mēs šodien debatējam par to, kā cīnīties ar globālo krīzi un īpaši ar bezdarbu. Protams, tie ietekmē ļoti daudzus nevainīgus uzņēmumus, kuri gluži vienkārši saņem pārāk maz pasūtījumu un tāpēc zaudē apgrozījumu. Tādējādi arī tie cieš no likviditātes trūkuma un tāpēc zaudē savu kredītvērtību.

Esmu pateicīgs, ka šeit tiek veltīta īpaša uzmanība maziem un vidējiem uzņēmumiem. Es uzskatu, ka pārejas atbalsts ir īpaši būtisks, lai palīdzētu tiem turpināt strādāt un izmantot priekšrocības, ko sniedz visas tirgū radušās piemērotās un jaunās iespējas. Mums ir rūpīgi jāanalizē ar šo finansējumu panāktie rezultāti, lai noskaidrotu, kad esam izmantojuši labāko praksi, kad mums patiešām ir izdevies palīdzēt nodrošināt darbavietas un, pats galvenais, kādos gadījumos mēs esam panākuši to, ka atlaistie darbinieki pēc iespējas ātrāk un efektīvāk no jauna iekļaujas darba tirgū.

Tagad tas ir jautājums par ātru palīdzības sniegšanu, tādēļ es arī atbalstu pēc iespējas ātrāku fonda izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz *Steiermark* Austrijā, kur ir ietekmēts vesels automobiļu ražošanā iesaistīts reģions un kurā ir iesaistīti daudzi piegādātāji, kam, protams, ir īpaša nozīme infrastruktūras jomā. Manuprāt, ir labi, ka šie EUR 5,7 miljoni kļūst pieejami. Tomēr saistībā ar to es vēlos lūgt, lai tiktu analizēti visi gadījumi, par kuriem šodien šeit pieņemsim labvēlīgu lēmumu, un lai tikai nauda netiek piešķirta bez pierādījumiem, ka to izmanto atjaunošanai vai jaunu uzņēmumu izveidei un ka aktīva saimnieciskā darbība ļaus šim reģionam nākotnē atgūt to spar, kāds tam bija līdz šim. Paldies, komisāra kungs!

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Austrijas pieteikums atbalsta saņemšanai no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) attiecas uz deviņu *Steiermark* automobiļu rūpniecības nozares piegādātāju bijušajiem darbiniekiem. Ja mēs šo gadījumu aplūkojam rūpīgāk, uzreiz redzams, ka tas ir klasisks EGF gadījums, proti, korektīva atbalsta sniegšana. Tieši to EGF var sniegt, un tādēļ to izveidoja, citiem vārdiem sakot, lai palīdzētu tiem, kurus tieši ietekmē globalizācijas nelabvēlīgās sekas un kuriem, negaidīti zaudējot darbu, ir jācieš no finanšu tirgu spekulantu bezatbildības sekām.

Diemžēl *Steiermark* raksturo tā lielā atkarība no pieprasījuma automobiļu rūpniecībā. Tas nozīmē, ka pašreizējā krīze tirgū, jo īpaši saistībā ar pieprasījumu pēc automašīnām, ir nelabvēlīgi ietekmējusi veselu reģionu. Automobiļu pārdošanas apjoms ir samazinājies par 59,4 %. Šajā saistībā EUR 5,7 miljoni ir lielisks ieguldījums atlaisto darbinieku atkārtotā integrēšanā darba tirgū. Citiem vārdiem sakot, pateicoties šim ieguldījumam, darbinieki varēs apmeklēt vietējās nodarbinātības organizācijas, jo īpaši automobiļu rūpniecības jomā, un vienlaikus tiks veicināta tādu pasākumu īstenošana, kas orientēti uz darbinieku sagatavošanu un kvalificēšanu.

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Dāmas un kungi, šonedēļ mums ir jāizsaka savs viedoklis par Eiropas Komisijas priekšlikumu piešķirt līdzekļus no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda trīs gadījumos — Zviedrijā, Nīderlandē un Austrijā. Diemžēl jau atkal mums ir jāpieņem lēmums par trim nesaistītiem un ļoti atšķirīgiem gadījumiem.

Es vēlētos norādīt, ka Eiropas Parlaments vienā gadījumā jau ir aicinājis Komisiju sagatavot individuālas līdzekļu piešķiršanas prasības atsevišķai izskatīšanai un apspriešanai. Prasības atkal ir saistītas ar virkni neskaidrību. Piemēram, Zviedrijas prasības gadījumā nav skaidrs, cik liels līdzekļu apjoms tiks izmantots, un Austrijas gadījumā ir pārstēdzošs pieprasīto līdzekļu apjoms katrai personai, kura zaudē darbu. Kamēr iepriekšējo projektu ietvaros vienai personai tika pieprasītas summas vairāku simtu eiro apjomā, Austrija lūdz EUR 14 300 katram bezdarbniekam. Mums nav pārliecības, ka ierosinājumi atbilst globalizācijas fonda izveides mērķiem, un mēs neatbalstām šo līdzekļu piešķiršanu.

Paul Rübige (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos izmantot „zilo kartīti” tikai viena labojuma veikšanai. Atbalsts Austrijas gadījumā netiek piešķirts tikai vienai personai.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā jūs redzat, šī nenoliedzami ir Austrijas problēma, un Štīrija, viena no mūsu smagi cietušajām federālajām zemēm, mums rada lielas bažas, ņemot vērā, no vienas puses, tās automobiļu rūpniecībā iesaistīto iedzīvotāju daļu, kas pārsniedz vidējo proporciju, un, protams, nesamērīgi augsto šo preču eksporta rādītāju, no otras puses. Kā minēts iepriekš, pasaules mēroga pieprasījuma kritums kopā ir izraisījis 744 atļaušanas gadījumus, un mēs esam ļoti gandarīti, ka 400 no skartajiem cilvēkiem saņems atbalstu ar Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda palīdzību. Tas ir ļoti atbalstāms solis.

Šajā gadījumā — un tas ir precizējams arī saistībā ar iepriekšējā runātāja teikto — runa nav par subsīdijām vienkāršas pārstrukturēšanas veikšanai, bet gan par atbalsta sniegšanu atsevišķiem darbiniekiem, nodrošinot palīdzību saistībā ar iztikas izdevumiem un tālākizglītības pasākumiem. Šajā jautājumā es piekrišu *Cornelissen* kungam, kurš norādīja, ka šī tālākizglītība īpaši ir jāsaista ar nākotni. Nākotnē mums ir nepieciešami labāk mācīti darbinieki, un pārkvalifikācija tehnoloģijas un atjaunojamo energoresursu jomā nenoliedzami ir vērtīgs pasākums. Štīrija to noteikti atbalstīs.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šādās debatēs ir vērts atcerēties, ka globalizācija ir radījusi Eiropas bagātību, darba vietas un piesaistījusi ieguldījumus. Preču eksports ir bruģējis ceļu jauniem uzņēmējdarbības veidiem un lielu uzņēmumu izveidei. Imports iedzīvotājiem ir sniedzis pārtikušas dzīves iespējas, nodrošinot lētas preces un pakalpojumus, kas kopumā ir nodrošinājuši atjaunošanos.

Plaša mēroga pārmaiņas norisinās nepārtraukti, ļaujot rasties jauniem uzņēmumiem, darba vietām un iespējām. Šīs plašās pārmaiņas ietekmē visu sabiedrību, un mums nekad nevajadzētu censties tās novērst. Tomēr ir jācenšas nodrošināt vieglāku pāreju šo pārmaiņu skartajiem cilvēkiem. Katras dalībvalsts pienākums būtu nodrošināt, lai pāreja noritētu droši un sniedzot virkni iespēju.

Eiropas Savienība nevar nodrošināt šādas iespējas tikai ar viena fonda palīdzību. Pārmaiņas ir pārāk lielas un nozīmīgas. Ja mēs domājam, ka situācija ir atrisināma ar globalizācijas fonda palīdzību, tad mūsu izpratne par situāciju nav adekvāta. Mēs iebildām pret šāda fonda izveidi. Tomēr mēs izprotam, ka automobiļu rūpniecības jomā Eiropa šobrīd atrodas īpašā situācijā. Eiropas un dalībvalstu līmenī eksistē dažādas atbalsta iespējas, un mūs apdraud ne tikai izkropļojumi, ko rada valsts subsīdiju piešķiršana atsevišķiem tirgus dalībniekiem, bet arī šo izkropļojumu palielināšana, ja uzņēmumi un rūpniecība dažādos reģionos negūs vienlīdzīgu atbalstu. Ņemot vērā minēto, mēs balsosim par šā ierosinājuma pieņemšanu, jo subsīdiju piešķiršanas procesā mēs jau esam nonākuši tik tālu, ka, nepiešķirot atbalstu, tiktu kropļota konkurence. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka turpmāk mēs šādi nevaram turpināt.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos uzsvērt, ka mūsu izveidotais Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir paredzēts tam, lai uzlabotu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas. Tādējādi šobrīd mums patiešām ir jāveic būtiski pasākumi. Šī ir pieeja, kuru mēs izmantojam, izskatot lietas Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda grupas ietvaros, lai nodrošinātu darbinieku iekļaušanu darba pasaulē un darba vietu saglabāšanu, jo sociālā integrācija nav iespējama bez profesionālās integrācijas.

Otrs aspekts, ko es vēlētos uzsvērt, ir fakts, ka automobiļu rūpniecības nozare ir skarta ļoti smagi, un es aicinu automobiļu ražotājus, kurus ir negatīvi ietekmējusi krīze, pielāgot ražotos produktus jaunajiem vides mērķiem un patērētāju jaunajām vajadzībām. No tā ir atkarīga nozares nākotne.

Visbeidzot es aicinu ikvienu atbalstīt Budžeta komitejas priekšlikumu, kā arī pateicos *Böge* kungam par ierosinājumu un, tāpat kā *Rübige* kungs, aicinu pārraudzīt mūsu īstenotās politikas sekas.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pagājušajā gadā mēs apstiprinājām vairākus līdzīgus Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu piešķirumus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus

skāra pasaules tirdzniecības modeļu būtisku strukturālu pārmaiņu sekas. Ekonomikas krīze ir smagi skārusi tirdzniecību visā pasaulē.

Varu jūs informēt, ka manā dzimtajā reģionā pēdējā gada laikā dzelzs un tērauda ražošanas nozarē darbu ir zaudējuši aptuveni 2 500 darbinieku, aptuveni 700 darbinieku ir atlaisti kuģubūves nozarē un ir paziņots, ka sekos aptuveni 6 000 darbinieku atlaišana dzelzceļa transporta nozarē. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir būtiski būt gataviem daudziem līdzīgiem pieteikumiem, kas ekonomikas krīzes rezultātā tiks iesniegti 2010. gadā. Spēkā esošajai procedūrai ir jābūt vienkāršai, lai dalībvalstu un saņēmēju piekļuve instrumentam būtu viegla. Zviedrija palīdzībai pieteicās jūnijā, Austrija — jūlijā un Nīderlande — augustā, tādējādi redzams, ka kopš minēto valstu pieteikumu iesniegšanas ir pagājuši vairāki mēneši. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka procedūrai ir jābūt vienkāršai.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, tā kā pirms dažām nedēļām es piedalījos Parlamenta sēdē, kurā notika balsojums par globalizācijas finansējuma piešķiršanu mana vēlēšanu apgabala iedzīvotājiem Limerikā, kas bija zaudējuši darbu saistībā ar uzņēmuma *Dell* pārcelšanu uz Poliju, un ņemot vērā, ka pavasarī *Waterford Crystal* darbinieki vēlēšies saņemt līdzīgu atbalstu, ir pašsaprotami, ka es atbalstu šovakar šeit izteikto ierosinājumu attiecībā uz Zviedriju, Austriju un Nīderlandi.

Tika norādītas vairākas novirzes no normas, un es tās īsumā atkārtošu. Pirmkārt, manuprāt, ir jāaplūko sākšanas datums. Otrkārt, laika periodam ir jāietver norises ilgums, nevis tikai konkrētie divi gadi, kā tas ir pašlaik. Treškārt, ir ļoti būtiski, lai nebūtu pārmērīgas administratīvās prasības, jo īpaši no valsts aģentūru puses. Ceturtkārt, un tas ir vēl būtiskāks aspekts, uzņēmējiem būtu jāsniedz pēc iespējas lielāks atbalsts. 35 % jaunizveidoto uzņēmumu ES ir radījuši darba vietas zaudējušie cilvēki. Ja viņiem tiks sniegta palīdzība, viņi pārvarēs ar situāciju. Grūtības veicina ideju rašanos, un, manuprāt, ir ļoti būtiski, lai mēs viņiem sniegtu visu iespējamo palīdzību.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ja mēs pieņemam, ka lielākā daļa darba vietu visā Eiropā, ne tikai manā dzimtajā Austrijā, ir apdraudētas globalizācijas seku dēļ, tad mums īpaši ir jāņem vērā, ka tā rezultātā ir apdraudēti arī gados jaunie darba ņēmēji — starp tiem arī tādi, kuri vēl nav reģistrēti kā bezdarbnieki, jo viņi tikai pavisam nesen ir beiguši mācību kursus vai izglītības iestādi. Mums īpaši jā rūpējas (un tas, pirmkārt, attiecas uz Austriju), lai šo darbinieku atbalstam, kuri pirmo reizi ir jāintegrē darba tirgū, mēs izmantotu šāda veida instrumentus un sniegtu viņiem iespēju iekļūt Eiropas darba tirgū, izmantojot arī Eiropas Savienības atbalstu.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, manuprāt, debates ir nepārprotami apliecinājušas, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds darbojas, un mēs varam apgalvot, ka līdz šim tas ir izmantots desmitiem reižu, vienmēr sniedzot būtisku labumu šo fondu izmantojušajiem cilvēkiem. Būdam komisārs, es vienmēr esmu centies iepazīties ar nozarē gūtajiem rezultātiem, kas, protams, nav precīza analīze, bet tikai tieša pieredze, un esmu bijis gandarīts, redzot, cik pozitīvu vērtējumu fonds ir saņēmis jomās, kurās tas ir izmantots.

Debates ir uzjundījušas vairākus nopietnus jautājumus, uz kuriem ir nepieciešama atbilde un skaidri un reālistiski formulēts viedoklis. Pirmkārt, ir priekšstats, ka fondu var izmantot tikai lielu uzņēmumu gadījumos. Par laimi, pieredze rāda, ka fondu var izmantot ikviens neatkarīgi no tā, vai ir iesaistīta liela vai maza valsts vai liels vai mazs uzņēmums, kas arī bija mūsu sākotnējais nodoms. No jauna pielāgotie noteikumi sniedz nepārprotamu iespēju šo fondu izmantot arī mazu un vidēju uzņēmumu darba ņēmēju gadījumā krīzes skartajās nozarēs. Tādējādi fonds darbojas, neveicot diskrimināciju un nevienu nenostādot nelabvēlīgākā situācijā.

Es arī vēlētos uzsvērt būtisku fonda iezīmi, proti, tā ir palīdzības sniegšana cilvēkiem, nevis uzņēmumiem, un tādēļ, raugoties no šāda viedokļa, mēs nevaram to uzskatīt par eksistences atbalsta mehānismu uzņēmumiem, kuriem ekonomiskā ziņā nav reālistisku pastāvēšanas izredžu, drīzāk gan pretēji. Fonds palīdz atlaistajiem cilvēkiem atrast darba vietu nozarēs, kurās šīs darba vietas eksistē. Tādējādi tas ir fonds, kas būtībā īsteno un veicina pārstrukturēšanu.

Kādā runā tika paustas bažas par dzimumu nevienlīdzību. Šķiet, ka tā bija *Harkin* kundzes runa. Šī nevienlīdzība, kas ziņojumu līmenī patiešām pastāv, tikai apliecina, ka krīze, jo īpaši tās pirmajā posmā, būtiski skāra nozares, kurās dominē vīriešu darbaspēks. Arī šodien mēs runājam par automobiļu rūpniecību un būvniecību, citiem vārdiem sakot, par divām nozarēm, kurās galvenokārt ir nodarbināti vīrieši. Krīze specifiskā veidā ir mainījusi darba tirgus struktūru, un es pamanīju prezidenta *Obama* kunga paziņojumu, kurā viņš teica, ka šā gada beigās lielākā daļa ASV darba tirgū aktīvi iesaistīto darba ņēmēju būs sievietes. Tādējādi arī Amerikas Savienotajās Valstīs nozarēs, kurās dominē vīriešu darbaspēks, krīze ir radījusi

pārsteidzošas sekas. Attiecībā uz šo jautājumu fonda koncepcijā vai struktūrā nepastāv nekāda dzimumu nevienlīdzība.

Protams, debates aktualizēja arī vairākas idejas par to, kā būtu iespējams pārveidot un uzlabot fondu. Man jāsaka, ka Parlaments, protams, neuzskata fondu par kaut ko nemainīgu, kas kā Pallādas Atēna ir radies no Zevas galvas. Tā ir cilvēku veidota institūcija, ko vienmēr ir iespējams pilnveidot, pamatojoties uz pieredzi un diskusijām. Tādējādi, manuprāt, šajā ziņā nepastāv būtiski šķēršļi.

Tika izvirzīts arī jautājums par specifisko finansēšanas metodi, citiem vārdiem sakot, par fonda integrēšanu budžetā atsevišķu budžeta pozīciju veidā. Protams, šis jautājums tiks apspriests politiskā līmenī, bet, raugoties no finanšu perspektīvas, šādā veidā nebija iespējams sasniegt rezultātu, un, manuprāt, tas, ka mēs mobilizējam resursus, izmantojot citu, tomēr efektīvu metodi, pēc būtības ir vērtīgi.

Dāmas un kungi, es vēlētos teikt, ka grozīto noteikumu un krīzes radītā spiediena rezultātā mēs, bez šaubām, aizvien vairāk sastapsimies ar individuāliem gadījumiem, bet, kā jau es minēju, Komisija ņem vērā argumentu pārsvaru par labu atšķirīgai pieejai katrā atsevišķā gadījumā, tādēļ mēs turpināsim strādāt, piemērojot šo metodi.

Nobeigumā es vēlētos pateikties Budžeta komitejas sastāvā esošajiem deputātiem un visiem šajā jautājuma iesaistītajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, jo no debatēm ir kļuvis nepārprotami skaidrs, ka ir izskatīti visi strīdīgie aspekti, kas vienmēr ir visos šāda sarežģītības līmeņa lēmumos. Manuprāt, debates un Komisijas priekšlikums arī skaidri parādīja, ka visi šie gadījumi ietilpst Globalizācijas pielāgošanas fonda kompetencē. Tādējādi esmu gandarīts, ka jūsu debates ir apstiprinājušas Komisijas viedokli, un es pieņemu, ka balsojums to apliecinās, vai vismaz es ceru uz to.

Reimer Böge, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man nav vajadzības papildināt komisāra teikto. Es to atbalstu, jo īpaši komisāra runas nobeiguma piezīmes par Globalizācijas pielāgošanas fonda turpmākās attīstības jautājumu saistībā ar citām programmām, jo īpaši Eiropas Sociālo fondu, par ko mums, protams, būs citas intensīvas kopīgas debates.

Ir pilnīgi skaidrs, ka šis Globalizācijas pielāgošanas fonds nespēj neitralizēt strukturālo pārmaiņu sekas, tas nespēj pieņemt un pārvarēt arī globalizācijas radītos izaicinājumus, un tas, protams, nav tā iecerētais mērķis. Tomēr šis fonds neapšaubāmi var palīdzēt minēto problēmu skartajām personām, kuras pēc atlaišanas darba iespēju ziņā atrodas sarežģītā situācijā, un tas var sniegt šīm personām iespēju vēlreiz atrast darbu, iegūstot kvalifikāciju. Lai gan bija debates par subsidiaritātes principu, kam šajā kontekstā, protams, arī ir nozīme, mums šis fonds būtu jāveicina un jāatbalsta kā papildu fonds visiem citiem mūsu rīcībā esošajiem instrumentiem Eiropas Sociālā fonda ietvaros.

Šobrīd es gribētu piebilst tikai to, ka dalībvalstu un Eiropas Savienības budžeta ietvaros noteikti eksistē programmas, kuru gadījumā iemesli apšaubīt izdevumu jēgu ir lielāki nekā šā fonda gadījumā, kas tiešā veidā sniedz palīdzību cilvēkiem, kuri atrodas sarežģītā sākotnējā situācijā.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien.

18. Eiropas mikrofinansēšanas instruments nodarbinātībai un sociālajai integrācijai (“Progress”) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Göncz kundzes ziņojums (A7-0050/2009) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko izveido Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai integrācijai (mikrofinansēšanas instruments „Progress”) (COM(2009)0333 - C7-0053/2009 - 2009/0096(COD)).

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es pamanīju, ka iepriekšējās debatēs jūs norādījāt, ka debates, kuras tūlīt sāksim, būs par programmu „Progress”.

Tomēr šā Parlamenta lēmums, ko ir apstiprinājusi Priekšsēdētāju konference, nosaka, ka mēs balsosim tikai par mikrofinansēšanas instrumentu. Tāpēc es uzskatu, ka šis precizējums ir būtisks. Šis ir debates par mikrofinansēšanu, nevis par programmu „Progress”.

Kinga Gőncz, referente. – (HU) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze, un esmu arī ļoti pateicīga par šo precizējumu, jo tas, ka mēs tagad apspriedīsim mikrofinansēšanas instrumentu, ir ļoti būtiski. Es vēlētos aicināt arī komisāru Špidla piedalīties turpmākajās debatēs. Sākumā es vēlētos norādīt, ka, kļūstot par šīs programmas referenti, es domāju, ka mani gaida ļoti vienkāršs darbs, ņemot vērā plašo atbalstu un vienprātību šajā jautājumā, par ko mēs varējam pārliecināties arī debatēs. Šis atbalsts bija plašs daudzējādā ziņā. No vienas puses, kā krīzes pārvarēšanas instruments šis mehānisms sniegs atbalstu tieši tiem cilvēkiem, kuri atrodas vissmagākajā situācijā, ir zaudējuši darbu un kuriem nav piekļuves kredītam vai palīdzībai finanšu krīzes dēļ.

No otras puses, šis instruments ir tipisks līdzeklis, ar kura palīdzību cilvēkiem netiek dotas zivis, bet gan makšķere. Tas veicina tieši tāda veida radošumu, kāds mums ir nepieciešams, lai nodrošinātu pozitīvu krīzes risinājumu. Trešais aspekts, kas ir saņēmis un turpina saņemt plašu atbalstu, ir Eiropas Savienības resursus pieauguma fakts, kas, manuprāt, ir finanšu ministru sapnis. Daļu resursu sniedz Eiropas Investīciju banka, bet citi resursi nāk no citām komercbankām, jo galveno risku segs Eiropas Savienība, tādējādi atvieglojot citu dalībnieku riska uzņemšanās iespējas.

Kā jau minēju, programmas saturam ir plašs atbalsts. Es domāju, ka, pateicoties šiem aspektiem, problēma, kas raisīja debates diskusiju laikā ar Padomi un Komisiju, bija saistīta ar jautājumu par to, kādus resursus Eiropas Savienība izmantos, lai finansētu šo konkrēto galveno risku, ko tā ir uzņēmusies. Otrs strīdus objekts bija to resursu apjoms, ar kuru palīdzību varētu sākt instrumenta darbību un kuri faktiski spētu piesaistīt citus būtiskus finansējuma avotus. Padome un Komisija sākotnēji ierosināja, ka EUR 100 miljonu būtu jāpiešķir no programmas „Progress”, ko galvenokārt izmanto, lai sagatavotu politikas programmas sociālās atstumtības novēršanai un vienlīdzīgu iespēju atbalstam.

Mēs savukārt jau pašā sākumā teicām, ka programmu „Progress” nedrīkst pakļaut nekādām briesmām, jo pašreizējās krīzes apstākļos tā ir nepieciešama pat vairāk nekā iepriekš. Mums nav arī pieņemama nemākulīga darbošanās ar programmu „Progress” tādā mērā, ka tas patiešām varētu radīt tās apdraudējumu. Parlaments debašu laikā ļoti vēlējas panākt kompromisu. Mēs arī organizējām trīs neformālas triju pušu sarunas, vienai no tām turpinoties līdz pat agrai rīta stundai, un šo sarunu ietvaros mēs ierosinājām darboties ar programmu „Progress” tā, lai tās darbība netiktu apdraudēta. Mēs teicām, ka, ņemot vērā sākotnējo ierosinājumu, mēs varētu paredzēt programmas sākšanu pat ar EUR 100 miljoniem, nevis EUR 150 miljoniem.

Parlamenta 2010. gada budžeta projekta ietvaros tika atrasti resursi EUR 25 miljonu apmērā, ļaujot sākt programmas darbību 2010. gada sākumā. Parlaments šos resursus spēja atrast, neskarot 2010. gada programmu „Progress”. Mēs arī lūdzām šo punktu svītrot no šīs dienas darba kārtības, jo mums neizdevās panākt par to vienošanos. Vēl viens aspekts, ko mēs uzskatījām par problēmu, bija fakts, ka visas trīs reizes prezidentūra uz trīspusējām sarunām ieradās bez pilnvarām, tādējādi tai bija ļoti grūti pienācīgi izskatīt mūsu ierosinājumus.

Es uzskatu, ka Parlamentam ir būtiski par šo jautājumu balsot pēc iespējas drīzāk, pat šīs nedēļas laikā, lai tādējādi šo projektu ar finansējumu EUR 100 miljonu apjomā varētu sākt 2010. gada sākumā, jo tas atbilstu uzstādījumam, ka šis ir krīzes pārvarēšanas instruments un šajā jomā ātrums ir īpaši nozīmīgs apsvērums. Es ļoti ceru, ka komisārs Špidla mums var palīdzēt pārliecināt Komisiju atsaukt tās sākotnējo priekšlikumu par EUR 100 miljonu piešķiršanu no programmas „Progress” finansējuma, lai pēc iespējas drīzāk varētu sākt šīs programmas darbību.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, es vēlētos sākt savu runu, uzsverot šīs iniciatīvas nozīmi mikrofinansēšanas jomā. Pašreizējā krīze rada būtisku bezdarba pieaugumu visās dalībvalstīs, un tā sekas diemžēl vissmagāk skars neaizsargātākos mūsu sabiedrības locekļus. Mikrofinansēšanas instruments ir īpaši paredzēts tam, lai sniegtu atbalstu šīm pilsoņu grupām alternatīvu nodarbinātības iespēju rašanai un ļautu šo grupu pārstāvjiem kļūt par mikrouzņēmējiem.

Es vēlētos sveikt Nodarbinātības komiteju par tās izcili veikto darbu šajā jomā un īpaši uzteikt Gőncz kundzes ieguldījumu šajā iniciatīvā. Es esmu informēts par sarunās starp Parlamentu un Komisiju ieguldīto darbu, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā. ņemot vērā to, ka abas struktūras atbalsta mikrofinansēšanas instrumentu, bija iespējams panākt būtisku progresu attiecībā uz ierosinājuma pamatformulējumu. Šo progresu lielā mērā atspoguļo šodien ierosinātie grozījumi. Protams, sarežģītākais jautājums ir par budžetu. Lai gan, domājams, ka abas struktūras apstiprinās kopējo šā instrumenta budžetu EUR 100 miljonu apjomā, finanšu avotu noteikšana aizvien ir galvenais šķērslis.

Kā jums ir zināms, ierosinājums par mikrofinansēšanu ir daļa no paketes, kas ietver priekšlikumu pārcelt EUR 100 miljonus no programmas „Progress” finansējuma. Jūs esat pieņēmuši lēmumu šonedēļ neveikt

balsojumu par šo otro ierosinājumu. Finanšu līdzekļu pārcelšana no programmas „Progress” ir Padomes sniegts atbalsts, un daudzu dalībvalstu gadījumā tas veido būtisku kopējās paketes elementu. Bez vienošanās par finansējuma avotu šajā jomā mēs nerasnēsim savu mērķi, proti, ātru jaunā instrumenta ieviešanu. Tomēr šodien mēs debatējam par lēmuma formulējumu, ar kuru tiks izveidots jaunais instruments.

Nobeigumā es vēlreiz vēlētos izteikt atzinību referentei par viņas veikto darbu, iesniedzot ziņojumu un grozījumus, kas abām likumdevējām iestādēm sniegs iespēju pievērsties galvenai problēmai, kurai joprojām ir nepieciešams risinājums, proti, finansējumam.

Olle Schmidt, *Ekonomikas un monetārās komitejas (ECON) atzinuma sagatavotājs*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, ja mēs plānojam samazināt bezdarbu, ES un dalībvalstīm ir jāuzņemas lielāka atbildība. Mikrofinansēšanas priekšlikums ir iniciatīva, ko ir centies panākt Parlaments. Šī iniciatīva ir paredzēta jaunu iespēju nodrošināšanai bezdarbniekiem un uzņēmējdarbības iespēju sniegšanai dažām visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām Eiropas Savienībā, tostarp jauniešiem. Priekšlikums ir izstrādāts, lai veicinātu nelielas investīcijas un nodrošinātu izaugsmes iespējas mikrouzņēmumiem.

Pēc dažu nelielu grozījumu un precizējumu veikšanas priekšlikums saņēma plašu Ekonomikas un monetārās komitejas atbalstu. Kā jau šeit tika minēts, debates izraisījās par finansējumu. Komisija ierosināja nepiešķirt papildu finansējumu, tā vietā līdzekļus iegūstot no programmas „Progress” līdzekļiem. Kļūdaini tika apgalvots, ka šo atzinumu atbalsta arī atbildīgā komiteja, jo tas tā nav.

Tāda ir pašreizējā situācija. Jāatzīst, ka man šķiet savāds Padomes ietiepīgais mūsu priekšlikuma noraidījums par EUR 150 miljoniem perioda laikā — tā ir sīkumaina un nožēlojama attieksme šajos grūtajos laikos!

Csaba Őry, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Komisāra kungs, dāmas un kungi, arī no iepriekšējām debatēm mēs varējām gūt iespaidu, ka ekonomikas krīze un jautājums par to, kā no tās izklūt, nodarbina ikvienu no mums un šīm problēmām ir pievērsta plaša uzmanība. Būdam Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas koordinators, es vienkārši vēlētos apstiprināt, ka mēs ikvienā mums iesniegtajā dokumentā atbalstām vienu no mums būtiskākajiem jautājumiem, proti, darba vietu aizsardzību un jaunu darba vietu radīšanu.

Ļaujiet man atgādināt, ka PPE grupa jau ilgu laiku ir izteikusi atbalstu mikrokredītu jautājumam. Patiesībā pirmais šo jautājumu sava pastāvīgā ziņojuma ietvaros Parlamentā iesniedza mans bijušais kolēģis *Zsolt Becsey* 2009. gadā. Tā pamatā bija iepriekš un pašlaik Ungārijā gūtā pieredze, izmantojot šo instrumentu, ko sauca *Széchenyi* karte, un tam bija tāds pats mērķis kā šajā gadījumā: mikrouzņēmumu nodrošināšana ar nelieliem īstermiņa kredītiem. Padomāsim par miesniekiem, maizniekiem, dārzenu tirgotājiem vai, iespējams, pat aptiekāriem. Arī viņus skar krīze. Viņi nodarbina milzīgu skaitu darba ņēmēju. Dažās valstīs šajā nozarē strādā pat vairāk nekā 90 % darba ņēmēju. Tā tas ir, piemēram, Ungārijā attiecībā uz vairāk nekā 90 % kompāniju un uzņēmumu. Viņiem nav nepieciešamas lielas naudas summas, un viņi tāpat nevēlas maksāt lielus procentus. Atsevišķos gadījumos viņiem ir nepieciešams īslaicīgs uzņēmuma kredīts un pagaidu palīdzība.

Komisijas ierosinājums attiecas tieši uz šo problēmu, un, kā minēja referente, šim ierosinājumam ir patiešām plašs atbalsts, un par to ir liela vienprātība. Tādēļ es uzskatu, ka ir būtiski pēc iespējas ātrāk vienoties arī par finansējumu. Mēs arī atbalstām 35 ierosinājumus, ko kopā ar sociālistu, liberāļu un konservatīvo spēku deputātiem iesniedza PPE grupa, jo uzskatām, ka tas garantē iespēju apstiprināt šo instrumentu pirmajā lasījumā un sākt tā darbību pēc iespējas ātrāk.

Pervenche Berès, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es esmu visai pārsteigta. Mēs gatavojamies pieņemt dokumentu, ar ko tiek izveidots novatorisks, būtisks instruments, kas neaizsargātākajiem iedzīvotājiem ļautu pārvarēt krīzi un nākotnē pašiem radīt sev darba vietas. Šis dokuments ir jāpieņem, izmantojot koplēmuma procedūru, bet Padome šeit nav pārstāvēta. Jāpieņem, ka tas ir tādēļ, ka Padomei saistībā ar šo jautājumu mums nav nekā piebilstama un tā neuzskata, ka Eiropas Parlamenta nostāja tai ir saistoša. Jebkurā gadījumā, šāds iespaids mums laiku pa laikam ir radies visā sarunu norises laikā.

Eiropas Parlaments uzņemsies savu atbildību. Pateicoties sadarbībai un konstruktīvai izpratnei starp visām grupām, Parlaments pieņems mikrofinansēšanas instrumentu, kas vairāku gadu garumā ir saskaņoti darbojies, kā Őry kungs mums to atgādināja. Tomēr es vēlētos pievērst uzmanību arī izmēģinājumu projektiem, kurus mēs sākam. Mēs zinām, ka šajā krīzes situācijā neaizsargātākie iedzīvotāji, proti, tie, kuriem nav piekļuves lielām bankām, lai saņemtu kredītus savu iniciatīvu finansēšanai, ar šā instrumenta palīdzību spēj sākt paši savas stratēģijas un tādā veidā paši radīt darba vietas.

Es neatgriezšos pie notikušo sarunu satura, norises un mēroga. Sarunas noritēja atbilstošos apstākļos. Finansējuma jautājums ir nopietnāks. Iepazīstoties ar *Barroso* kunga sāktu iniciatīvu 2008. gada rudenī Eiropas atveseļošanās organizēšanai, redzams, ka šis instruments bija noteikts kā būtisks elements Eiropas Savienības stratēģijas īstenošanai.

Tomēr Komisija mums ir ieteikusi finansēt jaunu iniciatīvu, vienkārši aplaupot jau aktuālu projektu. Mums bija projekts neaizsargātāko iedzīvotāju atbalsta tīklu veicināšanai — projekts „Progress”, kuram Eiropas Parlaments sniedza lielu atbalstu, un mikrofinansēšanas līdzekļu nodrošināšanai Komisija mums iesaka vienkārši izmantot programmai „Progress” piešķirtos līdzekļus.

Šādai viltībai Parlaments nepiekrīt, tādēļ mēs neesam noslēguši sarunas. Šā iemesla dēļ, attiecoties pret šo jautājumu atbildīgi, mēs norādām, ka esam gatavi izskatīt mūsu priekšlikumu kopā ar Spānijas prezidentūru pašā janvāra sākumā: EUR 40 miljonu no budžeta rezervēm, EUR 60 miljonu no programmas „Progress”, pārgrupēti līdzekļi EUR 20 miljonu apjomā, sniedzot iespēju taisnīgi sadalīt slogu. Kad janvārī tiks pieņemta visa pakete, par ko mēs esam pārliecināti, mēs kā Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja uzņemsimies savu atbildību pārraudzīt šīs programmas īstenošanu katrā dalībvalstī, lai nodrošinātu sinerģiju starp dalībvalstīs veiktajiem dažādajiem eksperimentiem.

Marian Harkin, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, es priecājos par iespēju pateikt dažus vārdus par ierosināto mikrofinansēšanas instrumentu. Pirms tam mēs apspriedām Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu un to, kā tas var palīdzēt atlaistajiem darba ņēmējiem konkrētās nozarēs. Mikrofinansēšanas instruments ir vēl viena „mozaikas” daļa, ar kuras palīdzību Eiropas Savienība šajā gadījumā cenšas nodrošināt to iedzīvotāju piekļuvi mikrokreditam, kas nespētu saņemt šo kredītu no iestādēm, kuras mēs varētu definēt kā standarta vai ierastās finanšu institūcijas. Šis instruments viņiem ļautu radīt pašiem savu uzņēmumu un veicinātu uzņēmējdarbību.

Saistībā ar to esmu gandarīta, ka krājaizdevu sabiedrības, kooperatīvās bankas un citas kooperatīvās finanšu iestādes var izmantot fondu, jo šīs iestādes bieži vien ir pieejamākas iedzīvotājiem, kuri vēlas izmantot šo konkrēto instrumentu. Es nezinu par situāciju citās dalībvalstīs, bet Īrijā vienīgā finanšu institūcija, kuras saglabāšanai netika pieprasīta nodokļu maksātāju nauda, bija krājaizdevu sabiedrību kustība — bezpeļņas organizācija, ko vada tās biedri.

Runājot par sociālo iekļaušanu kā ES sociālās politikas daļu, mums ir jānodrošina, lai mūsu rīcības rezultātā sociālā iekļaušana būtu neatņemama mūsu pieņemto lēmumu sastāvdaļa, un visa šī programma ir veltīta sociālajai iekļaušanai. Saistībā ar to es vēlētos izteikt lielu vilšanos, ka pēc šīm trim sarunām ar triju pušu piedalīšanos mēs nespējam panākt vienošanos par šā instrumenta finansējuma avotu.

Manuprāt, radās iespaids, ka Zviedrijas prezidentūra nespēja nodrošināt saturīgas sarunas par konkrēto jautājumu. Es nezinu jūsu viedokli, bet, kā jau minēju, es biju ļoti vilusies, ka vienīgais mūsu strīdus objekts bija 27 dalībvalstīm paredzēta summa ne vairāk kā EUR 40 miljonu apjomā trīs gadu laikā. Acīmredzot daudzi finanšu ministri neatbalstīja faktiskas sarunas. Es nevarēju nedomāt par to, ka daudzi no šiem pašiem ministriem piešķīra miljardus, lai atbalstītu bankas, bet nespēja sniegt atbalstu citām finanšu institūcijām, kas nodrošinātu mikrokredītus cilvēkiem, kuri ir zaudējuši darbu un kuriem būtu grūtības saņemt kredītu no tām pašām bankām, kas ir glābtas.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, mikrokredīti ir nelieli aizdevumi var palīdzēt cilvēkiem, kuri nespēj saņemt kredītu, izmantojot standarta tirgus mehānismus. Kā jau minēts iepriekš, šie aizdevumi var palīdzēt cilvēkiem arī izveidot uzņēmumus un radīt darba vietas, izmantojot savas idejas. Šādi kredīti var palīdzēt cilvēkiem izkļūt no krīzes, ja viņi uz to ir spējīgi.

Mikrokredīti ir arī būtisks instruments sociālās ekonomikas atbalstam. Ņemot vērā šā mehānisma dažādos aspektus un tradīcijas, kopš 2000. gada Eiropas Savienībā tas ir bijis arī populārs vietējās nodarbinātības politikas instruments. Iepriekšminētā rezultātā Parlaments 2006. gadā pēc sava ieskata noteica, ka Eiropas Sociālā fonda resursus var izmaksāt arī mikrokredītu vai subsidētu aizdevumu veidā, kā minēts Regulas par Eiropas Sociālo fondu 11. pantā.

Eiropas Sociālajam fondam ir pieejami līdzekļi EUR 76 miljardu apjomā, un kopā ar līdzfinansējumu summas apjoms ir EUR 118 miljardi! Pat desmitā daļa no šīs summas būtu EUR 11 miljardu, ko dalībvalstis varētu izmantot. Tomēr tās šo summu neizmanto mikrokreditēšanai. Šā iemesla dēļ Komisija izveidoja mikrokredītu pārbaudes posmu, izmantojot instrumentu *JASMINE*, kas arī ir finansēts ar Eiropas struktūrfondu līdzekļiem. Tā kā minētā iniciatīva bija ļoti veiksmīga, tika paredzēts, ka pēc tās būs jauns instruments. Tomēr šo

instrumentu vairs nefinansēs ar līdzekļiem no struktūrfondiem, kuru ietvaros mums ir pieejami miljardi, bet gan ar mazākās Eiropas Savienības nabadzības apkarošanas programmas „Progress” līdzekļiem, kuras ietvaros septiņu gadu laikā kopā ir pieejami tikai EUR 743 miljoni. Šī programma ir paredzēta nevalstiskajām organizācijām, kas nodarbojas ar tīklu veidošanu dalībvalstīs, lai nodrošinātu spiediena grupu visnabadzīgāko cilvēku interešu aizstāvībai. Eiropas romu informācijas birojs 50 % no sava finansējuma saņem no programmas „Progress”. Tas nodarbojas ar valstu un reģionālo informācijas un konsultāciju centru izveidi un pārstāv romu kopienas intereses, jo īpaši Austrumeiropas valstīs.

Ja Parlaments piekritīs Padomei un nosauks šo instrumentu par „Progresu”, kā tas ir ierosināts Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu), Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas piedāvātajos kompromisos, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa neatbalstīs šo instrumentu. Mēs nevaram pieļaut šādus iluzionista trikus — no vienas puses, atņemt naudu nabadzīgajiem, un, no otras puses, izmaksāt to...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Milan Cabrnock, ECR grupas vārdā. – (CS) Dāmas un kungi, ilgstošas finanšu un ekonomikas krīzes laikā ir jāsniedz atbalsts ne tikai bankām un lielajiem uzņēmumiem, bet arī mazām kompānijām un pašnodarbinātām personām. Mēs visi zinām, ka tieši šie mazie uzņēmumi, ieskaitot ģimenes uzņēmumus, rada un uztur lielu darba vietu skaitu. Mēs atbalstām jauna mikrofinansēšanas programmas finanšu instrumenta izveidi nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai, kas sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku uzlabos aizdevumu pieejamību tieši pašnodarbinātām personām, kā arī tikko izveidotiem un ģimenes uzņēmumiem.

Mēs piekrītam resursu piešķiršanai Eur 100 miljonu apjomā šo nelielo aizdevumu garantēšanai noteiktā laika posmā. Mēs uzskatām šo programmu par labu un efektīvu instrumentu aktīvai nodarbinātības politikai un par pozitīvi vērtējamu tā sauktās Eiropas naudas, citiem vārdiem sakot, mūsu naudas izmantošanas veidu. Mēs pilnīgi atbalstām ierosinājumu piešķirt šim finanšu instrumentam nepieciešamos līdzekļus no resursiem, kas sākotnēji bija paredzēti programmai „Progress”. Mēs nepiekrītam līdzekļu piešķiršanai mikrofinansēšanas instrumentam no rezervēm vai citām budžeta nodaļām. Programmas „Progress” resursi, kas ir EUR 700 miljonu apjomā, ja esmu pareizi informēts, tiek izmantoti pētniecības un analīzes tīklu veidošanai. Neviens programmas „Progress” resursu daļa nav asināta tieša atbalsta sniegšanai cilvēkiem, kuri meklē darbu, vai darba vietu radīšanai. Es neapšaubu, ka tīklu veidošana un analīze un pētījumu izstrāde ir būtiska. Tomēr šajā uzņēmējiem un darba ņēmējiem grūtajā periodā par prioritāti es uzskatu šo no ES budžeta saņemto resursu izmantošanu tādām programmām, kas ir paredzētas tieši darba devējiem un darba ņēmējiem.

Thomas Händel, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, personām, kuras ir zaudējušas darbu, kurām draud bezdarbs un, pirmkārt, personām, kurām ir grūtības piekļūt tradicionālajam kredītu tirgum, paredzētais mikrofinansēšanas instruments ir labas gribas apliecinājums un pēc būtības iniciatīva, ko mūsu grupa atbalsta. Tomēr Komisijas un Padomes līdzšinējie sasniegumi šajā procesā gluži vienkārši ir nepietiekami un attiecībā uz atsevišķiem aspektiem — aplami, un mūsu grupa to nevar atbalstīt.

Mūsu pirmā kritika ir saistīta ar jautājumu par kopējām apropiācijām. Apspriešot priekšlikumus par kopējām apropiācijām nav atbilstošs bezdarba apkarošanas programmai, un to diez vai var saukt par mikrofinansēšanas programmu. Labākajā gadījumā tā ir nanofinansēšanas programma!

Otrkārt, mēs principiāli iebilstam pret šāda veida iluzionistu trikiem, kuriem nav nekādas ietekmes un kuri tiek finansēti uz citu programmu rēķina, un kuri tādējādi vienkārši beidzas ar neveiksmi.

Treškārt, mēs uzskatām, ka šādas programmas veiksmi un ilgtspējībai ārkārtīgi būtiskas ir konsultācijas un treniņi. Daudzi jaunizveidoti uzņēmumi cieši neveiksmi, jo īpaši mikrofinansēšanas jomā, tādēļ tas ir jāņem vērā programmas ietvaros.

Ceturtkārt, ir jānodrošina, lai gadījumos, kad dalībvalstīs kāda persona izmanto programmu, netiktu pārtraukta sociālās nodrošināšanas pabalstu izmaksa, pretējā gadījumā programmai nebūs nekādas ietekmes. Ilgstoša bezdarba apkarošana šādā veidā nav iespējama. Mēs noraidīsim šādā formā sagatavotu programmu.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtais lēmuma projekts, ar ko izveido Eiropas mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jomā, savā būtībā ir projekts, kas pielāgo oriģinālo programmu „Progress” pašreizējai Eiropas ekonomikas realitātei, kuru iezīmē finanšu un ekonomikas krīze.

Komisija ierosina atbalsta sniegšanu mazajiem uzņēmumiem mikrokredītu veidā, radot stimulu nodarbinātības saglabāšanai un radīšanai krīzes skartajos reģionos. Tomēr, ja mēs vēlamies īstenot šo mērķi, mums ir

jānodrošina, lai pieejamie finanšu resursi netiktu izlietoti sociālajiem pabalstiem vai patēriņam. Tie ir jānovirza tikai saprātīgiem un ilgtspējīgiem uzņēmējdarbības pasākumiem, izmantojot objektīvi izmērāmus kritērijus un pārredzamas procedūras.

Tādēļ ir ļoti būtiski pieprasīt, lai galīgie aizdevumu izsniedzēji vispusīgi izvērtētu pieteikumu iesniedzēju uzņēmējdarbības plānus, uzņēmējdarbības projektu riskus, kā arī ieguldīto līdzekļu atgriešanu. Tādējādi es uzskatu, ka ir ļoti nepieciešams sniegt atbalstu un īstenot Ekonomikas un monetārās komitejas grozījumus, kas Komisijas ierosinājumam sniedz saprātīgu pamatu.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, ņemot vērā nodarbinātības situācijas pasliktināšanos, ir dīvaini, ka Parlamentā pastāv opozīcija šai lieliskajai un nozīmīgajai programmai.

Prognozes liecina, ka nākamgad Eiropā bezdarbnieku skaits pieaugs par 10 miljoniem cilvēku un personas ar nestabilāku darba statusu sagaida grūtāki laiki. Šie dati akcentē ieguldījumu nozīmi uzņēmējdarbībā.

Uzņēmumi, kas tikai sāk savu darbību, vienmēr sastopas ar lielākajām grūtībām saņemt banku izsniegtus aizdevumus. Piemēram, vairāk nekā 93 % uzņēmumu Somijā ir mikrouzņēmumi, kuros nodarbināti mazāk nekā 10 cilvēki, un tomēr šie mazie uzņēmumi nodarbina 46 % no darba ņēmēju kopskaita. Tādējādi, reaģējot uz šo nodarbinātības krīzi, ES ir pamats izveidot mikrofinansēšanas instrumentu un tādā veidā sniegt atbalstu arī tām programmām atsevišķās dalībvalstīs, kuras cenšas sasniegt šo pašu mērķi.

Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka šai programmai būs nepieciešama vispusīga pieeja. Atbilstoši pārējām nozarēm ir jāattīsta arī sociālo pabalstu, atvaļinājumu un pensiju sistēma. Eiropā īpaši trūkst augsta riska finansējuma un turīgu privāto investoru ("biznesa eņģeļu"), kuri būtu gatavi veikt ieguldījumus darbību nesen sākušā uzņēmumā. Uzņēmējdarbības izglītība un saiknes ar darbu un nodarbinātību būtu jāatbalsta arī visos izglītība līmeņos un būtu jāorganizē lielāks skaits jauniešu semināru un uzņēmējdarbības inkubatoru, kā arī šīm iniciatīvām jānodrošina plašāka piekļuve līdzekļiem.

Mikrofinansēšana var darboties tikai kā šādas visaptverošas pieejas elements, kurā jauno mazo uzņēmēju situācija un kopējā vide, kur tie darbojas, sniedz faktiskas iespējas veiksmīgai un izdevīgai uzņēmējdarbības turpināšanai.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atbalstu šo iniciatīvu. Bezdarbs ir lielākā no problēmām, ar kurām pašlaik saskaramies, un viss, ko varam darīt tā iesaيدا mazināšanai, ir būtiski mūsu sabiedrību labklājībai.

Tomēr, manuprāt, ierosinājums par EUR 100 miljoniem trīs gadu periodam nav pietiekami vērienīgs, ņemot vērā bezdarba pieaugumu. Esmu arī pārsteigts, ka piedāvātais finansējums nav jauns līdzekļu piešķirums un ka mēs faktiski atņemsim vienam, lai dotu otram laikā, kad, kā jau minēts, visi pieejamie līdzekļi būtu jāizmanto shēmām, kas jau darbojas programmas „Progress” ietvaros.

Mums jādara viss iespējamais, lai ātri panāktu vienošanos ar Spānijas prezidentūru pēc iespējas drīzākai programmas darbības sākšanai. Padomei ir tādas pašas saistības labi sagatavoties un tikties ar Parlamentu, lai izskatītu mūsu rūpju iemeslus. Šis nav īstais laiks, lai Padome strīdētos par šādu nelielu līdzekļu apjomu.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – De Rossa kungs, vai jums ir ienācis prātā, ka bezdarbam Īrijā ir ļoti liela saistība ar Īrijas ilgstošo dalību eiro zonā, kas nozīmē, ka Īrija nevar veikt devalvāciju, mazināt procentu likmes un veikt jebkādas kvantitatīvu atvieglojumu pasākumus?

Vai jums ir ienācis prātā, ka tā vietā, lai ubagotu iesaistīto Eiropas Savienības valstu atbalstu, iespējams, būt labāk, ja Īrija atteiktos no eiro?

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es nebūt neiebilstu un centīšos atbildēt uz ierastajām no šā Parlamenta galēji labējiem politiskajiem spēkiem dzirdamajām aplamībām. Bez eiro Īrijas ekonomika tagad atrastos bezizejā.

Kā jau norādīju, šis nav īstais brīdis, lai Padome strīdētos par nelielu līdzekļu apjomu, ņemot vērā nodarbinātības krīzes mērogu, kopējā budžeta apjomu un drošību saistībā ar atbalstu, ko dalībvalstis un faktiski Eiropas Centrālā banka ir sniegusi banku sektoram, kas, starp citu, neizsniegs aizdevumus cilvēkiem, kurus mēs cenšamies atbalstīt. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka, ja Padomei ir labā griba, mēs varam panākt vienošanos, pamatojoties uz mūsu referentes pragmatisko pieeju. Es ļoti ceru, ka viņi to drīz izdarīs.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, ņemot vērā šīs debates, būtu jāpievērš uzmanība faktam, ka Eiropas Komisijas īstenotajā stratēģijā tiek pilnīgi ignorēta nodarbinātība jūrnieceības ekonomikā. Saskaņotas jūrnieceības nozares politikas neesība daudzu gadu gaitā ir bijis iemesls šīs nozares pagrimumam Eiropas Savienībā, lai gan mums būtu jāaptver, ka tas ir milzīgs darba tirgus.

Turklāt ignorētā kuģubūves rūpnieceība, kas faktiski ir iznīcināta, pateicoties Tālo Austrumu valstu dempinga politikai, nav guvusi arī Eiropas Komisijas atbalstu. Manā dzimtenē Polijā Eiropas Komisijas rīcība ir novedusi pie kuģubūves rūpnieceības sabrukuma, kā rezultātā vairāki tūkstoši cilvēku tiešā veidā ir zaudējuši darba vietas, kamēr aplēses liecina, ka netieši zaudēto darba vietu skaits sasniedz gandrīz 80 000. Tomēr šī nozare nepazudis no pasaules ekonomikas. Saskaņā ar pēdējos gados novērojamo modeli šī nozare uz Eiropas darba tirgus rēķina pārvirzīsies uz Tālo Austrumu valstīm. Apstākļi, ka nepastāv stratēģija kuģu atgriešanai zem faktiskās piederības valsts karoga, ir ļoti bīstams. Šādas politikas rezultātā Eiropa neatgriezeniski zaudē milzīgus ienākumus, kas aizplūdis uz „nodokļu paradīzēm”.

Vēl viens ārkārtīgi būtisks Eiropas Komisijas politikas elements ir zvejniecība, kas ir vienīgā nozare, kura stimulē Eiropas Savienības reģionus, kas nenodarbojas ar rūpnieceību. Komisija galvenokārt nodarbojas ar flošu izmēra samazināšanu, tomēr tai neizdodas ierobežot masveidīgo importu Eiropas tirgū no Tālajiem Austrumiem, piemēram, ļoti postošo pangasijas importu. Krīzes laikā Eiropas Komisijas politikai ir jārada pamats ekonomikas attīstībai, nevis nepārdomāti jārisina kļūdainas stratēģijas sekas.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, es apsveicu referenti ar šā ziņojuma sagatavošanas ietvaros paveikto darbu un tikko teikto runu.

Šis jaunais mikrofinansēšanas instruments sniegs iespēju piešķirt mikrokredītus mazajiem uzņēmumiem un cilvēkiem, kuri ir zaudējuši darbu, vēlas sākt paši savu uzņēmējdarbību un radīt savas darba vietas. Tas ir ļoti būtiski situācijā, kurā gaidāms, ka ekonomikas krīzes rezultātā tikai Eiropas Savienībā vien 3,5 miljoni cilvēku zaudēs darba vietas.

Līdz ar ekonomikas lejupslīdi bankas ir pārtraukušas izsniegt aizdevumus jaundibinātiem uzņēmumiem un darba vietu radīšanai, un piekļuve kredītam ir kļuvusi sarežģītāka laikā, kad tiem vajadzētu kļūt vēl pieejamākiem. Šī jaunā mikrofinansēšanas shēma darbosies pretēji šai pašreizējai kredītu piekļuves samazināšanas tendencei, nodrošinot labāku piekļuvi līdzekļiem jaunu uzņēmumu un jaunu darba vietu radīšanai.

Komisija ierosina šim finanšu instrumentam piešķirt EUR 100 miljonu no programmas „Progress” budžeta. Mēs šim priekšlikumam nevaram piekrist. Finanšu un ekonomikas krīze ir arī sociāla krīze. Novirzīt resursus no programmas „Progress”, kas ir paredzēta neaizsargātākajām iedzīvotāju grupām, noteikti nav piemērotākais risinājums. Tādēļ mēs atbalstām atsevišķas budžeta pozīcijas izveidi šā instrumenta finansēšanai, kā arī tās apropriācijas paaugstināšanu līdz EUR 150 miljoniem.

Mēs arī piekrītam nepieciešamībai tiesību aktos precizēt to, ka mērķauditorija ir visas neaizsargātās iedzīvotāju grupas, kuru pārstāvjiem ir grūtības iekļūt vai atgriezties darba tirgū un kuriem draud sociālā atstumtība. Tādēļ būtu jādzeš atsauce uz konkrētām grupām.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka ir būtiski, lai cilvēki, kuri saņem finansiālu atbalstu, tiktu nodrošināti arī ar atbilstošām mācībām.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nopietnas ekonomikas krīzes situācijā, ko raksturo smagas sekas nodarbinātības jomā, kad daudzi darba ņēmēji ir gatavi zaudēt darbu un vienlaikus neskaitāmi jaunieši pirmo reizi ienāk darba tirgū, ir būtiski, lai Eiropas Savienība un dalībvalstis rīkotos, izmantojot gan visaptverošas stratēģijas, gan konkrētām mērķim paredzētus instrumentus.

Mikrofinansēšanas instruments ir tieši iedzīvotājiem paredzēta iniciatīva, kuras mērķis ir reaģēt uz visu to cilvēku vajadzībām, kas, būdami izslēgti no banku kredīta tirgus un sastopoties ar grūtībām iekļūt darba tirgū, gatavojas sākt projektu, saimniecisku darbību, kura spēj nodrošināt patstāvīgus ienākumus, tādējādi veicinot kopējo izaugsmi. Ja vēlamies nodrošināt mikrokreditēšanas instrumenta efektivitāti un paliekošus tā rezultātus, dalībvalstīm ir pietiekami jāsaņem, izveidojot arī saiknes ar vietējā administratīvā līmeņa iestādēm, kas tiešākā veidā saskaras ar sociālās krīzes situācijām, un aktīvi līdzdarbojoties, lai nodrošinātu vienkāršu piekļuvi šim jaunam instrumentam.

Būtiski ir uzsvērt, ka ar mikrokreditēšanas instrumentiem finansētu pasākumu ilgtermiņa efektivitāte un pilnīgas sociālās integrācijas sasniegšana lielā mērā ir atkarīga no vienlaicīgi notiekošām konsultāciju, treniņu un mācību programmām, kurām ir jāpapildina mikrofinansēšanas iniciatīva. Tomēr, ņemot vērā ar

mikrokreditēšanas instrumenta palīdzību sasniedzamos mērķus, ir nepieciešams uzsvērt izšķiroši svarīgu pasākumu, proti, veicināt sievietēm un vīriešiem vienlīdzīgas piekļuves iespējas mikrofinansēšanas programmām. Faktiski piekļuvē darba tirgum un tradicionālajam kredīta tirgum sievietes tiek īpaši diskriminētas un nostādītas nelabvēlīgākā situācijā.

Kopumā jānorāda, ka ir uzmundrinoši konstatēt, ka Eiropas Parlaments ir vienots un atbalsta mikrokreditēšanas jautājumu šādā sociālekonomiskajā situācijā. Padomei un dalībvalstīm ir jāapliecina, ka viņas pret šo jautājumu izturas nopietni un atbildīgi, un jānodrošina atbilstošs finansiāls situācijas risinājums.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, Komisija ir ierosinājusi jaunas finansējuma metodes, proti, mikrokreditu finansēšanas izveidi. Tā ir pozitīvi vērtējama un būtiska iniciatīva, bet ierosinājums nepieciešamos resursus iegūt no programmas „Progress”, kura jau darbojas, nav pieņemams. Es vēlētos atgādināt Padomei un Komisijai, ka iedzīvotāji mūs nav ievēlējuši Parlamentā, lai mēs darbotos kā marionetes. 2006. gada beigās, kad mēs šajā Parlamentā pieņemām programmu „Progress”, dalībvalstis noteica savus konkrētos mērķus un sāka darbu. Programmas ietvaros tika gūti labi sasniegumi, tādēļ nav pamata uzskatīt, ka tā pārtrauks savu darbību pirms 2013. gada, kad tā noslēdzas.

Programma bija un ir paredzēta visiem cilvēkiem, kuri atrodas nelabvēlīgā situācijā, un šiem cilvēkiem ir bijusi iespēja no programmas saņemt palīdzību. Šobrīd ekonomikas krīze pāraug sociālajā krīzē. Bezdarbs pieaug ar katru mēnesi, un šajā situācijā programmas „Progress” pasākumi aizvien ir nepieciešami. Vienlaikus Komisija turpina īstenot savu vēlmi samazināt finansējumu pasākumiem, kas vēl aizvien ir īstenošanas procesā. Tā ir bezatbildīga un nepieņemama pieeja. Esmu pārliecināta, ka mēs Parlamentā nevaram apstiprināt mikrokreditu finansējumu, pirms droši nezinām, no kurienes nāks līdzekļi šo pasākumu finansēšanai, proti, līdz brīdim, kad būs skaidrs, ka līdzekļi tiks rasti citur, nevis no to plānu finansējuma, kas ir paredzēti visu grūtībās esošo cilvēku atbalstu.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, ES valstu ekonomika vēl aizvien izjūt pasaules ekonomikas krīzes sekas, bet vissmagāk krīzes iespaidu izjūt jaunie uzņēmēji un mazo uzņēmumu direktori, kuru uzņēmējdarbības idejas šobrīd nesaņem aizdevēju atbalstu. Ekonomikas izaugsme notiek tad, kad tiek radītas jaunas darba vietas. Jaunas darba vietas tiek radītas tad, kad uzņēmumiem ir piekļuve finansējumam, lai īstenotu savas idejas. Diemžēl pašreizējā krīzes situācijā bankas nevēlas izsniegt aizdevumus uzņēmējiem, jo tās biedē risks. Ir izsīcis arī privātais kapitāls. Šādos apstākļos vissmagāk vienmēr cieš mikrouzņēmumi un jaunie uzņēmēji. Viņiem ir attīstības idejas, bet nav līdzekļu, un ir skaidrs, ka, ja šie uzņēmumi nevar attīstīties, jaunas darba vietas netiks radītas. Jaunu darba vietu radīšana savukārt ir priekšnosacījums ekonomikas krīzes pārvarēšanai.

Viens šīs problēmas risinājums ir Eiropas mikrofinansēšanas instruments, ar kura palīdzību plānots piešķirt EUR 100 miljonu mikrouzņēmumu un jaunizveidotu uzņēmumu attīstībai, pārceļot resursus no eksistējošiem finansējuma avotiem. Pretēji vērienīgajām stimulu paketēm, kas pēdējo gadu laikā ir radītas galvenokārt finanšu sistēmas glābšanai kopumā, šī programma ir paredzēta tieši uzņēmējiem, nevis bankām. Tas nozīmē, ka šie līdzekļi vistiešākajā veidā palīdzēs radīt jaunas darba vietas un stimulēs reālo ekonomiku. Es aicinu savus kolēģus nešaubīties, pieņemot lēmumu par šīs mikrofinansēšanas programmas izveidi. Eiropas Savienības valstis krīzi piedzīvo šobrīd, jaunas darba vietas ir nepieciešamas šobrīd, un atbalsts jaunām uzņēmējdarbības iniciatīvām ir vajadzīgs nekavējoties.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pats fakts, ka Eiropas mikrofinansēšanas instruments nodarbinātībai un sociālajai integrācijai saņēma visu politisko grupu atbalstu un vienprātību, apliecina šā mehānisma lielo nepieciešamību.

Ir ļoti būtiski, lai persona, kura ir zaudējusi darbu vai kurai draud atļaišana, un kura nevar rast risinājumu šai problēmai tradicionālajā banku tirgū, varētu saņemt mikroaizdevumu vai mikrokreditu.

Tomēr, lai mikrofinansēšanas ideja darbotos praksē, tai ir pareizi jāfunkcionē un drīzumā jāsāk darbība, respektīvi, ceturtdien, kad mēs balsosim par 2010. gada budžetu, mums ir jāatbalsta pirmie EUR 25 miljoni, kas tai tiks piešķirti no budžeta. Tomēr ar to nepietiek. Es uzskatu, ka budžetā ir nepieciešams rast finansējumu vēl EUR 75 miljonu apjomā, jo, ja mēs finansējumu iegūsim no programmas „Progress”, tad šāda situācija nozīmēs, ka mēs atņemam līdzekļus mazāk nabadzīgajiem un neaizsargātajiem, lai piešķirtu tos iedzīvotājiem, kuri ir vēl nabadzīgāki un neaizsargātāki.

Ja tas tā notiktu, tas nozīmētu, ka mikrofinansēšanas mehānisma ideja faktiski ir likvidēta. Paturot prātā, ka programma „Progress” būtībā nozīmē progresu Eiropas sociālā profila attīstībā un, ja tas nenotiks un līdzekļi

tiks iegūti no programmas „Progress”, mēs būsim piedzīvojuši kritienu atpakaļ. Tieši šā iemesla dēļ es uzskatu, ka Padomei būtu jāatbalsta Eiropas Parlamenta nostāja.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Savienība vairāk nekā gada garumā ir pieņēmusi dažādus instrumentus ekonomikas krīzes pārvarēšanai. Atšķirībā no citiem mehānismiem, mikrofinansēšanas instruments ir faktiski paredzēts neaizsargātāko sabiedrības grupu atbalstam, kuras sastopas ar grūtībām iekļūt un atgriezties darba tirgū.

Solidaritāte, kas ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem, nosaka, ka šīm grupām būtu jāsaņem īpaša uzmanība. Šobrīd par šo instrumentu ir liela interese, jo īpaši Bulgārijā, un es pieņemu, ka tā tas ir arī citās valstīs. Ar plašsaziņas līdzekļu palīdzību, kuru pārstāvji vēro šā jautājuma attīstību, esmu sekojusi līdzi informācijai par šo tēmu jau kopš debašu sākuma. Eiropas Savienības institūciju interesēs ir apliecināt Eiropas Savienības pilsoņiem, ka neatliekams mūsu uzdevums ir rūpes par krīzes skartajiem un nabadzīgākajiem sabiedrības locekļiem.

Tas iedzīvotājos radīs pārliecību, ka institūcijas efektīvi strādā un rūpējas par iedzīvotāju interesēm. Pastāv zināmas šaubas, vai instruments spēs sasniegt un palīdzēt visiem tā iespējamajiem klientiem. Kredīta trūkums ir milzīgs, un tas ir veicinājis bezdarba palielināšanos. Finansējums EUR 100 miljonu apjomā nebūs pietiekams, lai palīdzētu visiem bezdarbniekiem, kas atrodas sociālās izstumtības situācijā. Galu galā, visiem iedzīvotājiem nav prasmju uzņēmējdarbības attīstīšanai, un nav iespējams visiem nodrošināt veiksmīgas mācības.

Ir būtiski lēmumu pieņemt ātrāk un sākt pēc iespējas vērienīgāku mikrofinansēšanas instrumenta darbību, lai iedzīvotāji, kuriem ir uzņēmējdarbības idejas un dotības, var sākt savu darbību tagad, kad krīze aizvien ir smaga. Nākamais gads ir pasludināts par Eiropas nabadzības un sociālās izstumtības apkarošanas gadu, tādēļ pieņemsim atbilstošus instrumentus un nenovilcināsim atlabšanas procesa sākumu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, 2010. gadā mēs neapšaubāmi varam novērot daudzsoļošas ekonomikas un finanšu tirgu stabilizācijas pazīmes, un es arī vēlos jums atgādināt, ka tas ir iespējams, pateicoties koordinācijai Eiropas līmenī.

Tomēr mēs, protams, saskaramies arī ar pieaugošu bezdarba līmeni, un mums jāpieņem, ka nākamā gada laikā tas pieaugs vēl vairāk. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo jauno finansēšanas instrumentu cilvēkiem, kas vēlas kļūt par pašnodarbinātām personām. Ir, protams, vispārzināms, ka mazi un vidēji uzņēmumi rada darba vietas. Jau daudzus gadus mēs diskutējam par finansiāla atbalsta sniegšanu šādiem uzņēmumiem. Tomēr katru gadu atklājam, ka līdzekļi ir novirzīti tur, kur nevajadzēja.

Pagājušajā nedēļā man bija iespēja piedalīties izmēģinājuma projekta noslēgumā, tomēr laika trūkuma dēļ nebija iespējams gūto pieredzi iekļaut šajā ziņojumā. Tādēļ vēlos to pieminēt savā runā. Izmēģinājuma projektā piedalījās pašnodarbinātas personas vai cilvēki, kas vēlas kļūt par pašnodarbinātām personām, un viņi gada laikā saņēma atbalstu virzībai uz pašnodarbinātību. Tas bija tik sekmīgs, ka es vēlos aicināt to iekļaut šajā projektā, citiem vārdiem sakot — tas ne tikai nodrošināja finansējumu cilvēkiem, kas vēlas kļūt par pašnodarbinātām personām, bet arī tiem, kuri viņus atbalsta. Tas ir nepieciešams, jo bankas, kas viņiem, protams, neizsniedz kredītu, šajā ziņā uzņemas konkrētu risku. Manuprāt, ar šādu finansējumu mēs šo risku neitralizējam.

Otrs jautājums, pie kā diskutējās visu laiku atgriezāties, ir tas, ka mēs nedrīkstam kredītiem piemērot zemākus ierobežojumus. Līdz šim persona varēja saņemt kredītu tikai EUR 5000 apmērā vai lielāku. Dažreiz cilvēkiem nav vajadzīga šāda summa. Šajos gadījumos pietiek ar daudz mazākām summām, un tas mums jāņem vērā saistībā ar šo programmu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Es vēlos uzsvērt, ka pašlaik viens no Eiropas Savienības svarīgākajiem uzdevumiem ir ierobežot masveida bezdarbu, ko radījusi ilgstoša bezdarbība un sociālā krīze. Diemžēl dialogā neizdevās panākt vienošanos par mikrofinansējuma līdzekļu avotu. Šajā sociāli un ekonomiski sarežģītajā laikā Komisijas priekšlikums pārvietot EUR 100 miljonus no programmas „Progress” budžeta būtu nepiemērots risinājums, jo tas nesamazinātu neaizsargāto grupu sociālo izolētību. Esmu pārliecināta, ka mikrofinansēšanas instruments būs efektīvāks un sasniegs tā mērķi, ja to koordinēs, ņemot vērā valstu, reģionālās un vietējās programmas, un ja tas saņems pietiekamu finansējumu.

Ir arī svarīgi ņemt vērā to, ka Eiropas sociālā labklājība ir tieši saistīta ar nodarbinātību un iespējām, ko nodrošina saistībā ar piekļuvi nodarbinātībai. Tādēļ es Komisijai iesaku ņemt vērā ne tikai tos cilvēkus, kas var zaudēt darbu, bet arī tos, kas saskaras ar grūtībām saistībā ar iekļūšanu vai atgriešanos darba tirgū. Pat pirms ekonomiskās lejupslīdes sākuma daudziem izglītotiem un smagi strādājošiem pilsoņiem nebija īstu

iespēju atrast darbu, tādēļ liels to skaits emigrēja ārpus Eiropas Savienības robežām. Attiecībā uz sociāli nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem es mudinu Komisiju un Padomi neaizmirst, ka bez jauniem cilvēkiem ir arī citas sociāli nelabvēlīgā situācijā esošas grupas, tostarp sievietes, invalīdi un vecāka gadu gājuma cilvēki, kam vajadzīgas papildu nodarbinātības garantijas. Tādēļ nav citas izejas kā vien rast papildu līdzekļus mikrofinansēšanas instrumentam.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze mēs esam noklausījušies trīs runas no četrām Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas runām, un šie runātāji visi ir sacījuši, ka nevēlas līdzekļus ņemt no programmas „Progress”. Tomēr grozījumos ir noteikts, ka instruments saucams par „Progresu”, un *Berēs* kundze arī sacīja, ka EUR 60 miljoni tiks saņemti no programmas „Progress”. Tās ir divas trešdaļas! Es vēlētos zināt, kāda tieši ir sociālistu nostāja. Vai instrumenta finansējums ir vai nav iegūstams no programmas „Progress” budžeta?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Es vēlos sacīt, ka labākais risinājums būtu rast papildu līdzekļus, jo programmas „Progress” galvenais mērķis ir šīs pašas grupas, un papildu finansējuma trūkums nozīmētu, ka netiktu nodrošināta vajadzīgā efektivitāte. Tādēļ sanāksim kopā un atradīsim risinājumu, jo bezdarba līmenis krasi paaugstinās, patiesi ietekmējot daudzus cilvēkus, kas jau tagad saskaras ar grūtībām.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā gadā Eiropas Savienībā darbu zaudēja trīssarpus miljoni ļaužu. EUR 100 miljoni situāciju nevērsīs par labu. Patiesībā, ja ņemam vērā, ka MVU strādā simt miljoni cilvēku, tas nozīmē, ka ar šo summu sanāks pa vienam eiro katram darbiniekam. Tomēr tas ir sākums un ir atzinīgi vērtējams, jo, kā norādīja komisārs Špidla, finansējums ir svarīgākais no aktuālajiem jautājumiem.

Lai jūs gūtu priekšstatu, vēlos pastāstīt, ka nedēļas nogalē es uzzināju par situāciju, ka uzņēmums, kas saskāries ar būtisku pasūtījuma kavējumu par trim mēnešiem, devās uz savu banku, ar kuru sadarbojas 15 gadus, lai saņemtu pārejas finansējumu. Tas netika apstiprināts. Uzņēmuma direktoru informēja, ka finansējumu piešķirtu, ja viņš iekļātu savu dzīvojamo māju. Viņš to izdarīja, tomēr pēc nedēļas saņēma vēstuli, kas atcēla kredītlīniju, jo uzņēmums tobrīd atradās situācijā ar augstu riska līmeni. Rezultātā uzņēmumu likvidēja, un 10 cilvēki zaudēja darbu.

Ar to es nonāku pie jautājuma, ko minēja mana kolēģe *Marian Harkin*, proti, ka šim finansējumam iespēju robežās ir jānonāk nekomerciālu banku rīcībā, piemēram, krājaizdevu sabiedrību rīcībā, kuras — vismaz manā valstī — ir katrā pilsētā un paveic apjomīgu darbu, jo visas liecības liek domāt, ka komerciālas bankas, pat saņemušas finansējumu no Eiropas Investīciju bankas, to nenodrošina klientiem, bet drīzāk patur, lai atbalstītu savu finansiālo stāvokli.

Šo divu iemeslu dēļ, manuprāt, mums būtu jābūt ļoti uzmanīgiem saistībā nevis ar to, no kurienes līdzekļi tiek iegūti, bet gan kur tie nonāk. Ja tie nonāk pareizo cilvēku rokās, tā būtu Eiropas līmenī vispareizāk izmantotā nauda pēdējā laikā.

Visbeidzot vēlos atbildēt uz grāfa samērā pārsteidzīgajiem komentāriem, kad viņš runāja par ubaga roku. Runa nav par ubaga roku. Runa ir par palīdzības sniegšanu tiem, kas palīdz citiem veidot nodarbinātību un saglabāt nodarbinātību. Mēs esam lepnī un gandarīti, ka pievienojāmies eiro zonai, un prom iet netaisāmies.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Lisabonas līguma klauzulā par sociālās politikas virzieniem ir paredzēts, ka Eiropas Savienībai jāņem vērā nodarbinātība, sociālā aizsardzība un cīņa pret sociālo atstumtību.

Ekonomikas un finanšu krīze, kas pārņēmusi Eiropu, ir sekmējusi ļoti nopietnas humānās un sociālās krīzes iestāšanos, un tai būs tādas sekas, kuras pašlaik ir neiespējami novērtēt.

Līdz šim lielākā daļa centienu ir vērsta uz banku stabilizāciju un bankrotu novēršanu. Papildus pasākumiem bezdarba novēršanai, mums jāizstrādā mehānisms, lai nodrošinātu atjaunotu stimulu Eiropas Savienības ekonomiskajai izaugsmei.

Komisijas izmantotais mehānisms ir izstrādāts, lai izveidotu infrastruktūru, kas savukārt pilsoņiem nodrošinātu darbu. Praktiski ir iespējams no pagaidu stratēģijas pāriet uz ilgtermiņa stratēģiju. Šis mehānisms ir ātri jāpiemēro — 2010. gada janvārī. Mūsu šodienas debates un mūsu lēmumus uzklasa daudzi cilvēki, kas saskaras ar nevienlīdzību, un daudzi jauni cilvēki, kuri vēlas iekļūt darba tirgū un kuriem mums jāsniedz palīdzīga roka.

Es vēlreiz vēlos pieminēt jau izvirzīto priekšlikumu izveidot atsevišķu budžeta pozīciju EUR 50 miljonu apmērā šī mehānisma finansēšanai. Tas ļaus apmēram 6000 Eiropas uzņēmēju sākt savu uzņēmējdarbību, to attīstīt un tādējādi radīt jaunas darba vietas.

Turklāt — un tas ir pats svarīgākais — ir būtiski uzlabot piekļuvi resursiem, kā arī, protams, nodrošināt plašāku informāciju pilsoņiem par visiem projektiem, kuros viņi var piedalīties.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, simtiem tūkstošu eiropiešu izjūt ietekmi, ko radījusi ekonomikas krīze, kura viņus ietekmējusi vissmagāk, jo viņi ir zaudējuši darbus. Katrā ES dalībvalstī ir palielinājies bezdarba līmenis, un tieši šī krīzes iezīme visvairāk uztrauc mūsu pilsoņus. Finanšu iestādes saņem būtisku palīdzību. Diemžēl palīdzība laikus nerasniedz cilvēkus, kas saskaras ar risku zaudēt darbu, un tieši viņi visilgstošāk izjūt šīs krīzes sekas.

Tādēļ es arī atzinīgi vērtēju Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta, ar ko veicina nodarbinātību un sociālu iekļaušanu, izveidi. Īpaši ir vērts pieminēt šī instrumenta papildināšanu ar uzņēmējdarbības atbalsta vispārējo mērķi. Ar šī instrumenta palīdzību nodrošinātie līdzekļi sekmēs jaunu uzņēmumu izveidi. Tās ir labas ziņas mūsu ekonomikā, jo tieši mazi un vidēji uzņēmumi ir ekonomikas pamats un tieši tie rada darba vietas.

Instrumenta lieliski atbilst Mazo uzņēmumu hartā paredzētajam uzņēmējdarbības atbalsta jēdzienam. Ir svarīgi, lai uzņēmumi saņem atbalstu arī turpmāk, ne tikai izveides posmā, jo šī instrumenta finanšu līdzekļi iesaistītajiem cilvēkiem un tautsaimniecībām nodrošinās ieguvumus tikai tad, kad izveidotie uzņēmumi spēs izdzīvot tirgū.

Es arī ceru, ka uzņēmējdarbība, jo īpaši MVU, nebūs mūsu debašu temats tikai krīzes laikā. Mums jāpieņem visaptveroša pieeja uzņēmējdarbībai, jo uzņēmumi nodrošina darba vietas mūsu pilsoņiem ne tikai krīzes laikā.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir ļoti svarīgi, lai 2010. gads, kas ir nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gads, būtu jauna Kopienas finanšu instrumenta izveides gads; instrumenta, kura galvenais mērķis ir mikrofinansējums tiem, kuri atrodas nelabvēlīgā situācijā saistībā ar piekļuvi banku sistēmai, bet kuriem ir mikrouzņēmējdarbības plāns.

Kā mēs zinām, mikrokreditēšana izrādījies kā neparasts instruments pašnodarbinātības iespēju un plašas sociālās vērtības izveidei jaunattīstības valstīs, jo īpaši sievietēm. Tā ir kļuvusi par Apvienoto Nāciju Organizācijas un Pasaules Bankas jauno stratēģiju, un to arī apliecina pozitīvi rezultāti daudzās valstīs, daudzās ES dalībvalstīs, tostarp Itālijā, jo īpaši attiecībā uz imigrantiem, sievietēm un jauniem cilvēkiem.

Pieņemot šo ziņojumu, Parlaments nopietnas ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos nodrošinās ne tikai stratēģisku iespēju attiecībā uz sociālo atstumtību, bet arī pozitīvu izaicinājumu banku sistēmai, jo tajā izstrādā jaunu pieeju un jaunas pilnvaras, sadarbojoties ar bezpeļņas organizācijām, kā arī vietējām un valsts iestādēm.

Es atzinīgi vērtēju daudzu manis ierosināto grozījumu pieņemšanu, ko nepieminēšu vēlreiz, bet vēlos sacīt, ka šodien jums prasām ne tikai mikrokreditēšanas līdzekļus, bet arī lai mikrokreditēšana ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Christa Klauß (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, pēdējā mēneša laikā Komisija ir iesniegusi savu jauno stratēģiju „Eiropa 2020”, lai turpinātu Lisabonas mērķus, un cita starpā aicinājusi veidot sociālāku Eiropu.

Ja mēs cenšamies nodrošināt nodarbinātības ilgtspēju Eiropas pilsoņiem, tad īpaši tagad, šajā sarežģītajā ekonomiskajā situācijā, mums jānodrošina, ka cilvēki var īstenot savas labās idejas paši, lai viņi varētu pašī radīt savus ieņēmumus. ES mikrofinansēšanas instrumenta nodarbinātībai mērķis ir nodrošināt iespēju jaunam sākumam un vienmērīgai virzībai uz uzņēmējdarbību.

Virzībai uz pašnodarbinātību nereti ir vairāki posmi. Ir daudz vieglāk tikt galā ar maziem sākotnējiem ieguldījumiem, nevis uzkrāt lielus parādus. Sievietes īpaši vēlas, lai risks saistībā ar pašnodarbinātības sākšanu būtu pārvaldāmāks un viņas nereti prasa sākuma kapitālu, lai nodrošinātu uzņēmējdarbības sākšanu, kā arī paplašināšanu, ja uzņēmējdarbības labi sokas. Sievietes vēlas augt kopā ar savu uzņēmējdarbību. Tādēļ pilsoņiem jāpiedāvā pēc iespējas mazāki aizdevumi. Ar to domāju daudz mazākas summas par EUR 25 000, kas ir summa, kuru parasti piedāvā mikrokreditēšanā.

Ekonomikas krīzes apstākļos vairumam iedzīvotāju īpaši jānodrošina vajadzīgā likviditāte. Ja tas nodrošina veidu, kā saglabāt zemā līmenī mikrokreditēšanas parasti augstās procentu likmes un administratīvās izmaksas, tas mums dod iespēju ekonomikai nodrošināt jaunu stimulu.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumā ietvertu ideju. Eiropas Parlamenta komitejas nav vienisprātis par finansējumu. Šajā jomā noteikti ir pieļaujami apšaubīt Eiropas politikas piemērošanas jomu. Galvenā atbildība gulstas uz dalībvalstīm. Tomēr, manuprāt, jo īpaši līdzekļi no Kopienas programmas nodarbinātībai un sociālai solidaritātei (*Progress*), kā tiek ierosināts, ļaus cilvēkiem iesaistīties pašnodarbinātībā.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šovakar mēs apspriežam jautājumus, kas patiesi ir mūsu sabiedrības aktuālo sociālo aspektu centrā — iepriekš apspriedām Globalizācijas pielāgošanās fonda mobilizāciju un ceram uz progresu tuvākajās dienās, un šis Eiropas mikrofinansēšanas fonds ir piemērots un svarīgs instruments.

Manuprāt, ir bezjēdzīgi nemitīgi atkārtot, ka tas risina vai cenšas risināt to pilsoņu problēmas, kam tas visvairāk nepieciešams, un ka tas pilsoņiem vieš pārliecību un cerību attiecībā uz uzņēmējdarbību un nākotni, tādēļ uzskatu, ka šobrīd mēs nedomājam par kaitējumu, ko radījusi šī krīze vētra, un daudz dzirdam par izklūšanas stratēģiju, vai par to, kā izklūt no šīs krīzes. Mēs izklūsim tikai tad, ja risināsim nodarbinātības problēmu, kas ir mūsu traģēdija, tādēļ mums jāmēģina nodrošināt, lai viss notiek pēc iespējas ātrāk un lai tiek piemērotas striktas garantijas attiecībā uz šo instrumentu, jo mums ir jāmobilizē daudz apjomīgāki resursi par tiem, kurus šovakar dzirdējām diskusijās, un mums noteikti nav jānovirza nauda no viena instrumenta uz citu, jo visiem trim ir vajadzīga šī nauda.

Es uzskatu, ka šie EUR 100 miljoni noteikti nav jāņem no programmas „Progress”, jo tai ir tie paši mērķi, bet tai jābūt pilnīgi nošķirtai un atsevišķai budžeta pozīcijai, kā arī jānodrošina daudz lielāku resursu mobilizācija.

Pascale Grunty (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, pirmkārt, vēlos pateikties referentei par paveikto darbu un mūsu kolēģiem deputātiem par ieguldītajām pūlēm, lai izstrādātu šo mikrofinansēšanas instrumentu.

Šis Eiropas instruments nodrošinās iespēju piešķirt mikrokredītus maziem uzņēmumiem un cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu un vēlas izveidot savus mazos uzņēmumus. Finanšu krīzes apstākļos visvairāk ir skarti mazaizsargāti cilvēki, jo īpaši bezdarbnieki un jauni cilvēki. Faktiski šogad Eiropas Savienībā ir zaudēti 3,5 miljonus darba vietu. Šā jaunā instrumenta pieņemšana šādiem cilvēkiem atvieglos piekļuvi kapitālam, kas vajadzīgs, lai izveidotu vai attīstītu uzņēmumu un piepildītu viņu sapņus par uzņēmējdarbību. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka vairāk nekā trešdaļu mikrouzņēmumu izveido bezdarbnieki.

Manā reģionā ar mani nereti sazinās pilsoņi, kas vēlas saņemt palīdzību sava uzņēmuma izveidei. Esmu pārliecināts, ka šī jaunā iniciatīva dos pozitīvu rezultātu saistībā ar darba vietu saglabāšanu, kā arī radīs jaunas darba vietas. Priekšlikums sekmēs jaunus ieguldījumus mazu summu veidā un mikrouzņēmumiem nodrošinās izaugsmes iespēju.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt savu atbalstu pievienotajai vērtībai, ko nodrošina mikrokreditēšana, kuru īsteno kopā ar jauniem atbalsta pasākumiem, piemēram, mācībām un mentoringu, kas savukārt jauniem cilvēkiem un bezdarbniekiem ļaus iegūt garantijas un palīdzību viņu ieguldījumu plāniem. Es ceru, ka šis jaunais nodarbinātības sekmēšanas instruments tiks pieņemts pēc iespējas ātrāk un ka Parlaments un Padome vienosies par to, lai šis instruments, kas ir svarīgs mūsu pilsoņiem īpaši šajā krīzes laikā, tiktu ieviests kā pastāvīgs instruments.

Dāmas un kungi, neaizmirsīsim, ka tieši mazie un vidējie uzņēmumi rada darba vietas.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mikrokreditēšanas instruments nodarbinātībai ietilpst Eiropas līmenī pieņemtās iniciatīvās un bezdarbniekiem nodrošina iespēju jaunam sākumam, kā arī atver durvis uz uzņēmējdarbību dažām no Eiropas mazaizsargātajām grupām, tostarp, protams, jauniem cilvēkiem.

Jaunajam instrumentam saistībā ar pašreizējo kreditēšanas samazinājumu ir jāpaplašina mērķtiecīga finansiāla atbalsta piemērošanas joma, ietverot jaunus uzņēmējus. Palīdzību sniegs arī atsevišķiem uzņēmējiem un mikrouzņēmumu dibinātājiem, nodrošinot mentoringu, apmācību, mācības un administratīvās spējas palielināšanu papildus procentu likmju atbalstam no Eiropas Sociālā fonda.

Ir skaidrs, ka, ņemot vērā pašreizējo banku izsniegto aizdevumu zemo līmeni un sarežģījumus, kas pastāv saistībā ar piekļuvi kredītiem, ja mūsu sabiedrības vājākie pārstāvji — bezdarbnieki un neaizsargātas grupas

— vēlas īstenot kādu rīcību, piemēram, uzņēmējdarbību, tam jāsniedz spēcīgs atbalsts, jo tas ir viens no instrumentiem, kas mums var palīdzēt cīnīties pret finanšu krīzes dabisko epilogu, proti, nodarbinātības krīzi. Lai gan varam vērot ekonomikas atgūšanās pazīmes, rādītāji joprojām ir negatīvi attiecībā uz nodarbinātību.

Tomēr ir nepieciešams, lai programmas „Progress” līdzekļu sadale paliktu nemainīga, jo mēs nevaram likt domāt, ka programmas „Progress” resursi tiks novirzīti. Šie resursi jāatrod citos avotos un noteikti jāsaista ar citām Eiropas iniciatīvām, lai tiktu veidots spēcīgs tēls un piemēroti centieni bezdarba novēršanai Eiropā.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es vēlos vērst jūsu uzmanību uz mikrokreditēšanas lielo nozīmi šīs nodarbinātības krīzes laikā. Mikrokreditēšana nodrošina bezdarbniekiem iespēju jaunam sākumam, pateicoties riska dalīšanai un finansēšanas instrumentiem, tādējādi nodrošinot piekļuvi uzņēmējdarbībai.

Ņemot vērā finanšu krīzi un izsniegto aizdevumu skaita būtisko samazinājumu, es atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumu izveidot mikrofinansēšanas instrumentu, kura mērķis ir atbalstīt mazaizsargātas grupas, jo īpaši sievietes, jaunus cilvēkus un bezdarbniekus.

Es vēlos paust atbalstu saviem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas grupas, kas kopā ar pārējām grupām — sociālistiem, liberāļiem un konservatīviem — ir iesnieguši kompromisa grozījumus, lai pēc iespējas ātrāk izveidotu mikrofinansēšanas instrumentu, sākot no 2010. gada. Es arī aicinu Ministru padomi uzņemties atbildību attiecībā uz ātra risinājuma rašanu šajos krīzes apstākļos, lai apkarotu bezdarbu un nodrošinātu ilgtspējīgu risinājumu šīs mikrokreditēšanas finansēšanai.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, programma „Progress” ir svarīga iniciatīva, kuras mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm efektīvi īstenot mērķus nodarbinātības un sociālo jautājumu jomā. Pagājušajā nedēļā es tikos ar programmas komitejas locekļiem, lai runātu par programmas „Progress” īstenošanu. Mani secinājumi ir šādi. Pirmkārt, netiek nodrošināta pietiekama redzamība reklāmas kampaņai, ar ko potenciālie programmas ieguvēji būtu jāiepazīstina ar programmas darbību jomu. Otrkārt, lielākā daļa informācijas par piedāvājumiem un konkursiem ir pieejama tikai trīs valodās: angļu, vācu un franču. Tas nosaka funkcionālu ierobežojumu cilvēkiem, kas nepārzina nevienu no šīm valodām. Manuprāt, ir jāpārskata reklāmas kampaņas principi. Mums pēc iespējas ātrāk būtu jāpaplašina programmas „Progress” atpazīstamība un jāizplata informācija par to visā ES.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mikrofinansēšanas instruments, ar ko veicina nodarbinātību un sociālu iekļaušanu, atbalsta un tam ir jāatbalsta vienkāršu procedūru piemērošana, lai iesaistītās personas varētu no tā gūt efektīvu labumu. Tomēr es uzskatu, ka mikrofinansēšanas instruments galvenokārt jāvērs uz cilvēkiem, kas zaudējuši darbu un atrodas nelabvēlīgā situācijā saistībā ar piekļuvi tradicionālajam kreditēšanas tirgum, kā arī kas vēlas izveidot vai turpināt attīstīt savus mikrouzņēmumus, tostarp pašnodarbinātību.

Manuprāt, īpaša uzmanība jāpievērš arī jauniem cilvēkiem, kas diemžēl saskaņā ar jaunāko Eiropas statistiku saskaras ar aizvien ilgstošākiem bezdarba periodiem vai tiek pieņemti darbā uz noteiktu laiku. Turklāt gada ziņojums par piešķirtā budžeta izmantojumu nodrošinās iespēju tuvākajā laikā veikt nopietnu analīzi un vajadzības gadījumā papildināt šo budžetu. Ja mēs līdzekļus pārvietosim no vienas programmas uz citu, mēs riskējam sagraut abas.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs diskutējam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, savukārt tagad runājam par mikrokreditēšanu. Abi instrumenti ir ļoti būtiski, lai novērstu finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi ES un sekmētu Eiropas darba tirgu.

Mums vajadzīgi abi instrumenti, jo ne jau visiem lemts kļūt par uzņēmējiem. Un mūsu nodarbinātības politikas mērķim arī nevajadzētu būt jaunu pašnodarbinātu uzņēmēju dibināšanai uzņēmējdarbības nolūkos bijušo darbinieku vietā un tā darbaspēka vietā, kas nav pašnodarbināts. Šādiem cilvēkiem piemērotāks būtu termins „šķietama pašnodarbinātība”. Dalībvalstīm šajā saistībā arī jāveic piemēroti piesardzības pasākumi. Tomēr visiem, kas vēlas pieņemt pašnodarbinātības izaicinājumu, jānodrošina piekļuve resursiem, lai ļautu viņiem sākt vai paplašināt savu uzņēmējdarbību. Tomēr vienlaikus jānodrošina — un tas ir Eiropas Parlamenta un dalībvalstu pienākums —, ka tiek turpināta normāla sociālā nodrošinātība. Mums vajadzīgi jauni līdzekļi jaunām idejām.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Manuprāt, šodien EP deputāti ir vienprātīgi par to, ka šis mikrofinansēšanas atbalsta instruments ir ļoti svarīgs. Dzīves un darba apstākļi ir būtiski izmainījušies, un nodarbinātības trūkums, kas ir skāris gandrīz katru valsti, liek mums izvirzīt konkrētus priekšlikumus grozīt konkrētus

atbalsta mehānismus. Līdz šim lielākā daļa finansiālā atbalsta tika paredzēta lieliem uzņēmumiem un organizācijām, un daudzkārt ticis uzsvērts, ka līdz šim parastajiem Eiropas Savienības pilsoņiem bija maz vai nebija cerību saņemt finansiālu atbalstu. Manuprāt, Komisijas nākotnes risinājums censties panākt vienošanos kopā ar Eiropas Parlamentu ir absolūti nepieciešams. EUR 100 miljonu ir pats sākums. Tas ir pirmais mēģinājums, bet esmu pārliecināts, ka tas būs sekmīgs.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Dāmas un kungi, diskusijas nepārprotami ir parādījušas Parlamenta atbalstu mikrofinansēšanas instrumentam, un, manuprāt, nav būtisku strīdu par šī jautājuma būtību. Manuprāt, paustās nostājas arī ir lielā mērā līdzīgas Padomes nostājai attiecībā uz šī jautājuma būtību.

Nenoslēgts ir jautājums par finansējumu. Protams, finansējums ietilpst arī koplēmuma procedūrā, kas nozīmē, ka būs ļoti būtiski un vēlami meklēt kompromisu, un esmu gandarīts, ka debatēs ir pausta spēcīga vēlēšanās nekavējoties atjaunot sarunas ar Padomi. Vienlaikus debates ir norādījušas uz kompromisa iespējamību dažās jomās.

Debatēs bieži tika pieminēta un kritizēta Komisija saistībā ar programmu „Progress” un tās izmantojumu saistībā ar šo jauno instrumentu. Man jāsaka, ka Komisija nesaskārās ar vienkāršu problēmu, jo tai bija jārisina šis jautājums pašreizējā budžeta vai Iestāžu nolīguma ietvaros. Komisija varēja izmantot tikai pieejamos līdzekļus. Izsverot mūsu lēmumu attiecībā uz programmas „Progress” resursu izmantošanu, mēs ļoti rūpīgi apsvērām sekas un secinājam, ka, lai gan tas nebija nevainojams risinājums, tas, iespējams, bija viens no iespējamajiem risinājumiem.

Debatēs vairākkārt tika apgalvots, ka tas saistīts ar zināmu roku veiklību vai naudas pārvietošanu no viena poda otrā. Tas tomēr tā nav, jo visās analizēs ir skaidri parādīts, ka saistībā ar mikrokreditēšanas principu izmantotajiem līdzekļiem piemēro aprēķināto piekārēšanas efektu. Otrā programmā šie līdzekļi sasniegtu rādītāju 1, savukārt mikrokreditēšanas programmā tie var teorētiski sasniegt pat rādītāju 5. Skatoties no šādas perspektīvas, tas vairs nav vienkārši jautājums par līdzekļu pārvietošanu, bet gan par līdzekļu jauna veida izmantošanu. Es vēlos atkārtot, ka tas nebija viegls lēmums, un es nedomāju, ka tas bija vienīgais lēmums; manuprāt, debatēs par kompromisu noteikti tiks rasts piemērots pamats, vismaz es tā ceru.

Mikrokreditēšanas idejas pamatā ir skaidrs apgalvojums, ka pašreizējā finanšu sistēma nenodrošina pietiekamus finansējuma avotus maziem un ļoti maziem uzņēmumiem; citiem vārdiem sakot, sistēma neizmanto cilvēkkapitālu, ko nodrošina cilvēki, kuri pieder tā sauktajām neaizsargātajām grupām. Es to uzskatu par iespējas palaišanu vējā, tādēļ esmu gandarīts, ka Komisija ir ierosinājusi šo instrumentu, kā arī ka Parlaments to tik augstu vērtē.

Kā jau sacīju, doma ir izmantot cilvēkkapitālu, ko nodrošina cilvēki, kuri parasti nevarētu izmantot savu kapitālu uzņēmējdarbībā. Tomēr ir arī ļoti svarīgi izmantot laiku. Manuprāt, pārmērīgi ilgstošas debates būtu pretrunā šā instrumenta būtībai, kas īpaši ir vajadzīgs krīzes laikā. Es arī uzskatu, ka tas būs vajadzīgs laikā, kad krīzes vairs nebūs, un tas kļūs par Eiropas darba tirgus un ekonomikas politikas pastāvīgu elementu.

Kinga Gőncz, *referente*. – (HU) Paldies par atbalstošajām piezīmēm un komentāriem. Es arī vēlos paust vilšanos par Komisijas nevēlēšanos rast kompromisu. Man komisāram arī jāsaka, ka, ja mēs pārvietojam programmas „Progress” resursus, tas norāda uz to, ka brīdī, kad runa ir par līdzekļiem sociālajai iekļaušanai, mēs varam paredzēt atbalstu mazaizsargātām grupām tikai tad, ja resursus ņemam no mehānismiem, kas vērsti uz tiem pašiem mērķiem. Mēs nespējam atrast cita veida resursus. Manuprāt, tas ir nepieņemami.

Koplēmuma procedūra arī nozīmē, ka visiem — katrai partijai — ir jārikojas. Parlaments šajā jautājumā izvirzīja vairākus ierosinājumus un priekšlikumus, savukārt Padome un Komisija neizvirzīja priekšlikumus, kas būtu palīdzējuši panākt vienošanos. Man jāsaka *Schroeder* kundzei, ka tas, ka mēs aizstāvam programmu „Progress”, liecina par mūsu kopīgo pārliecību, ka mēs joprojām vēlamies rast kompromisu šajā jautājumā un ka šī programma ir jāisteno pēc iespējas ātrāk.

Sniegtā palīdzība būs efektīva tikai tad, ja instrumentu var sākt īstenot 2010. gada sākumā. Ja Parlaments patiesi nobalsos par šo jautājumu šonedēļ, tad tas no savas puses būs izdarījis visu iespējamo, lai nodrošinātu šīs programmas īstenošanas sākumu 2010. gada sākumā. Tā kā Parlaments, iespējams, balsos par EUR 25 miljoniem no paša resursiem nākamajam gadam, un, ja Parlaments nobalsos par visu summu, tas būs pietiekami, lai Komisija parakstītu vienošanās, kas var sekmēt programmas īstenošanas sākšanu.

Manuprāt, tas atspoguļo Parlamenta konstruktīvo pieeju. Jebkurā gadījumā es uzskatu, ka šī programma ir ļoti svarīga, skatoties no sociālās iekļaušanas perspektīvas. Es arī vēlos lūgt saviem kolēģiem deputātiem, kas

to atbalstīja, piekrist tam, ka mēs neņemam visus resursus no programmas „Progress”, un aģitēt savas valdības, kā arī resursus, ņemot vērā, ka šo valstu valdības ir Komisijas locekles.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Ekonomikas krīze kļuvusi par smagu sociālo krīzi, kam mēs vēl neesam raduši risinājumu. Diemžēl viens no rādītājiem, kas palīdzētu sākt atgūšanos, proti, kreditēšana, ir sasniegusi rekordzemu līmeni — zemāko eiro zonā kopš 1991. gada, un saskaras ar iepriekš nepieredzētu sabrukumu jaunajās dalībvalstīs, piemēram, Rumānijā. Tas ir viens no aspektiem, kas ir licis šaubīties par izredzēm pārvarēt lejupslīdi. Šajā saistībā es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas priekšlikumu par mikrofinansēšanas instrumenta izveidi.

Tomēr, lai nodrošinātu efektīvus sociālās iekļaušanas pasākumus, instruments jāiekļauj atsevišķā budžeta pozīcijā. Programmas „Progress” līdzekļu pārvietošana ietekmētu īpašās pamatnostādnes par kopienas rīcību un izplatītu satraucošu signālu attiecībā uz Eiropas izpildvaras sociālo atvērtību, kas līdz šim diemžēl bijusi ārkārtīgi negribīga saistībā ar pietiekamas sociālās iesaistīšanās nodrošināšanu.

Krīze skar visus neaizsargātos cilvēkus, bet mēs nedrīkstam ņemt vērā nopietno problēmu saistībā ar jaunu cilvēku bezdarbu. Tam, ka katram piektajam jaunam cilvēkam Eiropā nav darba, var būt vairākkārtējas sekas ekonomikas un sociālā līmenī, kā arī saistībā ar demogrāfiju un noziedzību. Tādēļ es domāju, ka ir atbilstīgi pievērst lielāku uzmanību jaunu cilvēku iespēju sekmēšanai saistībā ar iekļaušanu darba tirgū.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Kopš pagājušā gada rudens vairāk nekā 5 miljoni Eiropas pilsoņi ir zaudējuši darbu, kas kopā nozīmē 22,5 miljonus bezdarbnieku Eiropā. Šajā saistībā mēs nevaram neievērot būtisko bezdarba līmeni starp jauniem cilvēkiem. Ir ļoti satraucoši, ka katram piektajam jaunam cilvēkam Eiropā nav darba, jo tam ir vairākkārtējas sekas ekonomikas un sociālā līmenī, kā arī saistībā ar demogrāfiju un noziedzību. Dažās valstīs bez darba esošo jauno cilvēku daļa ir pat augstāka valsts bezdarba līmeņa procentuālajā rādītājā. Piemēram, katrs trešais latviešu jauniešs ir bezdarbnieks, savukārt Spānijā ar šo problēmu saskaras 43 % pilsoņu, kas jaunāki par 25 gadiem. Manuprāt, jāpievērš lielāka uzmanība jauniem cilvēkiem. Šajā saistībā Eiropas Komisijas izvirzītā iniciatīva par mikrofinansēšanas programmām, kas iekļautas atsevišķā budžeta pozīcijā, palīdzēs mudināt un motivēt jaunus cilvēkus iekļūt darba tirgū, tādējādi samazinot bezdarba līmeni, kas šajā grupā ir paaugstinājies.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Ir jāpalielina centieni, ko pašlaik piemēro gan ES, gan valstu līmenī, lai sekmētu mikrokreditēšanas iespējas. Eiropas Mikrofinansēšanas instrumentam ir jānodrošina lietderīga palīdzība bezdarbniekiem un mazaizsargātiem cilvēkiem, kas vēlas izveidot vai vadīt mikrouzņēmumus. Manuprāt, Eiropas Mikrofinansēšanas instrumentam jābūt atsevišķai kredītlīnijai, jo šīs shēmas saņēmēji nav tās pašas personas, kas gūst labumu no programmas „Progress”. Nekādā gadījumā nedrīkst samazināt programmas „Progress” līdzekļus šajos krīzes apstākļos, jo to mērķis ir mazaizsargātās grupas. Es arī uzskatu, ka Eiropas Mikrofinansēšanas instrumentam ir jānodrošina pietiekami liela budžeta pozīcija, lai tas būtu patiesi efektīvs savu mērķu sasniegšanā attiecībā uz nodarbinātību un sociālo iekļaušanu. Dalībvalstī un ES kopumā jāturpina efektīvi īstenot programmu „Progress” globālās ekonomikas krīzes apstākļos.

19. Rotaļlietu drošums (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par rotaļlietu drošību.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti, mēs vienmēr runājam par rotaļlietām tieši pirms Ziemassvētkiem, un tas ir loģiski, jo šis ir laiks, kad cilvēkiem rotaļlietas interesē visvairāk. Esmu pateicīgs, ka tā rīkojamies arī šogad, jo rotaļlietu drošums ir jautājums, kas interesē Parlamentu, Padomi un Komisiju, un mēs visi šajā saistībā esam noteikuši augstākās prasības.

Šā vakara debates izraisīja plašsaziņas līdzekļu paziņojumi par vienu konkrētu dalībvalsti — Vāciju. Paziņojumi sākotnēji nāk no Riska novērtēšanas federālā institūta un no Tehniskās uzraudzības asociācijas (*Technischer Überwachungsverein*). Neviena no šīm iestādēm nav ar Komisiju sazinājusies tieši. Arī Vācijas valdība vēl nav vērsusies pie Komisijas šajā jautājumā. Tādējādi mēs nezinām vairāk par to, ko paziņojušas šīs divas iestādes savos paziņojumos presei un ko varēja uzzināt Vācijas plašsaziņas līdzekļos. Tomēr tas ir jautājums, kas

jāuztver tik nopietni, ka, pat ja mūsu rīcībā ir tikai plašsaziņas līdzekļu ziņojumi, mums tomēr šis jautājums ir jāapsver.

Mūsu rīcībā esošajos ziņojumos ietvertā analīze norāda, ka mums jārisina četri dažādi jautājumi. Uz pirmo ir viegli atbildēt. Saskaņā ar Vācijas Tehniskās uzraudzības asociācijas paziņojumu Vācijas tirgū esošo rotaļlietu būtiska daļa, kam veica testēšanu, neatbilda juridiskajiem noteikumiem, kuri ir spēkā Eiropas Savienībā. Tādā gadījumā, dāmas un kungi, noteikumi ir nepārprotami skaidri. Ja dalībvalstī tiek atklāta šāda lieta, tai par to nekavējoties jāinformē visas dalībvalstis un Eiropas Komisija un jāpiemēro vajadzīgie pasākumi. Tās var pat nekavējoties izņemt šos produktus no tirgus, un tas patiesi nozīmē no tirgus visā Eiropā, kā arī piemērot importa aizliegumu, ja šie produkti ir ražoti ārpus Eiropas Savienības. Es ceru, ka Vācijas iestādes attiecīgi ātri informēs pārējās dalībvalstis un Komisiju, izmantojot RAPEX. Ja būs nepieciešami importa aizliegumi, esiet droši, ka Komisija apstiprinās šādus aizliegumus tieši un nekavējoties. Tomēr, kā sacīju, Vācijas iestādes šādu informāciju nav mums vēl sniegušas.

Tirgus uzraudzība — un šeit man ir skaidri tas jānorāda — ir tikai dalībvalstu atbildības jomā. Ne Eiropas Komisijas, ne Parlamenta, ne arī Padomes rīcībā nav tirgus uzraudzības instrumenti. Tie ir tikai dalībvalstu rīcībā. Saskaņā ar tiesību aktiem, tostarp spēkā esošo Rotaļlietu drošuma direktīvu, to pienākums ir īstenot šo tirgus uzraudzību. Kad es izlasīju ziņas par Vāciju, kurās bija teikts, ka ir apšaubāms, vai valsts tirgus uzraudzība atbilst jaunās Rotaļlietu drošuma direktīvas prasībām, tad varu sacīt tikai vienu lietu, proti, ka tieši Vācijas valdības pienākums ir nodrošināt, ka Vācijas tirgus uzraudzības iestādes var nodrošināt atbilstību šīm prasībām. Tādējādi, manuprāt, atbilde uz šo jautājumu ir nepārprotami skaidra.

Arī otrs jautājums ir vienkāršs. Tas ir jau apspriests temats, par kuru Parlamentā bija intensīvas debates saistībā ar Rotaļlietu drošuma direktīvas pieņemšanu; svarīgais balsojums Parlamentā par šo tematu rezultātā noveda pie skaidra un nepārprotama vairākuma lēmuma balsošanā pēc saraksta. Tas bija saistīts ar jautājumu par rotaļlietu obligātu sertifikāciju, ko veic trešā puse. Šo priekšlikumu izvirzīja Vācija. Vācijas Tehniskās uzraudzības asociācija atbalstīja priekšlikumu, ko pamatoti noraidīja, jo trešās puses veikta sertifikācija nenodrošinātu papildu drošumu attiecībā uz rotaļlietām, kas parasti nav tehniski sarežģītas, jo šajā gadījumā tiktu sertificēts paraugs.

Tomēr, kad runa ir par rotaļlietām, problēma nav paraugs, bet, kā pieredze rāda, problēma ir tas, vai tiek nodrošināta atbilstība mūsu uzstādītajām augstajām prasībām visā ražošanas procesā un no visu piegādātāju un piegādes ķēdē iesaistīto puses. Tāpat kā visās citās jomā arī rotaļlietu gadījumā mēs ievērojam principu, ka ražotājam ir jāuzņemas pilna atbildība par to, lai produkts pilnībā atbilstu spēkā esošajiem tiesību aktiem. Neatkarīgi no tā, kurā pasaules daļā viņi atrodas, mēs nedrīkstam ražotājus atbrīvot no šīs atbildības.

Ja ir problēmas saistībā ar konkrētas valsts uzticamību, mums jārunā ar šo valsti par tās ražošanas nosacījumu uzlabošanu, un tieši to dara Eiropas Komisija. Es runāju par Ķīnu. Ar Ķīnu mums ir cieša saziņa attiecībā uz to, kā mēs patiesi varam nodrošināt, ka ražošanas nosacījumi šajā valstī, kas noteikti ir lielākā rotaļlietu ražotājvalsts pasaulē, atbilstu mūsu prasībām. Šajā lietā patiesi ir panākts progress, tomēr noteikti vēl daudz kas ir darāms.

Trešais jautājumu kopums ir saistīts ar ķīmiskām vielām un smagajiem metāliem rotaļlietās. Tas ir ļoti sarežģīts un grūts jautājums. Saviem kolēģiem laikā, kad noritēja darbs pie Rotaļlietu drošuma direktīvas, es noteicu politisko pamatnostādni, ka ir jānosaka pēc iespējas striktāki noteikumi — pēc iespējas striktāki! Šo nostāju atbalstīja arī Padome un Parlaments. Rezultātā Rotaļlietu drošuma direktīvā, ko ieviesīs pa posmiem, sākot no 2011. gada, iekļautās robežvērtības atspoguļoja jaunāko zinātnisko informāciju, kāda bija pieejama direktīvas pieņemšanas laikā.

Tomēr mēs apzinājāmies, ka šis process nemitīgi attīstās — zinātne, protams, vienmēr attīstās, un nemitīgi ir pieejami jauni pētījumu rezultāti un jauni konstatējumi —, un kopā mēs apzināti izstrādājām tādu direktīvas regulējumu, lai, izmantojot komitoloģijas procedūru Parlamentā, direktīvā varētu ieviest jaunākos zinātniskos konstatējumus par iepriekš nenoteiktiem riskiem un lai varētu ātri grozīt robežvērtības, kas noteiktas pārāk augstā līmenī. Saskaņā ar pašreizējo juridisko situāciju, ko pieņēmis Eiropas Parlaments, ir nepieciešama kompetentas zinātniskas komitejas dalība, lai novērtētu riskus, ko rada produkti.

Šogad divas reizes esam saņēmuši norādes, ka varētu būt pieejami jauni konstatējumi. Pirmo norādi saņēmu vēstulē, ko man atsūtīja Vācijas partikas, lauksaimniecības un patērētāju tiesību aizsardzības ministre šā gada pavasarī. Vēstule attiecās uz kadmiju. Es nekavējoties parūpējos, lai jautājums tiktu iesniegts zinātniskajai komitejai ne tikai saistībā ar kadmiju, bet arī citiem smagajiem metāliem. Izpētes rezultāti gaidāmi 2010. gada pirmajā pusgadā — ne vēlāk kā jūnija beigās. Ja izpētē patiesi iegūs jaunus konstatējumus, mēs nekavējoties

izvirzīsim priekšlikumu padarīt striktākus direktīvas, kas vēl nav stājušies spēkā, noteikumus, lai 2011. gadā tā stājas spēkā ar ieviestām striktākām robežvērtībām.

Otrais gadījums ir samērā sarežģīts un grūti paskaidrojams. Tas attiecas uz policikliskajiem aromātiskajiem ogļūdeņražiem (PAO), ar ko saskaramies ikdienas, un mēs pat nezinām ar ko nonākam saskarsmē. Arī šajā gadījumā mēs saņemām informāciju, ka šo policiklisko aromātisko ogļūdeņražu robežvērtība varētu būt noteikta pārāk augstā līmenī. Zinātniskā komiteja izskata šo jautājumu. Rezultāti būs gatavi laikus, lai mēs varētu ieviest izmaiņas.

Un tagad norādīšu, ka esam saskārušies ar problēmu, ko mēs kā politiķi nevaram īsti atrisināt. Šie ir tehniski un ārkārtīgi sarežģīti jautājumi. Es jums atklāti atzišos, ka ne vienmēr saproti ļoti sarežģītas zinātniskas analīzes, ko man iesniedz. Es nedomāju, ka šajā zālē ir daudzi deputāti, pat ja visi būtu šovakar šeit, kas varētu apgalvot, ka tos saprot. Mēs tos nesaprotam, jo neesam ieguvuši attiecīgo izglītību. Tādēļ zināmā mērā mums jāuzticas mūsu ekspertiem. Un tieši šeit rodas problēma.

Mēs visi zinām, ka zinātnes vēsturē netrūkst gadījumu, kad vispārpieņemtas zināšanas ir izrādījušās nepareizas. Netrūkst arī gadījumu, kad tā saucamie mazākuma viedokļi galu galā izrādījušies pareizi. Kā mēs kā politiķi varam izlemt, ja zinātnieki nevar vienoties savā starpā? Mēs nevaram, un tas ir risks, ar ko saistīts mūsu darbs un no kā mēs nevaram izvairīties.

Šādos gadījumos Eiropas iestādēs ir noteikums, ka mēs ievērojam kompetento zinātnisko komiteju ieteikumus, un tā mēs esam rīkojušies arī šajā gadījumā. Tomēr es vēlos atklāti sacīt, ka es šo jautājumu uztveru nopietni un ka jebkādas norādes — lai cik mazas —, ka varētu būt pieejami jauni konstatējumi — un pat ja to uzzinām tikai no avīzēm — Komisija uztver tik nopietni, ka tās tiek nodotas izskatīšanai zinātniekiem.

Pēdējais jautājums ir diezgan kaitinošs. Šajā saistībā man jāsaka, ka patiesi sagaidīju, ka dalībvalsts valdībai piederošs institūts ievēros obligātās prasības attiecībā uz labu zinātnisko rīcību. Riska novērtēšanas federālā institūta Vācijas plašsaziņas līdzekļos plaši atspoguļotais apgalvojums, ka policiklisko aromātisko ogļūdeņražu gadījumā robežvērtība attiecībā uz riepām ir simts reizes striktāka par robežvērtību attiecībā uz bērnu rotaļlietām, ir vienkārši mēģinājums radīt skandālu. Tas ir vienkārši mēģinājums radīt skandālu, un zinātnieki to zina.

Patiesībā noteikumi, ko piemēro riepju ražošanai, jo īpaši ražošanas procesā izmantotajām eļļām, izriet no laikposma pirms REACH direktīvas un Rotaļlietu drošuma direktīvas pieņemšanas, un šajā gadījumā viena no vielām tiek izmantota kā robežvērtība. Tomēr šī viela atspoguļo apmēram simts citu vielu grupu. Tādējādi, jums robežvērtība ir jāreizina ar simts. Un tā jūs iegūstat robežvērtību, ko piemēro arī citiem produktiem Eiropas Savienībā.

Citiem vārdiem sakot, tā kā robežvērtības, ko piemēro konkrētu eļļu izmantošanai riepju ražošanas procesā, pamatā ir mazākais šo vielu saturs, kas nosakāms produktā, tas ir tieši tāpat arī rotaļlietu gadījumā. Saturu nosaka attiecībā uz mazāko nosakāmo saturu. Es varu tikai mudināt federālā institūtu atcelt šo maldinošo un nepamatoto apgalvojumu. Ir patiesi neciešami, ka mums jārisina šāds jautājums.

Nobeigumā vēlos sacīt, ka attiecībā uz Rotaļlietu drošuma direktīvu esam izstrādājuši dokumentu, kas saskaņā ar mūsu rīcībā esošo informāciju un pārliecību bija iespējams tā pieņemšanas laikā. Esam arī tam noteikuši tādu regulējumu, lai tajā varētu ietvert jaunus konstatējumus jebkurā laikā un lai mūsu drošuma prasības attiecībā uz rotaļlietām vienmēr atspoguļo jaunākos zinātniskos un pētnieciskos rezultātus.

Andreas Schwab, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es vēlos jums sirsnīgi pateikties par skaidrību un ticamību, ko ieviesāt ar savu paziņojumu par robežvērtībām, par kurām notiek diskusijas. Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātus) vārdā — no mūsu grupas bija arī referente par Rotaļlietu drošuma direktīvu, proti, *Marianne Thyssen* — es vēlos skaidri noteikt, ka mēs arī vēlamies nodrošināt un saglabāt pilnīgu aizsardzību no visām bīstamajām vielām. Mēs zinām, ka šajā saistībā mums ir īpaša atbildība attiecībā uz mūsu bērnu veselību un attiecīgi uz mūsu nākotni.

Īpaši pirms Ziemassvētkiem, kā jau jūs sacījāt, komisār, jānodrošina, ka vecāki un vecvecāki ir droši attiecībā uz to, kuras rotaļlietas ir viņu bērniem vai mazbērniem drošas un kuras viņi var tiem iegādāties. Tāpat kā jūs es arī aicinu dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, jo īpaši Vācijā, pildīt savas saistības un no tirgiem izņemt bīstamās rotaļlietas. Manuprāt, toreiz mēs pieņemām pareizo lēmumu, proti, neīstenot sertifikāciju, ko veic trešās puses un kas būtu vispārīgs kritērijs attiecībā uz rotaļlietām.

Attiecībā uz robežvērtībām līdzīgs aicinājums izskanēja pirms gada, kā jau jūs minējāt. Tolaik es jums uzrakstīju vēstuli, lūdzot jūs jautājumu nodot Komisijas zinātniskajai komitejai, un par to esmu jums ļoti

pateicīgs. Toreiz es centos iegūt vairāk zinātnisku atzinumu no Vācijas un esmu tos saņēmis. Vēlos minēt vienu pētījumu, ko veica *Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt Stuttgart* (Štutgartes Ķīmisko vielu un veterinārās testēšanas birojs): „Tehniski ir ļoti grūti veikt jaunajā direktīvā noteikto augstākas migrācijas robežvērtību salīdzinājumus ar robežvērtībām, kas noteiktas pirms 15 gadiem DIN EN 713.”

Tādējādi, manuprāt, es varu paskaidrot, ka tas nav lēts veids, kā nodot šo jautājumu zinātniekiem, sakot „mēs negriba šo izmeklēt dziļāk, jo nevēlamies to saprast,” bet tas ir patiens un sarežģīts strīds starp ekspertiem, un kāds Vācijas institūts nepārprotami savu viedokli pauž īpaši spēcīgi. Tomēr es jūs mudinu, komisār, darīt visu iespējamo, lai savestu kopā iesaistītos zinātniskos institūtus, lai tie varētu beidzot vienoties par zinātniski objektīvu atzinumu.

Sylvana Rapti, *S&D grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, šajā laikā vecāki parasti rīkojas, lai nodrošinātu, ka Ziemassvētku vecītis ir saņēmis vēstules. Bērni šajās vēstulēs lūdz rotaļlietas. Viena no šīm rotaļlietām varētu būt šī te; tāpat kā šī te varētu būt viena no 104 rotaļlietām, ko kontrolē Vācijas federālais institūts, kas atbildīgs par risku noteikšanu patēriņa precēs.

Es nupat noklausījos, kā komisārs faktiski vainoja institūtu par tā darba darīšanu. Es noklausījos, kā viņš vainu novēl uz zinātniekiem. Es klausījos, kā viņš novēl vainu uz dalībvalstīm, kas atbildīgas par uzraudzību. Un es noklausījos tajā visā ar lielu interesi, tāpat kā es nepārtraukti viņā klausos, kad viņš stāsta — godīgi un pamatojoties uz spēcīgiem datiem —, ka katru iepriekšējo direktīvu laiku pa laikam uzlabo ar jauniem datiem. Tas vien apstiprina, ka Vācijas federālais institūts savu darbu ir pareizi padarījis. Tādēļ mums tas jāpatur prātā.

Runājot par direktīvu, to paredzēts piemērot 2011. gadā un attiecībā uz ķīmiskām vielām — 2014. gadā, kā jūs zināt. Un vēl kas: 17. decembrī, citiem vārdiem sakot, parīt, katra dalībvalsts dosies pie Komisijas, lai iesniegtu savu projektu attiecībā uz tirgus uzraudzības noteikumiem.

Šie projekti ir tieši saistīti ar Ziemassvētku tirgu. Tie ir tieši saistīti ar mūsu bērnu veselību, kuri rotaļājas ar rotaļlietām, ko viņiem iegādājamies. Visbeidzot ir ļoti svarīgi, lai katru gadu šajā laikā notiktu debates par rotaļlietām. Debatēm par rotaļlietām patiesībā būtu jānotiek cauru gadu. Tā ir Komisijas atbildība.

Jürgen Creutzmann, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta Vācijas Riska novērtēšanas federālā institūta atzinumā paustos viedokļus par to, ka kancerogēnām vielām būtu jāpiemēro minimālā saprātīgi sasniedzamā līmeņa princips (ALARA).

Otrkārt, no tā izriet, ka Komisijai ir jāizskata, vai šis princips ir ievērots arī attiecībā uz Rotaļlietu drošuma direktīvā noteiktajām robežvērtībām.

Treškārt, ja tas nenotiks, mēs aicinām Komisiju nodrošināt, lai līdz Rotaļlietu drošuma direktīvas transponēšanai visās dalībvalstīs 2011. gadā Rotaļlietu drošuma direktīvā robežvērtības tiek noteiktas tā, ka novērs jebkādu risku bērnu veselībai, ko rada mīkstinošas vielas rotaļlietās.

Ceturtkārt, attiecībā uz rotaļlietu pieejamajām daļām ir jāīsteno Rotaļlietu drošuma direktīvā ietvertais princips, kas nosaka, ka nav atļautas ķīmiskas vielas, kas ir potenciāli kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai sistēmai toksiskas. Tas faktiski jāpanāk ar robežvērtībām, jo pretējā gadījumā šāda direktīva ir bezvērtīga.

Piektkārt, tam ir vajadzīga labāka un efektīvāka tirgus uzraudzība, jo parasti tieši rotaļlietas ir preces, kas tiek importētas ES un pārsniedz ES noteiktās robežvērtības. Tomēr efektīva tirgus uzraudzība arī nodrošinātu, ka var testēt ES ražotās rotaļlietas, lai redzētu, vai tās arī atbilst šīm robežvērtībām.

Sestkārt, ir pilnīgi nepieņemami, ja tā notiktu, ka importam ES piemēro zemākus standartus par standartiem, ko piemēro, piemēram, ASV. Tomēr Vācijas partikas, lauksaimniecības un patērētāju tiesību aizsardzības ministres *Ilse Aigner* draudi rīkoties vienpusēji un aizliegt tā saucamās „toksiskās rotaļlietas”, manuprāt, ir absolūti nepareiza pieeja šai problēmai un ir pretrunīga pieeja, ja runa ir par uzticības veidošanu Eiropas iekšējam tirgum. Valsts populāro viedokļu attīstīšana ne tikai grauj uzticību Eiropas iestādēm; tā arī kaitē Vācijas federālajai valdībai, jo tā apstiprināja Rotaļlietu drošuma direktīvu.

Heide Rühle, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, mēs pieprasījām šīs debates, lai noteiktu un precizētu, kas šajos apgalvojumos ir patiesība un kas ir lēts populisms. Tāds bija pamatojums. Mēs cerējām, ka Komisija pirmkārt iesniegs paziņojumu presei, taču, ja jautājumu var noskaidrot šajās debatēs, mūs tas pilnībā apmierina.

Es atzinīgi vērtēju to, ka jūs veiksiet testus attiecībā uz smagajiem metāliem un mīkstinajām vielām. Manuprāt, tas ir steidzami nepieciešams. Vēlos norādīt, ka jaunu vēža gadījumu skaits starp bērniem līdz 15 gadu vecumam ir palielinājies par vairāk nekā 50 % no 1980. gada, kad datus sāka apkopot, līdz 2006. gadam.

Ļaundabīgi audzēji ir otrais izplatītākais nāves cēlonis bērniem. Tādēļ mums ir jārikojas, mums jāpārbauda, vai šie skaitļi ir pareizi un mums attiecīgi jāreaģē. Ja Vācijas Riska novērtēšanas federālā institūta jaunākais pētījums parāda, ka pārskatītā Rotaļlietu drošuma direktīva nenodrošina pietiekamu aizsardzību pret kancerogēnām mīkstinajām vielām, mums jārikojas.

Nedrīkst pieļaut, ka bērni stundas laikā caur saskari ar ādu uzņem daudz reizes lielāku apjomu kancerogēno vielu par to, ko satur 40 cigarešu dūmi. No šīm vielām var izvairīties. Pētījums parāda, ka tehniski tas ir iespējams. 70 % rotaļlietu tiek pārdotas ar vērtībām zem šiem maksimālajiem līmeņiem. Tādēļ ir iespējams jebkurā laikā pieprasīt, lai arī pārējās rotaļlietas atbilst šīm robežvērtībām. Iespējams, ka te runa ir par cenu, taču, kad tiek apdraudēta bērnu drošība, to nevar reglamentēt tikai tirgus. Vajadzīga politiska rīcība, lai attiecīgi pielāgotu un palielinātu robežvērtības.

Protams, dalībvalstis ir atbildīgas par tirgus uzraudzību, nevis Eiropa, Parlaments vai Komisija. Mēs arī vairākkārt esam aicinājuši Vāciju savus pienākumus tirgus uzraudzības jomā uztvert nopietni un īstenot atbilstīgu rīcību. Tomēr tas nekādā gadījumā nenožīmē, ka mums nav jārikojas, ja pastāv šaubas par to, vai mūsu noteiktās robežvērtības atspoguļo jaunākos zinātniskos konstatējumus. Tādēļ es ceru un pieprasu, lai jaunā Komisija pēc iespējas ātrāk iesniedz Parlamentam priekšlikumus, lai mēs tad varētu pielāgot attiecīgās robežvērtības, izmantojot komitoloģijas procedūru.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, bērnu — mūsu mazāko un mazaizsargāto patērētāju — drošība vienmēr ir bijusi Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) un visu šī Parlamenta deputātu prioritāte, tādēļ pirms gada mēs pieņemām jaunu, striktu Rotaļlietu drošuma direktīvu. Pateicoties lieliskajai sadarbībai ar komisāru un viņa dienestiem, ar Padomes prezidentūru un maniem kolēģiem Eiropas Parlamenta deputātiem no visām politiskajām grupām, mēs spējam pabeigt šo apjomīgo darbu; un paveicām to ātri, proti, vienā lasījumā. Visas iestādes bija pārliecinātas, ka bijām izstrādājuši pasaulē striktāko tiesību aktu, ko rūpīgi ievēroja pat tik tālās valstīs kā Ķīna un ASV.

Parlaments rīkojās saprātīgi attiecībā uz trešās puses veiktu sertifikāciju un pauda īpaši striktu nostāju attiecībā uz standartiem par ķīmiskām vielām, piemēram, alergēniem un smagajiem metāliem. Attiecībā uz kancerogēnām, mutagēnām vai reproduktīvai sistēmai toksiskām vielām mēs izvēlējāmies pilnīgu aizliegumu ar dažiem izņēmumiem saskaņā ar ļoti striktiem nosacījumiem. Šis tiesību akts paredz pārejas periodu, bet tas, protams, šai sistēmai ir raksturīgi, un jebkurā gadījumā šis pārejas periods ir īsāks par to, kādu bija noteikuši nozares pārstāvji kā vēlamu. Dāmas un kungi, mēs vai nu absolūti kļūdījāmies attiecībā uz šo tiesību aktu, vai arī zinātne un tehnoloģija ir attīstījušās tādā mērā, ka tiesību aktam jau ir nepieciešami grozījumi, ko var ieviest ļoti ātri, izmantojot komitoloģijas procedūru; vai arī nekas nav nepareizi, un tādā gadījumā mēs nedrīkstam nevajadzīgi rotaļāties ar cilvēku bailēm un pamatotajām bažām par viņu bērnu drošību. Es uzklauzīju komisāru un ticu viņam, un es redzu, ka Eiropas Komisija dara to, kas tai jādara.

Ja šajā jomā tiktu atklāti turpmāki pārkāpumi, manuprāt, mēs tad varam nebažīties, ka tirgus uzraudzība tiek īstenota un darbojas. Tādā gadījumā mums ir divi jautājumi: vai tiesību akts joprojām ir aktuāls un vai tiek piemērota atbilstīga tirgus uzraudzība? Ja atbilde uz abiem jautājumiem ir „jā”, mēs noteikti nedrīkstām ļauties populismam un mums cilvēkiem skaidri jānorāda, ka bažām nav pamata.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, paldies, komisār, par ievadrunu. Ja sapratu jūs pareizi, jūs vēlējāties pārliecināties, ka tiek sākota izpēte par to, vai Vācijā bērnu rotaļlietās patiesi ir pārāk daudz toksisku vielu, kā norādīts pētījumā. Ja sapratu to pareizi, tad vēlos sacīt, ka jūsu ideja ir laba. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs rīkojamies ātri. Ja mums ir iemesls uzskatīt, ka tiek apdraudēta mūsu bērnu drošība, mums ir jārikojas. Turklāt mēs, protams, novērtētu, ja Komisija ātri informētu Parlamentu, vai šie apgalvojumi ir patiesi vai nē. Tomēr vēlos norādīt, ka tad, kad runa ir par mīkstinajām vielām rotaļlietās, ir vairāki pētnieki, kas apgalvo, ka tām šajā gadījumā nav drošas robežvērtības. Vienīgais veids, kā garantēt drošumu, ir bērnu rotaļlietās vispār neizmantojot mīkstināšanas vielas. Es patiesi domāju, ka mums šeit jāpauz sava nostāja un jāapsver, vai mums nevajadzētu noteikumus padarīt striktākus. Neesmu pārliecināta, vai noteikumi, pat Rotaļlietu drošuma direktīvas noteikumi, ir pietiekami labi.

Tomēr ir vēl kāds jautājums, ko vēlos šajā saistībā izvirzīt, proti, ka pirms pusotra mēneša mēs saņēmām Komisijas pētījumu par to, kā katrā dalībvalstī tiek īstenoti jaunie tirgus uzraudzības tiesību akti. Ir tiesa, ka tirgus uzraudzības pareizas darbības nodrošināšana ir dalībvalstu uzdevums. Taču šis pētījums parādīja, ka,

neskatoties uz to, ka esam padarījuši noteikumus striktākus, tikai divas dalībvalstis izvēlējās tirgus uzraudzībā ieguldīt vairāk naudas. Mums vajadzētu spēt gūt labākus rezultātus. Tieši tādēļ, lai novērstu briesmīgos stāstus par nedrošām rotaļlietām tirgū, mums vajadzīga būtiski labāka tirgus uzraudzība. Tāpēc es arī ceru, ka Komisija nodrošinās, ka dalībvalstis to panāk.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties komisāram *Verheugen* par ierašanos šeit, lai mums pastāstītu par šo svarīgo jautājumu. Mums ir uzticēta liela atbildība nodrošināt, lai mūsu bērni nesaņemtu un netiktu apdraudēti. Vēlos izmantot šo iespēju, lai izvirzītu dažus jautājumus par Komisijas apņemšanos saistībā ar sarunām pirms balsojuma pirmajā lasījumā par Rotaļlietu drošuma direktīvu, kā arī pirms mūsu balsojuma plenārsēdē.

Sarunās iesaistītās partiju grupas piekrita konkrētu ierobežojumu atcelšanai attiecībā uz trokšņa līmeni, jo komitejas apstiprinātajā redakcijā bija ietverti konkrēti decibeli. Komisija sacīja, ka šie līmeņi varētu būt pārāk augsti un apsoliya tā vieta izstrādāt standartu, pamatojoties uz ilgstoša trokšņa un īsu trokšņu maksimālo līmeni. Cik tālu ir paveikts Komisijas darbs, lai nodrošinātu, ka rotaļlietas nerada dzirdes pavājināšanos? Kad varam sagaidīt standartu, kurā noteikts maksimālais trokšņa līmenis rotaļlietām?

Es vēlos arī uzsvērt jautājumu saistībā ar teksta fonta izmēru, ko izmanto brīdinājumos. Mums jau atkal apgalvoja, ka to risinās, izstrādājot standartus. Kāds ir Komisijas viedoklis par noteikumiem, kas šeit būtu piemērojami? Kad varam cerēt ieraudzīt standartu, kurā noteikts minimālais fonts brīdinājumu tekstiem?

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Rotaļlietu drošuma jautājums rada ļoti lielu interesi, jo īpaši laikā pirms Ziemassvētkiem, kad mēs domājam par to, kādas rotaļlietas iegādāties mūsu bērniem. Iepriekšējā Parlamenta pilnvaru termiņā mēs, manuprāt, izstrādājām ļoti labu risinājumu to rotaļlietu drošuma palielināšanai, ar ko rotaļājas mūsu bērni. Diemžēl mums jāgaida šo noteikumu ietekme. Tomēr es uzskatu, ka tie nodrošinās taustāmus rezultātus.

Vēlos pateikties Komisijas dienestiem par rotaļlietu informatīvā izbrauciena organizēšanu, jo tā ir ļoti svarīga iniciatīva, kas uzņēmumiem palīdz sagatavoties izmaiņām, kuras radīs direktīva.

Dāmas un kungi, man tomēr rada bažas cita informācija. Novembra beigās ASV Patērētāju produktu drošuma komisija izlēma no tirgus atsaukt vienu miljonu bērnu sēdeklišu. Vēl vienu miljonu atsauca no Kanādas tirgus. Bērnu sēdekliši ir ikdienā lietots priekšmets, un bērni, iespējams, ar sēdeklieti saskaras daudz biežāk nekā ar rotaļlietām. Ņemot vērā darbības mērogu, es būtu pateicīga, ja Komisijai šajā saistībā būtu komentārs. Vai varam būt pārliecināti, ka Eiropas tirgū pieejamie bērnu sēdekliši ir droši?

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vēlos jums sirsnīgi pateikties par jūsu skaidrajiem vārdiem. Būtībā ir jāsaka, ka kopumā Rotaļlietu drošuma direktīva ir ieviesusi būtisku uzlabojumu attiecībā uz mūsu bērnu aizsardzību. Mēs visi pie tās strādājām ar mērķi pieņemt striktāko tiesību aktu pasaulē. Tomēr daudzus vecākus un vecvecākus tagad mājās bažas, kā jūs sacījāt, saistībā ar Vācijas Riska novērtēšanas federālā institūta pētījumiem. Tagad mums sev jāpaujā, vai institūta paziņojumi un atzinums ir pareizi vai nav. Jebkurā gadījumā mums rūpīgi jāizskata šīs lietas fakti. Te ir runa par mūsu bērnu aizsardzību.

Tagad vēlos jums sirsnīgi pateikties par to, ka paudāt savu vēlmi to darīt. Tomēr, manuprāt, tas ir jārisina ātrāk. Tikai nākamgad — jūs sacījāt, ka gada pirmajā pusē — būs pieejami zinātniskās komitejas konstatējumi. Tas jāpaveic ātrāk! Ir runa par mūsu bērnu aizsardzību. Es patiesi nesaprotu, kādēļ federālais institūts tik ilgi kavējās ar šiem paziņojumiem. Arī tam vēlos pievērst jūsu uzmanību.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējos gados ir reģistrēts dučiem gadījumu — 2000. gadā to bija 36 —, kad bērniem bija vajadzīga tūlītēja ķirurģiska iejaukšanās bīstamu vielu rotaļlietās dēļ. Es arī Parlamentam vēlos atgādināt, ka pagājušajā nedēļā Amerikā publicēja ziņojumu, kurā sacīts, ka viena trešdaļa aprītē esošo rotaļlietu satur bīstamas ķīmiskas vielas.

Tādēļ mums būtu jāsaprot, ka Eiropas atbilstības zīme (CEE) nav pietiekama, lai garantētu rotaļlietu drošumu. To piešķir pēc tam, kad attiecīgais uzņēmums iesniedz datni, nevis pēc produkta preventīvas pārbaudes uz vietas, tādēļ mēs nevaram pieņemt, ka rotaļlietas ir drošas.

Tāpēc, lai nodrošinātu, ka mūsu bērni — man nav bērnu, bet ceru, ka kādu dienu būs — no Ziemassvētku vecīša, kā iepriekš minēts, saņem pilnīgi drošas dāvanas, kas nerada vecākiem bažas, mums dalībvalstīm jāpiemēro spiediens, lai tās īstenotu striktākas pārbaudes un, protams, padarītu striktākus pašreizējos tiesību aktus.

Günter Verheugen, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, esmu gandarīts par plašo konsensu, kas atklājies šajās debatēs. Vēlos komentēt. Mēs runājam par zinātnisku institūtu, proti, Vācijas Riska novērtēšanas federālā institūtu, par ko jau labu laiku esmu informēts, jo tas tiecas sniegt paniku ceļošus paziņojumus publikai, neinformējot Komisiju vai kādu citu Eiropas iestādi par saviem konstatējumiem. Varat spriest paši. Vienīgais, ko par šo lietu zinu, ir tas, ka pašlaik tiek apspriests turpmāks šī institūta finansējums no Vācijas federālā budžeta. Iespējams, ka tas ir viens no izskaidrojumiem institūta intensīvajām sabiedrisko attiecību darbībām, un tai pat laikā tas mums nenodrošina iespēju savus konstatējumus attiecīgi izskatīt.

Tomēr — un šķiet, ka mani šajā jautājumā ir pārpratuši —, pat ja mēs tikai kaut ko uzzinām no plašsaziņas līdzekļiem, mēs to joprojām uztveram kā norādi uz iespējamiem jauniem zinātniskiem konstatējumiem, un es šo jautājumu jau esmu nodevis zinātniskajai komitejai. Aicinājums man tā rīkoties, kā šeit izskanēja, nav vajadzīgs. Tiklīdz kā saņem norādes par to, ka varētu būt pieejami jauni zinātniski konstatējumi attiecībā uz rotaļlietu drošumu un mūsu noteiktajām robežvērtībām, es šo informāciju nosūtu zinātniskajai komitejai.

Tomēr man jāatkārto, ka jūs nevarat cerēt, ka es — un tāpat es nevaru, ka jūs —, pieņemšu lēmumu attiecībā uz zinātnieku domstarpībām par metodēm. Jūs to nevarat darīt. Es to nevaru darīt un jūs arī nevarat. Es nevaru darīt vairāk kā vien sacīt, ka Parlamentā, Padomē un Komisijā notiek dedzīgas diskusijas par metodoloģiju saistībā ar iespējamo robežvērtību mērījumiem. Turklāt šī Vācijas institūta atzinumu neatbalsta neviens cits zinātnisks institūts Eiropā — neviens! Ja, jūsuprāt, mans pienākums ir uzklaut viena vienīga institūta atzinumu un ignorēt visu citu viedokļus, tad, lūdzu, tā arī sakiet un varat mani par to nobārt. Es nevaru uzņemties šo atbildību. Neviens no jums arī nevar. Tomēr es atkārtošu: ja kļūs zināmi jauni konstatējumi, process tiks sākts.

Weisgerber kundze, jūs sacījāt, ka procesam būtu jābūt ātrākam — diemžēl mēs ātrāk nevaram. Šie ir ļoti sarežģīti zinātniski jautājumi. Ir vajadzīgi testi. Iespējams, jūs nezināt, bet ir vajadzīga plaša testēšana, izmantojot dzīvniekus, piemēram, lai pārbaudītu šādu apgalvojumu. Jūs nevarat piespiest zinātniekus veikt konstatējumus konkrētā laikposmā. Man žēl, bet tas nav iespējams. Tādēļ man jums vienkārši jālūdz samierināties ar to, ka jums saku, ka zinātniskā komiteja ir mūs informējusi, ka tā spēs nodrošināt pamatotus rezultātus līdz nākamā gada vidum, un tā to patiesi darīs. Pamatojoties uz šiem rezultātiem, Komisija nekavējoties sagatavos jaunus priekšlikumus, ja kļūtu zināms, ka patiesi ir jauni konstatējumi. Ceru, ka tas bija pietiekams paskaidrojums.

Creutzmann kungs, minimālā saprātīgi sasniedzamā līmeņa princips ir spēkā. Man nav vajadzīga Riska novērtēšanas federālā institūta palīdzība, lai to noskaidrotu. Tādēļ ir arī atbilstība prasībām, ko šajā saistībā uzstādījāt.

Rühle kundze, jūs sacījāt, ka man vajadzēja ātrāk iesniegt paziņojumu presei. Būsiet pārsteigta, kad sacīšu, ka tieši tā rīkojos. Tikai tāpat kā nedomāju, ka šovakar manis pateiktais Parlamentā nokļūs Eiropas plašsaziņas līdzekļos un vismazāk jau Vācijas plašsaziņas līdzekļos, mans uz faktiem pamatots un, manuprāt, mierīgais paziņojums netika pieņemts Vācijas plašsaziņas līdzekļos. Tomēr es izdevu vajadzīgo paziņojumu un paskaidroju lietas faktus. Labprāt iesniegšu jums šo tekstu.

Davidson kundze, mums ir striktākie tiesību akti pasaulē. Ar to mēs lepojamies. Šī Komisija neļaus, ka to pārspēj jebkura cita iestāde pasaulē, kad runa ir par augstāko iespējamo drošuma līmeni rotaļlietām.

Schaldemose kundze, varu jums tikai piekrist un sacīt, ka šajā gadījumā nav jāatsaucas un dalībvalstu atbildību tirgus uzraudzības jomā. Pilnībā jums piekrītu, ka šeit ir būtisks jautājums par īstenošanu. Šajā saistībā esam veikuši vajadzīgos sagatavošanās darbus.

Pēdējais Hedh kundzes jautājums bija ļoti svarīgs. Tas bija par standartiem dažādās jomās, un jūs minējāt divus piemērus, no kuriem viens ir trokšņa avoti. Attiecīgās norādes ir nosūtītas Eiropas standartizācijas organizācijām. Tomēr darbs pie standartiem neatšķiras no zinātniskā darba. Jūs nevarat cerēt, ka tie būs pieejami nedēļas vai mēneša vai vairāku mēnešu laikā. Tam vajadzīgs laiks. Tomēr visi pieminētie standarti atrodas izstrādes posmā un būs laikus pieejami, kā arī ļaus mums izstrādāt produktu precīzu salīdzināmību un nostiprināt tirgus uzraudzību.

Vēlos runāt par vienu pēdējo jautājumu. Bērnu sēdekļi, kuri tika pieminēti un saistībā ar kuriem ASV ir bijušas drošuma problēmas, nav rotaļlietas. Tādēļ tie neietilpst Rotaļlietu drošuma direktīvas darbības jomā, bet drīzāk gan Direktīvas par produktu vispārēju drošību darbības jomā. Šajā saistībā mums nav no amerikāņiem jāslepjas. Sistēma, kas Eiropā ir ieviesta attiecībā uz produktu vispārējo drošību, pēdējo dažu gadu laikā ir nepārtraukti apliecinājusi savu efektivitāti. Ja Eiropas tirgū parādās nedroši produkti, mēs ar

pārlicību varam pieņemt, ka visas citas dalībvalstis un Komisija saņems informāciju par šiem produktiem un ka tiks veikti atbilstīgi pasākumi.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jim Higgins (PPE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju to, ka 2011. gada stāsies spēkā Direktīva 2009/48/EK par rotaļlietu drošumu, lai gan jāpauž nožēla, ka direktīva nebūs spēkā 2010. gada Ziemassvētku periodā, kad tiek pārdota lielākā daļa ES izgatavoto vai importēto rotaļlietu. Ceru, ka dalībvalstis uzskatīs par piemērotu transponēt visus šīs svarīgās direktīvas elementus pirms galīgā īstenošanas termiņa, lai vecākiem kā patērētājiem nebūtu pamata bažām.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Izmantojot iespēju, ko sniedz šīs debates, vēlos pievērst uzmanību vajadzībai uzlabot Eiropas Savienības patērētāju negadījumu reģistra funkcijas; šis reģistrs cita starpā paredz informācijas apkopošanu par nāves gadījumiem un miesas bojājumiem dažādu bērniem paredzētu produktu izmantošanas rezultātā. Reģistram būtu jābūt svarīgam elementam patērētāju, tostarp jaunāko un bezpalīdzīgāko patērētāju, aizsardzības sistēmas mehānismā. Diemžēl saskaņā ar Polijas standartizācijas komitejas tehniskās komisijas eksperta maziem bērniem paredzētu produktu un rotaļlietu drošuma jautājumos apgalvoto joprojām neapmierinoši darbojas ātra informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju par produktiem, kas rada risku, un neapmierinoši ir arī konkrētās valstīs veiktie pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu šādu produktu iekļuvi tirgū. Vēlos lūgt, lai šis jautājums tiktu rūpīgi izskatīts.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi pārtrauca plkst. 22.50)